

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا

وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ۗ

إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

(سورة آل عمران: 9)

ଅନୁବାଦ - ହେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିକଟତମ ! ତୁମେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌ପଥଗାମୀ କରାଇବା ପରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ କୁଟୀଳ କରନାହିଁ ! ଏବଂ ତୁମ ନିକଟରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କର ! ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ମହାନ ଦାତା ।
(ଆଲେ ଇମ୍ରାନ: ୯)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدٌ وَنُصَلِّيَ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَى عِبَادِهِ الْمُسَبِّحِ الْمُؤْمِنِ

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଖଣ୍ଡ

4

ବାର୍ଷିକ ଦେୟ: ୫୦୦/-

www.akhbarbadarqadian.in

3-10 ଜାନୁଆରୀ 2019 3-10 ସୁଲାଇ 1398 ହି.ଶ 26 ରବିବର ସାନି / 3 ଜମାଦିଲ୍ ଅହୁଲ୍ 1440 ହି.କ

ସଂଖ୍ୟା

1-2

ସମ୍ପାଦକ :
କମରୁଲ ହକ୍ ଖାନ୍

ସହ-ସମ୍ପାଦକ :
ମକସୁଦ୍ ଅଲୀ ଖାନ୍

ଅହମଦୀୟା ଖବର

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ଅସୀମ ଦୟା ବଳରୁ ସୟଦନା ହଜରତ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମେନିନ୍ ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହ ପଂଚମ^୧ କୁଶଳ ଓ ମଙ୍ଗଳରେ ଅଛନ୍ତି । (ଅଲ୍‌ହମ୍‌ବୋଲିଲ୍ଲାହ୍) ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଓର^୨ଙ୍କ ସୁସ୍ଥ, ସବଳ, ଦୀର୍ଘାୟୁ, ମହାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷାରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ଦୁଆ କରିଚାଲନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ହୁଜୁର^୩ଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସୁରକ୍ଷା, ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।
॥ ଆମିନ୍ ॥
ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ଲା ଐୟଦ୍ ଇମାମନା ବେରୁହିଲ୍ କୁଦୁସ୍ ଓ ବାରିକଲନା ଫି'ଉମ୍‌ରିହି ଓ ଅମ୍‌ରିହି ॥

ସୟଦନା ହଜରତ ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ:- କଶ୍‌ତିନୁହ୍ରେ ‘ହମାରି ତାଲିମ୍’ (ଆମ ଶିକ୍ଷା) ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଅଂଶ ରହିଛି ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହମଦୀୟା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପଢ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ ବରଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଶ୍‌ତିନୁହ୍ (ପୁସ୍ତକଟି) ହିଁ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ୍ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କେଉଁଠାରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଧର୍ମପାଇଁ ଜୋର୍ ଜବର୍ଦସ୍ତି କରାଯାଉ ବୋଲି ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କହୁଛନ୍ତି କି *ଲା ଇକ୍ରାହା ଫିଦ୍‌ଦାନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ବାଧାବାଧକତା ନାହିଁ* ।
ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସମୟରେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା ସେ ଯୁଦ୍ଧ ଗୁଡିକ ଧର୍ମକୁ ଜୋର୍ ଜବର୍ଦସ୍ତି ପ୍ରସାର କରିବା ପାଇଁ କରାଯାଇନଥିଲା ବରଂ ତାହା ଦଣ୍ଡ ସ୍ୱରୂପ ଥିଲା ବା ନିଜର ଆତ୍ମରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଇସ୍‌ଲାମକୁ ନିଃଶେଷ କରିଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସୁରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ବା ଦେଶ ଭିତରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଉଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ତିନୋଟି କାରଣ ବ୍ୟତୀତ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ପବିତ୍ର ଖଲିଫାମାନେ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ କରିନାହାଁନ୍ତି ।

କଶ୍‌ତିନୁହ୍ ପୁସ୍ତକରୁ ସୟଦନା ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ନିତାବାଣୀ

ଆପଣମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଇସା ଇବନେ ମରିୟମ୍ ଆକାଶରୁ ଆସିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ମେହ୍‌ଦୀଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜୋର୍ ଜବର୍ଦସ୍ତି ମୁସଲ୍‌ମାନ୍ କରିବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ । ଏହା ହେଉଛି ଏପରି ଏକ (କୁ) ବିଶ୍ୱାସ ଯାହା ଇସ୍‌ଲାମକୁ ବଦନାମ୍ କରୁଅଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କେଉଁଠାରେ ଏକଥା ଲେଖାହୋଇଛି କି ଧର୍ମ ପାଇଁ ବାଧା କରାଯାଏ ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏକଥା କହୁଛନ୍ତି *ଲା ଇକ୍ରାହା ଫିଦ୍‌ଦାନ୍* (ବକରା: ୨୫୭) । ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ବାଧାବାଧକତା ନାହିଁ । ତେବେ ପୁଣି ମସିହ୍ ଇବନେ ମରିୟମ୍‌କୁ ଜବର୍ (ବାଧା କରିବାର) ଅଧିକାର କିପରି ଦିଆଯିବ । ଏପରିକି ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ବା ହତ୍ୟା ବ୍ୟତୀତ ଜିଜିୟା (କର) ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ । ଏପରି ଶିକ୍ଷା ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ, କେଉଁ ସିପାରାରେ ଏବଂ କେଉଁ ସୁରାରେ ଅଛି । (୧) ସାରା କୋରାନ ବାରମ୍ବାର ଏକଥା କହୁଅଛି କି ଦାନ (ଧର୍ମ) ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ବାଧା ନାହିଁ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଏକଥା ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛି କି ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା ସେହି ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ଧର୍ମକୁ ଜୋର୍ ଜବର୍ଦସ୍ତି ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ କରାଯାଇନଥିଲା । ବରଂ ଏହା ଦଣ୍ଡ ରୂପେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବାର ଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ସଂଖ୍ୟକ ମୁସଲ୍‌ମାନ୍ ମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରୁ ବାହାର କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠୁର ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ଯେପରିକି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା କହୁଛନ୍ତି *ଉଜ୍‌ଜିନା ନିଲ୍ଲିଜିନା ଯୁକା ତନୁନା ବିଅନ୍‌ହୁମ୍ ଜୁଲିମ୍ ଓ ଇନ୍‌ଲ୍ଲୁହା ଆଲା ନସ୍‌ରିହିମ୍ ଲକଦିର* (ହଜ: ୪୦) ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ମୁସଲ୍‌ମାନଙ୍କ ସହିତ କୁଫାର୍ (ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ବିନା କାରଣରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ମୁସଲ୍‌ମାନ୍ ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଅଛି । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇଅଛି ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଏବଂ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ସବୁ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ଓ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ କରାଯାଇଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଇସ୍‌ଲାମ୍‌ର ମୁଲୋପାତନ କରିବା ପାଇଁ ଆଗକୁ ବଢୁଥିଲେ ବା ନିଜ ଦେଶରେ ଇସ୍‌ଲାମ୍‌ର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାରକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଜୋର୍ ଜବର୍ଦସ୍ତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷାରେ ରଖିବା ପାଇଁ ବା ଦେଶ ଭିତରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଉଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ତିନୋଟି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବାଦ ଦେଲେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଖଲିଫାମାନେ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ କରିନାହାଁନ୍ତି ବରଂ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଅନ୍ୟ ଜାତି ଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ଏଡ଼ାଳି ବର୍ଦ୍ଧାସ୍ତ କରିଛି ଯାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି

ଧର୍ମରେ ମିଳେନାହିଁ । ପୁଣି ଏହି ଇସା ମସିହ୍ ଏବଂ ମେହ୍‌ଦୀ ସାହେବ୍ କିପରି ହେବେ ଯିଏ ଆସିବା କ୍ଷମି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେବେ । ଏପରିକି କୌଣସି ଅହଲେ କିତାବ୍ (ଯାହାକୁ ଇଶ୍‌ରୀ ଐଶ୍ୱରିକ ବିଧାନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି)କ ଠାରୁ ଜିଜିୟା ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଆୟତ୍ ହତ୍ତା ଯୁତ୍ତୁଲ୍ ଜିଜିୟତା ଅଇଁ ଯଦିଉଁ ଓହ୍ଲୁମ୍ ସାଗେରୁନ୍ (ତୈବା: ୨୯) ଅର୍ଥାତ୍ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କର ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ଜିଜିୟା (କର) ନଦିଅନ୍ତି ଓ ତୁମ୍‌ମାନଙ୍କର ବଶ୍ୟତା ସ୍ୱାକାର ନକରନ୍ତି, ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ମନ୍‌ସୁଖ୍ (ନିଃଶେଷ) ଘୋଷଣା କରିଦେବେ । ଏମାନେ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଧର୍ମର କିପରି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଆସିବା କ୍ଷମି ହିଁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଉପରୋକ୍ତ ଆୟତ୍ ଗୁଡିକୁ ମନ୍‌ସୁଖ୍ (ବ୍ୟର୍ଥ) କରିଦେବେ ଯାହା ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ମନ୍‌ସୁଖ୍ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ଏତେସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଖତମେ ନବୁଓର୍ (ନବାକ୍ ମୋହର)ରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହେବନାହିଁ । ଏ ଯୁଗ ଯାହା ନବୀ (ସ:ଆ:ସଙ୍କ) ନବୁଓର୍‌ର ଯୁଗକୁ ୧୩୦୦ ବର୍ଷ ବିତିଗଲାଣି ଏବଂ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ନିଜେ ୭୩୩ ଫିର୍କାରେ ବିଭାଜିତ ହୋଇଗଲାଣି । ସତ୍ତା ମସିହ୍‌ଙ୍କର ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ୍ କି ସେ ଯୁଦ୍ଧିୟୁକ୍ତି ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ହୃଦୟ ଉପରେ ବିଜୟ ପାଇ ନା କି ତରବାର ଦ୍ୱାରା ଏବଂ କୃଶ ପ୍ରଥାକୁ ବାସ୍ତବିକ ଓ ସତ୍ତା ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ଭାଙ୍ଗିଦେଉ ନା କି ରୂପା, ସୁନା, ପିତଳ ଓ କାଠରେ ନିର୍ମିତ କୃଷ୍ଣକୁ ଭାଙ୍ଗିବାରେ ଲାଗିପଡୁ । ଯଦି ତୁମେ ଜୋର୍ ଜବର୍ଦସ୍ତି କରିବ ତେବେ ତାହା ଏଥିପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ହେବ କି ତୁମ୍ ନିକଟରେ ନିଜ ସତ୍ୟତା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ।^(୨)

(କଶ୍‌ତିନୁହ୍, ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍, ଖଣ୍ଡ-୧୯, ପୃଷ୍ଠା-୭୩-୭୫)

(୧) ଯଦି କୁହ କି ଆରବ ବାସୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା କି ଜୋର୍ ଜବର୍ଦସ୍ତି ରୂପେ ମୁସଲ୍‌ମାନ କରାଯିବ (ତେବେ) ଏପରି ଧାରଣା ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ କଦାପି ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏନାହିଁ । ବରଂ ଏହା ପ୍ରମାଣ ହେଉଅଛି କି ଯେହେତୁ ଆରବ ବାସୀ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଭୀଷଣ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅନୁଯାୟୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ପୁରୁଷ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକରିଥିଲେ ଏବଂ ବାକି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ମାତୃଭୃତ୍ତି ବାହର କରି ବିତାଡିତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେହି ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ହତ୍ୟା ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ବା ଏପରି ଅପରାଧ କରିଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଇଶ୍‌ରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ହତ୍ୟାକାରୀ ରୂପେ ଅଭିହିତ ହୋଇ ଦଣ୍ଡ ପାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇସାରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ତାଙ୍କ କର୍ମର) ପ୍ରତିବଦଳରେ ଅସଲ୍ ହୁକୁମ୍ ହତ୍ୟା କରାଯିବାର ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅରହମୁର୍ ରାହେମ୍‌ନ୍ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପୃଷ୍ଠା-୧୫ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...

ପ୍ରିନ୍‌ଟର ଓ ପବ୍ଲିଶର: ଇମିଲ୍ ଅହମଦ ନାସିର, ଫକଲେ ଉମର ପ୍ରିନ୍‌ଟିଙ୍ଗ୍ ପ୍ରେସ୍, କାଦିଆନରେ ମୁଦ୍ରିତ କରି ବଦର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କାଦିଆନ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ କରାଗଲା । ପ୍ରେସ୍‌ପାଇପର, ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ବଦର ବୋର୍ଡ୍ କାଦିଆନ୍

ପୃଷ୍ଠା- ୫ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ...

ମସ୍‌ରୁ’ । ୩ ନଭେମ୍ବର ଦିନ ଏହା ଉଦ୍‌ଘାଟନ ହେବାର ଥିଲା । ତାହା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଥିଲା ଯାହାକୁ କିଶାୟାକରି । ଏହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ହେଉଛି ୧୭.୬ ଏକର ଓ ତାକୁ ୫ ମିଲିୟନ୍ ଡଲାର ଦ୍ୱାରା କିଶାୟାକରା ଓ ତା’ର ମରାମତି ଇତ୍ୟାଦି କରାଯାଇ ଅଳ୍ପ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଗଲା, ଯେଉଁଥିରେ ୭୫ ହଜାର ଡଲାର ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ପାଖାପାଖି କିରାମୁହାଁ ଅଟେ । ଏହି ଅଜାଳିକାଟିର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ହେଉଛି ୨୨୪୦୩ ବ୍ୟୋୟାର୍‌ଫିଟ୍ । ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲଗା ଅଲଗା ହଲ ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ୬୫୦୦ଟି ନିମାଳ ପାଠ କରିପାରିବେ । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ୧୧ଟି କୋଠା ରହିଛି ଯାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ । ଗୋଟିଏ ଲାଇବ୍ରେରୀ ଅଛି, ଗୋଟିଏ କନ୍‌ଫରେନ୍ସ ରୁମ୍ ଅଛି, ଗୋଟିଏ କମ୍ପ୍ୟୁଟର କିଟ୍‌ରୁମ୍ ମଧ୍ୟ ମହଜୁଦ୍ ଅଛି ।

ଆଉଜଣେ ବନ୍ଧୁ Corey Stewart ଯିଏ ୟୁ.ଏସ୍ ରିପବ୍ଲିକାନ୍ Senate ର ପ୍ରାର୍ଥୀ ହେବାପାଇଁ ଆଶା ରଖୁଛନ୍ତି ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ଯେଉଁ ଅଭିଭାଷଣ ଶୁଣିଛି ତାହା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଓ ବୁଦ୍ଧିମତାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଆମେରିକାବାସୀଙ୍କୁ ଓ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଏହି ମୋହବତ୍ ସର୍ବ କେଲିଏ ନିଫରଡ୍ କିସି ସେ ନେହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେମ ସଭିକ ପାଇଁ ଘୃଣା କାହାକୁ ନାହିଁ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଧ୍ୟାନର ସହିତ ଶୁଣିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ଉଚିତ୍ । ବିଶେଷ ରୂପେ ଯେତେବେଳେ ଏ ସଂସାରର ଅବସ୍ଥା ଠିକ୍ ନାହିଁ । ଧର୍ମାୟ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ପ୍ରଚାର କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ସେଇଥିପାଇଁ ଏହି ମସ୍‌ଜିଦ୍ ଆମପାଇଁ ଗର୍ବର ବିଷୟ କାରଣ ଆପଣ ଏ ଦେଶପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

ଆଉଜଣେ ଅତିଥି Matt Waters ସାହେବ୍ ଯିଏ ଭର୍ଜିନିଆ Senate Candidate ଅଛନ୍ତି, ସେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ହଜୁରଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ ଶୁଣିଲି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଆହୁରି ଅଧିକା ପଢ଼ିବି ଓ ଇଂରଜିଶ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଜାଣିବି ଓ ଆହୁରି ଅଧିକା ଇସ୍ଲାମକୁ ଶିଖିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ମସ୍‌ଜିଦ୍‌କୁ ଯାଆ ଆସ କରିବି । ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ଅତିଥି କହୁଛନ୍ତି କି ଏ ବାର୍ତ୍ତା ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପୁଜିଥିବା ପରିସ୍ଥିତିର ମୁତାବକ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଆମେ ଶାନ୍ତିର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଶୁଣିଲୁ । ତେଣୁ ମୁଁ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଯାଇଛି ।

ପୁଣି ୫୧ତମ୍ବରୁ ଆସିଥିବା ଭର୍ଜିନିଆର ତେଲିଗେଟ୍ କହୁଛନ୍ତି କି ଏ ବାର୍ତ୍ତା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା । ବିଶେଷ ରୂପେ ୟୁ.ଏସ୍.ଏରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ଅଛି, ତା ପାଇଁ ଏହା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା । ଆପଣଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରେମ ଓ ଏକତାର ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା । ଆପଣ ଏକଥା କହିଲେ କି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଅ ଏବଂ ନିଃଶ୍ୱାସିତର ସେବା କର । ଆଜିକାଲିର ରାଜନୈତିକ ପରିବେଶରେ ଆମକୁ ଏପରି ହିଁ ବାର୍ତ୍ତାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବା ହେଉଛି ଏକ ବହୁତ ଉଚିତ୍ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ତ୍ତା । ନିଜ ପତୋଶାମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ରଖିବା, ନିଜକୁ ଆରାମ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟର ଆରାମକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର କଥା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଯେଉଁଠି ଲୋକମାନେ ନିଜକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଉଛନ୍ତି ସେଠାରେ ଆପଣ କହିଲେ କି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଅ ।

ସେହିପରି ଆଉଜଣେ ଅତିଥି Alex Keiseh କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି । ମୁଁ ଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବହୁତ ଭାବ ବିହ୍ୱଳ ହୋଇଯାଇଥିଲି କାରଣ ମୁଁ ହୋଲୋକାଷ୍ଟ ସର୍ବାଭିଭାବ ଅଛି । ଆପଣଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ବହୁତ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିଲା । ଆପଣଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ମୋ ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିଲା । ଆପଣଙ୍କର ଏ ଯେଉଁ ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା କି ଆମେ ଘୃଣା ଦ୍ୱାରା ଲଢ଼ିପାରିବା ନାହିଁ, ଏ ବାର୍ତ୍ତା ବହୁତ ତାତ୍ପରିକ ବାର୍ତ୍ତା । ଘୃଣାକୁ ଦୂରେଇଦେବା ପାଇଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ମାର୍ଗ ଅଛି ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରେମ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉ । ଘୃଣାକୁ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ନିଃଶେଷ କରାଯାଉ । ଏହି ପ୍ରେମଭାବକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ କରିବା ଉଚିତ୍ ଓ ଏହିପରି ପ୍ରେମଭାବର ଅଗଣିତ ଉଦାହରଣ ଆମ ସମାଜରେ ମହଜୁଦ୍ ରହିଛି, ଯେପରିକି ଆପଣମାନଙ୍କର ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆଜିକାଲି ମିଡିଆରେ ଯାହାକିଛି ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଅଛି ତାହା ଏକ ଲଘୁ ଏବଂ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରୁଥିବା ତତ୍ ଅଟେ ଯାହାକୁ ମିଡିଆ ବଡ଼େଇ ବଡ଼େଇ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛି । କିନ୍ତୁ ଆମେ ଆପୋଷ ପ୍ରେମଭାବ ଦ୍ୱାରା ଭକ୍ତ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର କରିବା । (ହଜୁର କହୁଛନ୍ତି) ସେ ବହୁତ ଭାବ ବିହୋଳ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ପରେ ମୋ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲେ । ସେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ ଟିକିଏ ଭାବବିହୋଳ ହୋଇଗଲେ । ପୁଣି ତା ପରେ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ କି ଏ ବାର୍ତ୍ତା ମୋତେ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି ।

ଆଉଜଣେ ମହିଳା ଶନିନ୍ ସାହିବା ଯିଏ ନିଉଜର୍ସିଠାରେ ସର୍ଭିକାଲ୍ କୋଅର୍ଡିନେଟର ଅଛନ୍ତି । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଇସ୍ଲାମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୁନର୍ବାର ବତାଗଲା । ମୋର ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ କି କିଛି ଖଲ ପ୍ରକୃତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ଖରାପ କାମ ଯୋଗୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମଟିକୁ ଅପରାଧ ବିବେଚନା କରିବା ଗୋଟିଏ ଅତ୍ୟାଚାରରୁ କମ୍ ନୁହେଁ । ସେ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି ଆମର ଏଠି ଆମେରିକାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ କିଛି ନା କିଛି ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ଧର୍ମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବୋଧଦେବା ଭୁଲ୍ କଥା ଅଟେ । ଆଉଜଣେ ଅତିଥି ଯିଏ ପୋଲିସ୍ ଡିପାର୍ଟମେନ୍ଟରେ

ବିଗତ ୪୦ ବର୍ଷ ହେବ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଏ ବାର୍ତ୍ତା ସମଗ୍ର ସଂସାର ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ଏଥିରେ ଶାନ୍ତି, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ, ପ୍ରେମ, ଭଲପାଇବା ଓ ଅଧିକାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆବଶ୍ୟକ ମୁତାବକ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଆମର ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଓ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକେ ବସବାସ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଆଜି ଯେଉଁ ବାର୍ତ୍ତା ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । କାରଣ ପତୋଶାମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ।

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ମହିଳା Dr. Kimberly ସାହିବା ଯିଏ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ Criminologist ଏବଂ ଜଣେ ଲେଖିକା ମଧ୍ୟ, ସେ ପି.ଏଚ୍.ଡି କରିଛନ୍ତି । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଆଜିର ଏହି ଭାଷଣରେ ଶାନ୍ତି ଓ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବହୁତ ଗଭୀର ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିଲା । ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ମୁତାବକ ଏକତାର ବାତାବରଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆଜିର ଏହି ଅଭିଭାଷଣରେ ହଜୁର ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରକୃତ ରୂପକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହାର ସାରାଂଶ ହେଉଛି ଶାନ୍ତି ଓ ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ସମାନତାର ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରିବା । ପୁଣି ସେ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଭାବବିହ୍ୱଳ ମଧ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ଓ ଅଶ୍ରୁକ ଚେହେରାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ନିଜର ଭାବନାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିଲେ କି ଆଜିକାଲି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ବର୍ବରକାଣ୍ଡ ଘଟାଉଛନ୍ତି ଓ ଧର୍ମନାମରେ ଆମ କମ୍ୟୁନିଟି ଓ ଦେଶରେ ବିଭ୍ରାଟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ଓ ଏକଥା ଜାଣିବା ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ।

ଆଉଜଣେ ମହିଳା Lorraine ସାହିବା ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ୩୦ବର୍ଷ ହେବ ଏହି ଇଲାକାରେ ରହୁଅଛି ଓ ଏଠିକାର ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାରେ ଦେଖୁଆସୁଅଛି । ଏବେ ଏବେ ଯେଉଁ ଗୁଳି ଚାଳନା ହେବାର ଘଟଣା ଘଟିଲା ତାହା ବହୁତ ଦୁଃଖଦାୟକ । ଏହିପରି ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରେମ, ଭଲପାଇବା, ସହିଷ୍ଣୁତାର ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚିତ୍ । ମୋତେ ଏଠାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଥିବାରୁ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ । ଏଠାକୁ ଆସି ଅହେମଦାୟା ମୁସଲିମ୍ ଜମାତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋତେ ବହୁତ କିଛି ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା । ଏ ଇଲାକାରେ ମସ୍‌ଜିଦ୍ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଅଭିବୃଦ୍ଧି । ଏହାଦ୍ୱାରା ମୋତେ କୌଣସି ବିପଦ ନାହିଁ, ଏହା ହେଉଛି ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ । ମୁଁ ମୁସଲମାନ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଏ ମସ୍‌ଜିଦ୍ ଭିତରକୁ ଆସିଲି, ମୋତେ ଏଠାରେ ସ୍ୱାଗତ କରାଗଲା । ଏହା ହେଉଛି ଆମ ସମାଜ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ମୁଁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି କି ଏଠାରେ ଆଗକୁ ଆପଣମାନଙ୍କର ଆହୁରି ଅନେକ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଉକ୍ତ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଗୁଡିକରେ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ ।

ଏହି ମସ୍‌ଜିଦ୍‌ର ଉଦ୍‌ଘାଟନ ହେବା ବ୍ୟତୀତ ଯେପରିକି ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଜାଣିଛନ୍ତି କି ଗୋଟେମାଲିଠାରେ ହୁମାନିଟି ଫାଉଣ୍ଡେସନ୍ ତାଲୁରଖାନା ମଧ୍ୟ ଖୋଲାଯାଇଛି । ତା’ର ମଧ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘାଟନ ହେବାର ଥିଲା । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ରାଜନୈତିକ ମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ସେଠିକାର ଜଣେ ମେମ୍ବର ଅର୍ଥ କଂଗ୍ରେସ୍ ଯିଏ ଏଠାକୁ ୟୁ.କେ ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ୍ ହେବାପାଇଁ ଦୁଇଥର ମଧ୍ୟ ଆସି ସାରିଛନ୍ତି । ସେ ସେଠିକାର ଏୟାର୍‌ପୋର୍ଟଠାରେ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ଓ ସେ ତାଲୁରଖାନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବହୁତ ଭଲ ମତ ପୋଷଣ କଲେ ଓ ଜମାତକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇଲେ ଯେ ଏ ଜମାତ୍ ଆମ ଦେଶରେ ତାଲୁରଖାନା ଖୋଲୁଅଛି ଓ କମ୍ୟୁନିଟି ଭିତରେ ପ୍ରେମ, ଭଲପାଇବା ଓ ଏକତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛି ।

ଆଉଜଣେ ଅତିଥି Robert Cano ସାହେବ୍ ଯିଏ ପାରାଗୁଏରେ ଉପଶିକ୍ଷାମନ୍ତ୍ରୀ ଅଛନ୍ତି ସେ ଏହି ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଉତ୍ସବରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇ କହିଲେ କି ବହୁତ ଭଲ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା । ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ କି ଏପରି ଗୋଟିଏ ଜମାତ୍ ଯାହାର ସଦସ୍ୟମାନେ ଏକାଠି ମିଳିମିଶି ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅଭାବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି । ଏବଂ ମାନବ ଜାତି ସହିତ ଥିବା ପ୍ରେମଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି ଯଦି ମାନବ ଜାତି ଏହି ପ୍ରେମର ମାର୍ଗକୁ ଆପଣାଇବ ତେବେ ପୁଣି ଏ ପୃଥିବୀରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ହୋଇଯିବ । ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ଓ ଇସ୍ଲାମ୍ କଲଚରକୁ ଅତି ନିକଟରେ ଦେଖିବା ଓ ଜାଣିବାର ଏହା ମୋର ଏକ ବହୁତ ଭଲ ଅନୁଭବ ଥିଲା । ଜମାତ୍ ଅହେମଦାୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋ ନିକଟରେ ବହୁତ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା । ସେ ସବୁର ଉତ୍ତର ମୁଁ ଏଠାରେ ଆସି ପାଇଗଲି ଓ କିଛି ବର୍ଷ ହେବ ଜମାତ୍ ଅହେମଦାୟା ପାରାଗୁଏରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହୋଇସାରିଛି । (ହଜୁର ଅନୁଓର୍ କହୁଛନ୍ତି) ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯୋଗୁଁ ସେ ପାରାଗୁଏରୁ ଏହି ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗଦେବାପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ।

ଆଉଜଣେ ଗୋଟେମାଲିୟନ୍ ତାଲୁର Diana ସାହିବା କହୁଛନ୍ତି କି ହଜୁରଙ୍କ ଭାଷଣରେ ଗରୀବମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଯେଉଁ ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା । ସେଥିରେ ମୁଁ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି ଓ ଆସନ୍ତାକୁ ତା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ପରିଚାଳିତ ହେବି । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଯେ ଧର୍ମ ଏକଥା ଶିଖାଉଛି କି ଗରୀବଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯାଉ, ଯାହା ଆଜି ଖଲିଫା ତାଙ୍କ ଭାଷଣରେ ଏଠି କହିଲେ ।

ପୁଣି ଜଣେ ଗୋଟେମାଲିୟନ୍ ପତ୍ରକାର କହୁଛନ୍ତି କି ଯେଉଁ କଥା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କଲା ତାହା ହେଉଛି ଏହା କି ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ବାଧ୍ୟାଧିକତା ନାହିଁ

ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପୃଷ୍ଠା-୧୩ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...

ଖୁତ୍ବା ଜୁମା

ଖଲିଫାଙ୍କ ଗସ୍ତ ଯୋଗୁଁ ତିନିଗୋଟି ବଡ଼ ଲାଭ ହୋଇଥାଏ (୧) ଦେଶଗୁଡ଼ିକର ଶିଖିତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ । ସାକ୍ଷାତକାର କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଓ ମସ୍ଜିଦ୍ ଗୁଡ଼ିକର ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଉତ୍ସବ ବା ରିସିପ୍ସନ୍ ଇତ୍ୟାଦିରେ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ହେଉଅଛି । (୨) ଲାଭ ହେଉଛି ମିତିଆ ମାଧ୍ୟମରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଏବଂ ଅହେମଦୀୟତର ପରିଚୟ ଓ ବାସ୍ତବିକ ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ଲୋକମାନେ ଜାଣିପାରୁଛନ୍ତି ଓ (୩) ବଡ଼ ଲାଭର କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଜମାତର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ସମ୍ପର୍କ ଓ ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି, ଫଳତଃ ସେମାନଙ୍କ ଇମାନ, ନିଷ୍ଠା ଏବଂ ଭାଇତରାର ସୁସମ୍ପର୍କ, ଭଲପାଇବା ଓ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ବଢ଼ୁଅଛି ।

“ଇସ୍ଲାମ୍ ହିଁ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ଅଟେ, ଶାନ୍ତି ଓ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର ମାଧ୍ୟମ ମଧ୍ୟ ଇସ୍ଲାମ୍, ଆର୍ଥିକ ଓ ସାମାଜିକ ସମସ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ନିମନ୍ତେ ଇସ୍ଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରାଇଥାଏ” ।

“ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ବାସ୍ତବିକ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଆମେରିକାରେ ମଧ୍ୟ ଓ ସାରା ଜଗତରେ ମଧ୍ୟ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଓ ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର କରିବା ହେଉଛି ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ” ।

“ଇଶ୍ଵର କରନ୍ତୁ କି ଏଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସୁବିଧା ଓ ସୁଯୋଗ ମିଳୁ । ତତ୍‌ସହିତ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ କି ଧର୍ମକୁ ସଂସାର ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବେ ଓ ଏହି ସାଂସାରିକ ଚାକଚକ୍ୟରେ ବୁଢ଼ି ନଯିବେ” । (ପାକିସ୍ତାନରୁ ହିଜରତ କରି ଆସିଥିବା ଅହେମଦୀ ଶରଣାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦୁଆ)

ଏହା ଏକ ଚମତ୍କାର ବାର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ । ଆପଣ କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର କଥା କହୁନାହାଁନ୍ତି ବରଂ ଆପଣଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଆସନ୍ତା ସମୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । (ଗସ୍ତ ସମୟରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ ଲାଭ କରିଥିବା କିଛି ଅତିଥି ମାନଙ୍କର ମନୋଭାବ ବ୍ୟକ୍ତ)

ଆମେରିକାର ଏହି ଗସ୍ତ ସମୟରେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ଫଜଲରୁ ତିନିଗୋଟି ମସ୍ଜିଦ୍ ଏବଂ ଗୋଟେମାଲାର ନାସିର୍ ହସ୍ପିଟାଲ୍‌ର ଉଦ୍‌ଘାଟନା, ରିଭ୍ୟୁ ଅଫ୍ ରିଲିଜିଅନ୍‌ସ୍‌ର ସ୍ଥାନିୟ ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶନର ଶୁଭାରମ୍ଭ ।

ଆମେରିକା ଏବଂ ଗୋଟେମାଲା ଗସ୍ତର ଖବର ରେଡିଓ, ଟି.ଭି, ଖବରକାଗଜ ଏବଂ ସୋସିଆଲ୍ ମିଡିଆ ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟାପକ ରୂପେ ପ୍ରସାରଣ, ଉକ୍ତ ଗସ୍ତର ସମସ୍ତ ବିବରଣୀ ଓ ବୈଭବ ୪୦ ମିଲିୟନରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ରେ ଅହେମଦୀୟତର ବାର୍ତ୍ତା ପହଂଚିଲା ।

ଅକ୍ଟୋବର, ନଭେମ୍ବର ୨୦୧୮ ମାସରେ ହୋଇଥିବା ଆମେରିକା ଏବଂ ଗୋଟେମାଲାର ବା ବର୍କଡ୍ ଓ ସଫଳ ଗସ୍ତର ଚର୍ଚ୍ଚା

ଖୁଲାଫତ୍‌ର ସଜା ପ୍ରେମୀ ଓ ନିଷ୍ଠାବାନ୍ ଅହେମଦୀ ଶ୍ରୀମାନ Sawadogo Ismail ସାହେବ୍ ଅଫ୍ ବୁର୍କିନାଫାସୋଙ୍କ ଉତ୍ତମ ଗୁଣାବଳୀର ଚର୍ଚ୍ଚା ଏବଂ ନମାଜ ଯନାଜାଃ ଗାଏବ୍ ପାଠ ।

ଖୁତ୍ବା ଜୁମା: ସୟଦନା ଅମିରୁଲ୍ ମୁମେନିନ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍^୧ (ପ୍ରଦର୍ତ୍ତ: ୧୬ ନଭେମ୍ବର ୨୦୧୮ ଅନୁଯାୟୀ ୧୬ ନଭୁଝୁର୍ ୧୩୯୭ ହିଜ୍ରି ଶମସି)

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ تَعْبُدُونَ وَإِيَّاكَ تَسْتَعِينُونَ.
اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

ଗତ ଜୁମାରେ ତେହରିକ୍ ଯଦିଦ୍ ନୂତନ ବର୍ଷର ଘୋଷଣା କରାଯିବା ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ଆମେରିକା ଏବଂ ଗୋଟେମାଲା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିପାରିନଥିଲି । ବିଗତ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକ ମୁଁ ସେହି ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଗସ୍ତ କରିଥିଲି । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ଫଜଲରୁ ଉକ୍ତ ଗସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ଯୁକ୍ତାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଛି । ନିଜ ଓ ପରଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ୍ୟ ଓ ଜମାତି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ ଦେଖିବା ଜାଣିବା ଦ୍ୱାରା ବହୁତ କଥା ମୋ ଜ୍ଞାତସାରକୁ ଆସିଯାଏ । ତିନୋଟି ବଡ଼ ଲାଭ ତ ହେଉଛି ଏହା କି ସେହି ଦେଶଗୁଡ଼ିକର ଶିଖିତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ, ସାକ୍ଷାତକାର କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଓ ମସ୍ଜିଦ୍ ଗୁଡ଼ିକର ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଉତ୍ସବ ବା ରିସିପ୍ସନ୍ ଇତ୍ୟାଦିରେ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ହେଉଅଛି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଲାଭ ହେଉଛି ମିତିଆ ମାଧ୍ୟମରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଏବଂ ଅହେମଦୀୟତର ପରିଚୟ ଓ ବାସ୍ତବିକ ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ଲୋକମାନେ ଜାଣିପାରୁଛନ୍ତି ଓ ତୃତୀୟ ବଡ଼ ଲାଭର କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଜମାତର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ସମ୍ପର୍କ ଓ ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି, ଫଳତଃ ସେମାନଙ୍କ ଇମାନ, ନିଷ୍ଠା ଏବଂ ଭାଇତରାର ସୁସମ୍ପର୍କ, ଭଲପାଇବା ଓ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ବଢ଼ୁଅଛି । ଖଲିଫାଏ ଓ ଜମାତର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପୋଷରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ ମିଶିବା, ଦେଖିବା ଓ ଶୁଣିବା ଇତ୍ୟାଦି ଦ୍ୱାରା ଅସାଧାରଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଅଛି ଓ ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଅଛି । ପୁଣି ସେହି ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ଅଛି ତା ମୁତାବକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ ଖୁତ୍ବା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଏ ।

ଆମେରିକାର ଏହି ଗସ୍ତ ସମୟରେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ଦୟାବଳରୁ ତିନୋଟି ମସ୍ଜିଦ୍‌ର ଉଦ୍‌ଘାଟନା କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ସେହି ମସ୍ଜିଦ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ନମାଜି ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ପୂର୍ଣ୍ଣ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଜମାତର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠା ଓ ଭକ୍ତିଭାବ ବୃଦ୍ଧି କରି ଚାଲନ୍ତୁ । ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲା, ଯୁବକ, ମହିଳା ଏବଂ ପୁରୁଷମାନେ, ଯେଉଁଠିକି ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଯାଇଛି, ପ୍ରଥମେ ଫୁଲ୍‌ଫିୟା ପୁଣି ହୋଏସନ୍ ପୁଣି ଖୁସିଂଟନ୍, ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ସମୟର ଅଧିକାରୀ ଭାଗ ମସ୍ଜିଦ୍‌ର ପରିବେଶରେ ହିଁ ବିତାଇଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କର ମା' ବାପା

ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବମାନେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଲେଖୁଛନ୍ତି କି ଆପଣଙ୍କ ଏଠାକୁ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ପିଲାମାନଙ୍କର ଅଧିକ ଉତ୍ସାହ ଲାଗି ରହୁଥିଲା କି ଶିଶୁ ଶିଶୁ କିପରି ମସ୍ଜିଦ୍ ଯିବେ ଓ ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଲା । ଦିନଯାକର ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ମସ୍ଜିଦ୍‌ରେ ହିଁ ବିତାଉଥିଲେ ।

ଆମେରିକାରେ ଏଥରକ ଆଜାଲମ୍ ନେଇ ଆସିଥିବା ଏବଂ ରିଫୁଜି ହୋଇ ଆସିଥିବା ପାକିସ୍ତାନୀ ଅହେମଦୀ ମାନଙ୍କର ବହୁତ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟା ଥିଲା । ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଗତି କରୁ ମାଲେସିଆ, ଆଇଲାଣ୍ଡ, ଶ୍ରୀଲଙ୍କା ଏବଂ ନେପାଲକୁ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର ମଧ୍ୟ ହେଲା । ବେଳେବେଳେ ବହୁତ ଭାବବିହୋଳ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଉଥିଲା । କିଛି ଲୋକ ମାତ୍ରାଧିକ ଭାବ ବିହୋଳ ହୋଇଯାଉଥିଲେ । ଇଶ୍ଵର କରନ୍ତୁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଯେଉଁଠି ସୁବିଧା, ସୁଯୋଗ ଓ ଆରାମ ମିଳିପାରିବ ସେଠାରେ ଏ ଭାବନା ସର୍ବଦା ପ୍ରଭୁତ୍ୱର ସହିତ ରହୁ କି ସେମାନେ ଧର୍ମକୁ ସଂସାର ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବେ ଓ ଏ ସାଂସାରିକ ଚାକଚକ୍ୟରେ ବୁଢ଼ି ରହିବେ ନାହିଁ ।

ଏବେ ଗସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଉ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ସାଧାରଣତଃ ଆମେରିକୀୟ ରାଜନୈତିକ ଲିଡରମାନେ, ଶିକ୍ଷିତ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ କତା ଶୁଣିଥାନ୍ତି ଓ ଭଲ କଥାର ପ୍ରଶଂସା କରିଥାନ୍ତି ଓ ତାହା ପସନ୍ଦ ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସଠିକ୍ ରୂପେ ପହଂଚିପାରିନାହିଁ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚିଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜମାତ୍ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ସେମାନେ ଇସ୍ଲାମ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଲ ମନୋଭାବ ରଖୁଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା କି ଆମେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ପ୍ରକୃତ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଆମେରିକାରେ ଓ ସାରା ଦୁନିଆରେ ମଧ୍ୟ ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ସଠିକ୍ ଶୈଳୀରେ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କରିବା । ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ବାସ୍ତବିକ ବାର୍ତ୍ତା, ଯେଉଁଠି ଅଣମୁସଲ୍‌ମାନଙ୍କ ଆଖି ଖୋଲିଦେବ ଓ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ସୁନ୍ଦର ଓ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେବ ସେଠାରେ ମୁସଲ୍‌ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାହସ ଯୋଗାଇବ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଅଣଜମାତୀୟ ମୁସଲ୍‌ମାନମାନେ ଅଛନ୍ତି, ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ଲାମ୍ କଣ । ତେଣୁ ଆତ୍ମହାନତାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହା ଅଧିକାଂଶ ସ୍ଥାନରେ ଅନୁଭବ ହେଉଅଛି ଓ ଆମେରିକାରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ ହେଲା କି ଯେତେବେଳେ ଅଣ ଜମାତୀୟ ମୁସଲ୍‌ମାନମାନେ ଆମଠାରୁ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କଠାରେ ଏକ ଭରଷା ଓ ସାହସ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଅଛି କି ଏବେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର

ଆମ୍ଭାନ୍ତର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଯାହାର ପରିପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ କରିସାରିଛନ୍ତି । ବରଂ ଇସ୍ଲାମ୍ ହିଁ ଏ ସଂସାରରେ ଥିବା ସମସ୍ତା ଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ । ଶାନ୍ତି ଓ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାର ମାଧ୍ୟମ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଇସ୍ଲାମ୍ । ସମାଜ ଓ ସାମାଜିକ ସମସ୍ୟାକୁ ସମାଧାନ କରିବା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଇସ୍ଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ହିଁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରାଉଛି । କିଛି ଅଣ ଜମାତୀୟ ମୁସଲମାନମାନେ ଏ କଥାକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଆମ ଫକ୍ସନ୍ ଇତ୍ୟାଦିରେ ଆସି ଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି କି ଇସ୍ଲାମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷାକୁ ଯେଉଁଭଳି ଆପଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି ଏହା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ମାର୍ଗ । ଅଣ ମୁସଲିମମାନେ ତ ଏ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଓ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କି ଯଦି ଏହା ହେଉଛି ଇସ୍ଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଏ ଶିକ୍ଷା ସଫଳ ହେବ । କିଛି ଅତିଥିମାନଙ୍କର ମନୋଭାବ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛି-

ଫ୍ଲୋଡ଼ଲିଆଠାରେ ମସ୍ଜିଦ୍ ବଜରୁଲ୍ ଆଫିୟତ୍ତର ଉଦ୍‌ଘାଟନ ହେଲା । ସେ ଅବସରରେ **Hon'ble Dwight Evans** ସେଠାକୁ ଆସିଥିଲେ ଯିଏ ୟୁ.ଏସ୍ କଂଗ୍ରେସର ସଦସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସେ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଶବ୍ଦରେ ମୋତେ କହିଲେ କି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ବଡ଼ ସହରରେ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଉଛି । ଏହି ସହର ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ପ୍ରେମ ପରି ସହର । ଫ୍ଲୋଡ଼ଲିଆର ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ତରଫରୁ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ମୁସଲମାନ କମ୍ୟୁନିଟିକୁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି କି ଆମେ ଆପଣମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତିର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଏଠାରେ ଫେଲ୍‌କମ୍ କରୁଅଛୁ । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି କିଛି ଆମେରିକୀୟ ନିକଟରୁ ଗତ କେତେବର୍ଷ ହେବ ଇସ୍ଲାମ୍ ବିରୋଧରେ କିଛି ମନ୍ତବ୍ୟ ଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ବତାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଏଠିକାର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ରହିଛୁ । ଘୁଣା, ବିଦ୍ୱେଷଭାବ ଏବଂ ଚରମପଦ୍ମ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବିରୋଧରେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଛିଡା ହୋଇଛୁ । ପୁଣି ସେ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହୁଛନ୍ତି କି ଆପଣ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ବାର୍ତା ଦେଇଛନ୍ତି । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ବଶତଃ ଆମେ ଆମେରିକାରେ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଧକାରମୟ ଯୁଗଦେଇ ଗତି କରୁଅଛୁ ଓ ଏପରି ସମୟରେ ଉକ୍ତ ବାର୍ତା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ବାର୍ତା ଥିଲା । ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି କି ମୁସଲମାନ କମ୍ୟୁନିଟି ନା କେବଳ ଆମେରିକା ବରଂ ସମଗ୍ର ସଂସାର ପାଇଁ କେତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ପୁଣି ସେ କହୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆଶା ଓ ଶାନ୍ତି ଦରକାର । ଫ୍ଲୋଡ଼ଲିଆ ଧର୍ମ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ । ଫ୍ଲୋଡ଼ଲିଆ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକଥା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଛି କି ସେଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜର ଧର୍ମ ସ୍ୱାଧୀନ ରୂପେ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ରୁଚି ହୋଇଥିଲା । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଏ ସ୍ଥାନର ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱ ରହିଛି । ତେଣୁ ଏହି ମସ୍ଜିଦ୍‌ଟି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ।

ତେବେ ଦେଖନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ମନୋଭାବ କିପରି ରହିଛି । ସେହିପରି ସେଠିକାର ମେୟର୍ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ଆଉକିଛି ନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲେ । ପୁଣି ମେୟର୍ **James Kenney** ସାହେବ୍ ମଧ୍ୟ ଏକଥା କହିଲେ କି ଫ୍ଲୋଡ଼ଲିଆ ସହରର ଇତିହାସରୁ ଏକଥା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଧର୍ମୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ହେଉଛି ଏ ସହରର ମୂଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ । ଏହି ସହର ଏହି ଆଧାରରେ ହିଁ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଆମର ସମସ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜାତି ଓ ଦେଶ ସହିତ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଏହି ସହରଟି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଇବ । ପୁଣି ସେ କହିଲେ କି ଆମେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକ ସହିତ ମିଳିମିଶି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା । ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକ ସହିତ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇବା ଓ ଏ ପୃଥିବୀକୁ ବତାଇଦେବା କି ଆମେ ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି ରହିପାରୁଛୁ ଓ ଆମେ ନିଜର ସମସ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକୁ ସମାଧାନ କରିପାରୁଛୁ । ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କର ଅସୁବିଧାକୁ ଦୂର କରିପାରୁଛୁ । ଏହା ହେଉଛି ସେହି ଶିକ୍ଷା ଯାହା ବାସ୍ତବରେ ଇସ୍ଲାମର ଶିକ୍ଷା ଅଟେ, ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଆପଣାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୁସଲମାନମାନେ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି ।

ପୁଣି ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମରେ ଜଣେ ଜକ୍ **Harry Schwartz** ସାହେବ୍ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ଏ ଜମାତ୍ ସହିତ ୨୫ ବର୍ଷ ହେବ ପରିଚିତ ଓ ଏଠିକାର ସଦର୍ ସାହେବ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ଅନେକଥର ତିନର୍ କରିବା ସମୟରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ବିଷୟରେ କଥା ହୋଇଛି । ପୁଣି ମୋ ଅଭିଭାଷଣ ପରେ ସେ କହିଲେ କି ଆପଣଙ୍କର ବାର୍ତା ହେଉଛି ପ୍ରେମ, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ଓ ଆପୋଷରେ ମିଳିମିଶି ରହିବାର ବାର୍ତା । ଯଦି ଏହାକୁ ବୁଝି ନିଆଯାଏ ତେବେ ମୋ ମତରେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସୁଧୁରି ଯିବ ।

ଜଣେ ଆଫ୍ରିକୀୟ ଆମେରିକୀୟ ନୁଆ ମୁସଲିମ୍ କହୁଛନ୍ତି କି ଏଥିରେ ମସ୍ଜିଦ୍‌ର ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । ଏହା ଗୋଟିଏ ବହୁତ ଭଲ ସେଂଟର୍ ହୋଇଗଲା । କୁହାଯାଉଛି କି ମାହୋଲ୍‌କୁ ଉତ୍ତମ ପରିବେଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାପାଇଁ ଦଶବର୍ଷ ଲାଗିଥାଏ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦୁଇବର୍ଷରେ ସମାଜକୁ ବଦଳିବାର ଦେଖୁଅଛି ଯେଉଁଥିରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି କି ଯଦି ନିଷ୍ଠା ରହିବ ତେବେ ଏକାଠି ମିଳିମିଶି ଏ କାମ କରାଯାଇପାରିବ ଓ ପୁଣି ଅଭିଭାଷଣ ପରେ କହୁଛନ୍ତି- ଏହା ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ବାର୍ତା ଅଟେ ଓ ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାର୍ତା ହେଉଛି ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ । (ହଜୁର୍ କହୁଛନ୍ତି) ସେ ଅହେମଦୀ ନୁହଁନ୍ତି, କେବଳ ମୁସଲମାନ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ଆଫ୍ରିକୀୟ ଆମେରିକୀୟ ମହିଳା କହୁଛନ୍ତି କି ମୋତେ ଏ ଅଭିଭାଷଣରୁ

ବହୁତ କିଛି ଶିଖିବାକୁ ମିଳିଲା । ଆଶା କରୁଛି କି ଆମେ ଏବେ ସେ କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଜୀବନର ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ବନାଇବୁ ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଉକ୍ତ କଥାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବୁ ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସିଧା ମାର୍ଗରେ ହିଁ ରହିବୁ । (ହଜୁର୍ କହୁଛନ୍ତି) ଏ ମଧ୍ୟ ଅହେମଦୀ ନୁହଁନ୍ତି ।

ପୁଣି ଜଣେ ମହିଳା **Haniyyah** ସାହିବା କହୁଛନ୍ତି କି ଯେଉଁ ବାର୍ତା ଆପଣମାନେ ଦେଇଛନ୍ତି ତା ମାଧ୍ୟମରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ବିରୋଧରେ ପ୍ରଚାର କରାଯାଉଥିବା ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣା ଦୂର ହୋଇପାରିବ । ଏଠାରେ ମୁସଲମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସେଂଟର୍ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ । ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ବିରୋଧରେ ବିଦ୍ୱେଷଭାବ ମିଳୁଅଛି, ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ଆପଣଙ୍କର ବାର୍ତା ବହୁତ ଦୃଢ଼ ଥିଲା । ମୁଁ ଏ ଆଶା କରୁଛି କି ଏ ବାର୍ତା ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପ୍ରସାର ହେଉ ଓ ଆମେରିକାର ଲୋକମାନେ ଇସ୍ଲାମର ସତ୍ୟତାକୁ ଜାଣିନିଅନ୍ତୁ ।

ଆଉଜଣେ ସ୍ଥାନୀୟ କାଉନ୍ସିଲର୍ ଏହି ମସ୍ଜିଦ୍‌ର ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଉତ୍ସବରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଆପଣଙ୍କର ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ତା ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ବିଶେଷ ରୂପେ ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏହି ବାର୍ତା ଆହୁରି ଅଧିକା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଠାକୁ ଆସିବା ମୋ ପାଇଁ ସମ୍ମାନର କଥା । ମୁଁ ଏହି ମସ୍ଜିଦ୍‌ଟିକୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବାର ଦେଖୁଛି । ଏଠାରେ ଏହି ମସ୍ଜିଦ୍‌ଟି ନିର୍ମାଣ ହେବା ଏ ଲଲାକା ପାଇଁ ବହୁତ ହିଁ ସୌଭାଗ୍ୟର କାରଣ ହେବ । ଯେଉଁ ବାର୍ତା ଆପଣ ଦେଇଛନ୍ତି କି ଆପଣମାନେ ପତୋଶାମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସହିତ କାନ୍ଧରେ କାନ୍ଧ ମିଳାଇ ଛିଡା ହେବେ, ମୋ ମତରେ ଏଠି ଫ୍ଲୋଡ଼ଲିଆରେ କେବଳ ନୁହେଁ ବରଂ ସମଗ୍ର ଆମେରିକାରେ ଏହି ବାର୍ତାର ଆବଶ୍ୟକ ରହିଛି ।

ଜଣେ ପାଲେଷ୍ଟୀୟ ମୁସଲମାନ ମହିଳା ସେଥିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଆପଣଙ୍କର ବାର୍ତା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ତା ଥିଲା । ମୋର ସମସ୍ତ ପାଲେଷ୍ଟୀୟ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଗାଁ ସହିତ ରହିଛି । ସେହି ବାସ୍ତବିକ ଶିକ୍ଷା ଯାହାକୁ ମୁଁ ପିଲାଦିନୁ ଶିଖୁଛି ତାହା ଆଜି ଆପଣଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା । ଏହା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ଲାମ୍ । ଆମେ ଯେଉଁ ଫିରକା (ଗୋଷ୍ଠୀ) ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଥାଉ ପଛକେ, ଆମର ଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ୍ କି ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ହୋଇ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ କାମ କରିବା । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି ଆପଣ ବାସ୍ତବିକ ରୂପେ ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନ କମ୍ୟୁନିଟିର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି । (ହଜୁର୍ କହୁଛନ୍ତି) ଏହା ତ ହେଉଛି ଏପରି ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର ଲୋକମାନଙ୍କର ମନୋଭାବ କିନ୍ତୁ ବାକି ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକଥାକୁ ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଅଛି ।

ଆଉଜଣେ ମହିଳା ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ କହୁଛନ୍ତି କି ଶାନ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କର ଯେଉଁ ବାର୍ତା ଥିଲା ତାହା ଅତି ଉତ୍ତମ ନଥିଲା । ଯଦିତ ମୁଁ ହେଉଛି ଜଣେ କ୍ୟାଥୋଲିକ୍ ଏହା ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ସହିତ ସହମତ ଅଛି । ମୁଁ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସର ସହିତ ଏକଥା କହୁଅଛି କି ଇସ୍ଲାମର ଶାନ୍ତିର ବାର୍ତା ଦେଉଅଛି । ଇସ୍ଲାମ୍ ମାନବସେବାର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛି ।

ଆଉଜଣେ ପ୍ରଫେସର୍ ଯିଏ ନିଜ ଯୁନିଭର୍ସିଟିର ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ୍ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଆପଣ ଏହି ସହରର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଶୁଭକାମନାର ପରିପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ତା'ର ସମସ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସହିତ ନୁହେଁ ବରଂ ଆସନ୍ତା ସମୟ ସହିତ ରହିଛି । ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଗୋଟିଏ କଥା ମୁଁ ଦେଖୁଛି ତାହା ହେଉଛି ଏପରିକି ଆପଣ କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର କଥା କହୁନାହାନ୍ତି ବରଂ ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆସନ୍ତା ସମୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ପୁଣି ସେ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏ ଅଭିଭାଷଣକୁ ପ୍ରଶଂସା କଲେ । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଆପଣ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ମଞ୍ଚି ଲଗାଇଦେଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମର ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି କିପରି ତାହାକୁ ଦେଖାଶୁଣା କରିବୁ ଏବଂ ତାକୁ ବଢ଼ାଇବୁ ଓ ପୁଣି ତାକୁ ଭାଇଭଉଣୀ ଓ ପ୍ରେମଦ୍ୱାରା ମଜବୁତ୍ ବୃକ୍ଷରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବୁ ।

ଜଣେ ମହିଳା ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହୁଛନ୍ତି କି ଆପଣ ଯେଉଁ କଥା କହିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ଆପଣମାନଙ୍କ ଅଶ୍ରୁ ପୋଛିବୁ, କେତେଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଏପରି କହିପାରିବେ ? ଏହା ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା ଥିଲା । ମୁଁ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ କାବୁ କରିପାରିଲି ନାହିଁ । ନିଜର ବାର୍ତାକୁ ଦେବାପାଇଁ ହେଲେ ଜରୁରୀ ନୁହେଁ କି ଉକ୍ତ ଏବଂ ଭାରି ଭାଷଣ ଦିଆଯିବ । ସେହି ବାର୍ତା ଆପଣ ବହୁତ ହିଁ ପ୍ରେମ, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ଓ ଭଲପାଇବାର ଶୈଳୀରେ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । (ହଜୁର୍ କହୁଛନ୍ତି) ମୁଁ ଏକଥା କହିଥିଲି କି ଗରୀବ ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ସଦାସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ ଏବଂ ଯଦି କିଏ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟରେ ଅଛି ତେବେ ଆମେ ହିଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଶ୍ରୁକୁ ପୋଛିଦେବୁ ।

ଜଣେ ଗବର୍ ଅହେମଦୀ ଜମାତ୍ ସାହେବ୍ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମରେ ସାମିଲ ଥିଲେ । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଅହେମଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମୋର ପ୍ରଥମ ସମ୍ପର୍କ ଜମାତ୍ ତରଫରୁ କରାଯାଇଥିବା ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅନୁବାଦ ଯୋଗୁ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ହେଉଛି ସେହି ଅନୁବାଦ ଯାହା ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ମୌଲୁଦ୍ଦି ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅଲା ସାହେବ୍‌ଙ୍କର ଅନୁବାଦ ଅଟେ । ପୁଣି ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଆପଣଙ୍କର ବାର୍ତା ବହୁତ ଭଲ ଥିଲା । ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ମୋର ଶତ ପ୍ରତିଶତ ସହମତି ରହିଛି । ଏହା ହିଁ ଆମର ମିଶନ୍ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆଦମ୍ ସନ୍ତାନ । ତେଣୁ ଆମେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକର ଜୀବନର ମାନକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଆମେ ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସକ୍ ପ୍ରକୃତ ବାର୍ତାକୁ ପ୍ରଚାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ଇଶ୍ଵର କରନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ତାଙ୍କ ମୁହଁର କଥା ନହେଉ ବରଂ ତା ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ମଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ପୁଣି ତା’ ପରଦିନ Baltimore ମସ୍ଜିଦ୍ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଘାଟନ ହେଲା, ଯାହାର ନାମ ହେଉଛି ‘‘ବଜ୍ରତ୍ଵ ସମଦ’’ । ଏହା ଗୋଟିଏ ଚର୍ଚ୍ଚର ବିଲ୍ଡିଂ ଥିଲା, ଯାହା କିଶାୟାଲି । ପୁଣି ତାକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ମରାମତି କରି ମସ୍ଜିଦ୍ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି । ସଂଯୋଗ ବଶତଃ ଏହି ଅଜାଲିକାଟି ଏପରି ତିଆରି କରାଯାଇଛି ତାହା ପାଖାପାଖି ୯୯.୯% ହେଉଛି କିରାଲ୍ ମୁହାଁ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ମୁଁ ସେଠାରେ ଏ ମସ୍ଜିଦ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ଦେଇନଥିଲି ସେଥିପାଇଁ ଏହି ମସ୍ଜିଦ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛି । ଏହାକୁ କିଣିବା ପାଇଁ ୨୦ ଲକ୍ଷ ଡଲାର୍ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲଗା ଅଲଗା ହଲ ରହିଛି । ସେଥିରେ ୪୦୦ ଲୋକ ନମାଜ ପଢ଼ିପାରିବେ । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ, ଲାଇବ୍ରେରୀ, କ୍ଲବ୍‌ହାଲ୍, କମ୍ପ୍ୟୁଟର କିଟ୍‌ରୁମ୍ ଏବଂ ଡାକ୍ତରୀ ହଲ୍ ଇତ୍ୟାଦି ମହଜୁଦ୍ ରହିଛି । ଏହି ମସ୍ଜିଦ୍‌ଟି ରାଜରାଷ୍ଟ୍ରା ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ ଓ ଏହି ରାଜମାର୍ଗରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ପାଖାପାଖି ୪୫ ହଜାର ମୋଟର ଗାଡ଼ି ଯିବା ଆସିବା କରୁଛନ୍ତି ।

Baltimore ର ମେୟର୍ ରିସିପ୍‌ସନ୍‌ରେ ଆସିଥିଲେ । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଆପଣ ଶାନ୍ତି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କଥା କହିଲେ । ଏହା ହେଉଛି ଏପରି ବାର୍ତା ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନା କେବଳ ଆମ ସହରପାଇଁ ବରଂ ଆମ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ପୁଣି ସମଗ୍ର ୟୁ.ଏସ୍.ଏ ଏବଂ ସାରା ପୃଥିବୀ ପାଇଁ ଏହି ବାର୍ତାର ବିଶେଷ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ମୁଁ ଭାବୁଛି କି ଏହି ବାର୍ତାକୁ ସମସ୍ତେ ଶୁଣିବା ଉଚିତ୍ । ଯେବେ ଆମେ ଶୁଣିବା ତେବେ ଯାଇ ଜାଣିପାରିବା ଯେ ଏ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟାର ଏକମାତ୍ର ସମାଧାନର ବାଟ ହେଉଛି ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ଭଲ ପାଇବା ଉଚିତ୍ ।

ଯୁନିଭର୍ସିଟିର ଜଣେ ପ୍ରଫେସର୍ Baltimore ଠାରେ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହିଲେ କି ଯେଉଁଠି ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନତା ରହିଛି ସେଠାରେ ବହୁତ କିଛି ସମାଧାନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଓ ଏହା ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ବାର୍ତା ଥିଲା ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ସମାଜରେ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବା । ଆମକୁ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକ ସହିତ ମିଶି କାମ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ସମ୍ମାନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ୟୁ.ଏସ୍.ଏ ର ମାହୋଲ୍‌ରେ ଏ ବାର୍ତା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । ଆମେରିକୀୟ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଆମକୁ ନା କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ବରଂ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଏ ସମାଜରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିମିଶି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ବାର୍ତାଟି ମୋତେ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି ।

ପୁଣି ତିଷ୍ଟିତ୍ ୪୮ ର ଜଣେ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧି ଆସିଥିଲେ । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଏ ବାର୍ତାକୁ ଶୁଣି ମୁଁ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି । ବିଶେଷ ରୂପେ ଏପରି ସମୟରେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏ ସମାଜରେ ଭୟର ବାତାବରଣ ମିଳୁଅଛି ଓ ଏ ଦେଶରେ ବଂଶବାଦ ଓ ଜାତିବାଦର ମତଭେଦ ରହିଛି । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆପଣ ଆମକୁ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଆମେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ । ଆପଣ ଆମକୁ ଏକଥା ବତାଇଲେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ କର ଓ କାହା ପ୍ରତି ଗୁଣାଭାବ ରଖନାହିଁ । ଏହି କଥା ହିଁ ଆମର ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି । ପ୍ରେମ, ଶାନ୍ତି ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ବାଲଟିମୋର୍ ସହର ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ । ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ ମଧ୍ୟ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ କି ଏହା ଆମପାଇଁ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ତା ଅଟେ । ପୁଣି ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଆମେ ନିଜେ ଚେଷ୍ଟା କରି ଏ ସମାଜର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ଯେତେକଥା କହିଲେ ମଧ୍ୟ ତା’ର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ୁନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଜମାତ୍ ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଏଠାରେ ବହୁତ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଛି ଏବଂ ମୁସଲିମ୍ କମ୍ୟୁନିଟି କେବଳ ଏଠାରେ ନୁହେଁ ବରଂ ସମଗ୍ର ୟୁ.ଏସ୍.ଏ ରେ ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା ଏକ ଉତ୍ତମ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରୁଅଛି ।

ଜଣେ ପାଦ୍ରୀ ସାହେବ୍ Father Joe ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ସେ କହୁଛନ୍ତି ଆପଣଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କଥା ଉପରେ ସହମତ ହେଉଥିଲି କାରଣ ମୁଁ ବାଲଟିମୋର୍‌ଠାରେ ଥିବା ଅହେମଦୀୟା ମସ୍ଜିଦ୍‌କୁ ଅନେକଥର ଯାଇଛି । ତେଣୁ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କହିପାରିବି କି ଯାହା କିଛି ଆପଣ କହିଲେ ବିଗତ କିଛି ବର୍ଷ ହେବ ତାହା ସବୁ ଅନ୍ୟ ମସ୍ଜିଦ୍ ଗୁଡ଼ିକରେ ହେବାର ମୁଁ ଦେଖୁଅଛି । ମସ୍ଜିଦ୍ ସମସ୍ତ ବର୍ଗ ଓ ଜାତି ପାଇଁ ଉନ୍ନତ୍ । ମୁଁ ଅନେକଥର ଜୁମା ଦିନ ମଧ୍ୟ ଯାଇଛି । ତେଣୁ ମୁଁ ସେହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଗୁଡ଼ିକର ସାକ୍ଷୀ ଅଛି । ମୋତେ ଏକଥା ଶୁଣି ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗିଲା । ସେଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ଲୋକେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଶାନ୍ତିର କଥା କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଯାହାକିଛି ହେଉଅଛି ତାହା ନା କେବଳ ଏହି ସହର ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବରଂ ସମଗ୍ର ସଂସାର ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ।

ପୁଣି ଜଣେ ମହିଳା ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହୁଛନ୍ତି କି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ଅଛି ତାର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣରେ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ତା ଥିଲା । ମୁସଲମାନ, ଅଣମୁସଲମାନ, କଳା ଏବଂ ଗୋରା ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଭେଦଭାବ ରହିଛି

ସେ ସବୁକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ମିଳିମିଶି ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଓ ଏହା କେବଳ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାଦ୍ଵାରା ହିଁ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ । ଏବଂ ଆପଣ ପତୋଶୀମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ସଂଜ୍ଞା ଏଠାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଓ ପତୋଶୀଙ୍କ ସହିତ ସୁବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ବାର୍ତା ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ମୋ ପାଇଁ ବହୁତ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଥିଲା । ଏହି ବାର୍ତାକୁ ଶୁଣି ମୋତେ ଇସ୍ଲାମ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଜାଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଇଛି । ଆପଣମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ ।

୪୧ ତିଷ୍ଟିତ୍‌ର ଜଣେ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧି ବିଲାଲ୍ ଅଲୀ ସାହେବ୍, ଯିଏ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ମୁସଲମାନ୍ ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଆପଣ ଯେଉଁ ବାର୍ତା ଦେଇଛନ୍ତି ତାହାର ଧ୍ଵନି ଏଠିକାର ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ ଗୁଞ୍ଜରଣ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛି । ଏକତା, ଆପୋଷ ପ୍ରେମଭାବ, ଶାନ୍ତି ଓ ପ୍ରେମର ବାତାବରଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ବାର୍ତା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଇସ୍ଲାମ୍ ବିରୋଧରେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତା ଓ ସଂଶୟ ଦେଖାଦେଇଛି ତାହା ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଏଥିରୁ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ । ପୁଣି ସେ କହୁଛନ୍ତି ଆପଣ ଉଚିତ୍ ସମୟରେ ସମସ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକର ଉଚିତ୍ ସମାଧାନ ବତାଇଛନ୍ତି । ବିଶେଷ ରୂପେ ଏଠିକାର ଯେଉଁ ରାଜନୈତିକ ବାତାବରଣ ଅଛି ସେମାନଙ୍କର ମନୋଭାବକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ଏଠାକୁ ଆସି ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଖୋଲାଖୋଲି ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏପରି ପରିବେଶରେ ବହୁତ ତାତ୍ଵିକ ଓ ମାର୍ମିକ ବାର୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଯାହାକୁ କୌଣସି ବୁଝିମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅସ୍ଵୀକାର କରିପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଠାରୁ ଏ ସମାଜରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ସହଜ ସମାଧାନର ରାସ୍ତା ଶିଖିବାକୁ ପାଇଛି, ତାହା ହେଉଛି ଏହା କି ନିଜ ଘରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ । ପତୋଶୀ ମାନଙ୍କ ସହିତ ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କୁ ସାର ପୃଥିବୀକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । କେବଳ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣ ମିଳାମିଶା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ବାଂଚନ୍ତୁ, ତାଙ୍କର ସେବା କରନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ଵାରା ପୁରା ସମାଜ ହିଁ ଶାନ୍ତିମୟ ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ଆଉଗୋଟିଏ ଉପାୟ ଆପଣ ବତାଇଛନ୍ତି କି ଇସ୍ଲାମ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛି କି ସତ୍ୟକଥା ପ୍ରତି ନିମନ୍ତ୍ରଣ କର । ଅସଲରେ ତ ଆପଣଙ୍କର ନିଜର ନମୁନା ଠିକ୍ ହେବା ଉଚିତ୍ ଯଦ୍ଵାରା ସତ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦିଆଯାଇପାରିବ । ପୁଣି ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ବାଲଟିମୋର୍‌ରେ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ଅହେମଦୀୟା ମୁସଲିମ୍ ଜମାତ୍ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଓହ୍ଲାଇଛି ଓ ଏ ସମାଜରେ ଏକ ଯୁକ୍ତାତ୍ମକ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ଅଦମ୍ୟ ଉତ୍ସାହର ପରିପ୍ରକାଶ କରିଛି । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁକରଣୀୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅଟେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଜମାତ୍‌କୁ ସେଠାରେ ଏପରି ନମୁନା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଚାଲନ୍ତୁ ।

ଆଉଜଣେ ଅତିଥି Michelle ସାହିବା ଯିଏ Presbyterian Church ରେ ମିନିଷ୍ଟର୍ ଅଛନ୍ତି ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ବହୁତ ଭଲ ବାର୍ତା ଥିଲା । ଆପଣ ଏକତା ଓ ଆପୋଷ ପ୍ରେମଭାବ ଓ ଭାଇତାରା ଉପରେ ଜୋର୍ ଦେଇଛନ୍ତି । ଭୟକୁ ଶେଷ କରି ପ୍ରେମକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇଛନ୍ତି । ଏ ବାର୍ତା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ତା । ମସ୍ଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ ହେବାର ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆପଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ଅତି ଉତ୍ତମ । ପୁଣି ପତୋଶୀ ମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଶିକ୍ଷା ଆପଣ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ମୋ ପାଇଁ ଏକ ନୂଆ ଶିକ୍ଷା ଥିଲା । ମୁଁ ଆଜି ଜାଣିପାରିଲି ଯେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ରେ ଯେଉଁ ପ୍ରେମ ଓ ଭଲପାଇବାର ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି ଆପଣଙ୍କ କଥା ତ ସେହିପରି କିନ୍ତୁ ମିଡ଼ିଆ ଇସ୍ଲାମ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଉ ଅଲଗା କଥା ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛି ।

ଜଣେ ହିଷ୍ଟୋରିଆନ୍ ତାଲୁର ଫାତିମା ସାହେବ୍ କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ‘‘ୟୁ.ଏସ୍.ଏ ରେ ଇସ୍ଲାମ୍’’ ଉପରେ ସେଖାଲାଲ୍‌ଜେସନ୍ କରିଛି ଓ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମୁଁ ୟୁ.ଏସ୍.ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁତ ଗବେଷଣା କରିଛି । ମୁଁ କୌଣସି ଧାର୍ମିକ ସ୍ଵଲାର୍ ନୁହେଁ, କେବଳ ଜଣେ ଐତିହାସିକ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣ ଯାହା କହିଲେ କି ମିର୍ଜା ଗୁଲାମ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ଏ ଯୁଗରେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ତଜ୍‌ଦିଦ୍ (ଇସ୍ଲାମ୍‌ରେ ଥିବା କୁସଂସ୍କାର ଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର) କରିଛନ୍ତି । ମୋ ମୁଣ୍ଡ ସେଥିରେ ଲାଗିଛି । ତେଣୁ ମୁଁ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆହୁରି ଅଧିକା ମୋ ଗବେଷଣାକୁ ବଢ଼ାଇବି । ମୋତେ ଏକଥା ଜାଣି ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗିଲା କି ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ଗବେଷଣାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ନା କେବଳ ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ଗୁଲାମ୍ ଅହେମଦ୍ କାଦିଆନୀ ଆସ ହେବେ ବରଂ ଆପଣ ଆ:ସକ୍ ଲେଖା ଓ ନିତାବାଣୀ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ରହିବ, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଆପଣ ଆ:ସ ଏପରି (ଇସ୍ଲାମ୍‌କୁ) ଜିବୀତ କରାଇଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କର ବାର୍ତା ବହୁତ ମନଗୁଗୁକାରୀ ବାର୍ତା ଥିଲା । ଆପଣ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାରକୁ ନା କେବଳ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସିମାତ ରଖୁଛନ୍ତି ବରଂ ବିଧର୍ମୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଆପଣଙ୍କର ଯେଉଁ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଜାତି, ବର୍ଣ୍ଣ, ଧର୍ମ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକ ହୋଇ ମାନବ ଜାତି ପାଇଁ ଓ ମାନବ ସେବା ପାଇଁ କାମ କରିବା । ଏହା କେତେ ସୁନ୍ଦର ବାର୍ତା ଅଟେ । ମୁସଲମାନ୍ ହୋଇଥିବାରୁ ଆମକୁ ସନ୍ଦେହ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖାଯାଉଅଛି । ତେଣୁ ଜଣେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ଶିକ୍ଷାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯିବା ହେଉଛି ଏକ ସୁନ୍ଦର ପଦକ୍ଷେପ ।

Virginia ମସ୍ଜିଦ୍‌ର ଉଦ୍ଘାଟନ ହେଲା ଓ ତା’ର ନାମ ହେଉଛି ‘‘ମସ୍ଜିଦ୍ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପୃଷ୍ଠା-୨ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...’’

ଖୁତବା ଜୁମା

“ଗୋଟିଏ ହଦିସ କୁହୁଛି ଅଛି କି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଅହଲେ ବଦର (ବଦର ମୁଞ୍ଚରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିବା)

ସାହାବା ମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା କର । ମୁଁ ତୁମକୁ କ୍ଷମା କରିଦେଇଛି”

ଇତାଅତ୍ ନିଷ୍ଠା ଓ ଭକ୍ତି ଭାବରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ବଦର ସାହାବା ହଜରତ୍ ସନାନ ବିନ୍ ଅବି ସନାନ, ହଜରତ୍ ମହଜଅ, ହଜରତ୍ ଆମିର ବିନ୍ ମୁଖଲୁଦ୍, ହଜରତ୍ ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ବିନ୍ ଅବଦେ କଏସ୍ ଅବଦେ ଶମସ୍, ହଜରତ୍ ଅବୁ ଖଲିଫା ବିନ୍ ଅବୁସ୍, ହଜରତ୍ ତମିମ୍ ମୌଲା ଖରାଶ୍, ହଜରତ୍ ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ କଦାମା, ହଜରତ୍ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ହାତିବ୍, ହଜରତ୍ ସାଲବା ବିନ୍ ଜଏଦ୍, ହଜରତ୍ ଅକବା ବିନ୍ ଓହବ୍, ହଜରତ୍ ହବିବ୍ ବିନ୍ ଅସ୍ଫୁଦ୍, ହଜରତ୍ ଅସିମା ଅନ୍ସାରୀ, ହଜରତ୍ ରାଫେ ବିନ୍ ହାରିସ୍, ହଜରତ୍ ରଞ୍ଜୋଲ ବିନ୍ ସାଲବା ଅନ୍ସାରୀ, ହଜରତ୍ ଜାବିର୍ ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରୁଆବ୍, ହଜରତ୍ ସାବିତ୍ ବିନ୍ ଅକରମ୍ ବିନ୍ ସାଲବା, ହଜରତ୍ ସଲ୍ମା ବିନ୍ ସଲାମା, ହଜରତ୍ ଜବର ବିନ୍ ଅତିକ, ହଜରତ୍ ସାବିତ୍ ବିନ୍ ସାଲବା, ହଜରତ୍ ସୁହେଲ୍ ବିନ୍ ଓହବ୍, ହଜରତ୍ ତୁଫୈଲ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍, ହଜରତ୍ ଅବୁ ସଲିତ୍ ଉସୈରା ବିନ୍ ଉମରୋ, ହଜରତ୍ ସାଲବା ବିନ୍ ହାତିବ୍ ଅନ୍ସାରୀ, ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଖୁଲ୍ଦା ଅନ୍ସାରୀ, ହଜରତ୍ ଆମିର ବିନ୍ ଉମୈୟା, ହଜରତ୍ ଉମରୋ ବିନ୍ ଅବି ସରହ୍, ହଜରତ୍ ଅସ୍ମା ବିନ୍ ହସିନ୍, ହଜରତ୍ ଖଲିଫା ବିନ୍ ଅବି, ହଜରତ୍ ମାଆଜ୍ ବିନ୍ ମାଆସ୍, ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଜଏଦ୍ ଅଲ୍ ଅଶ୍ଫୁଲ୍ଲାକ୍ ଜୀବନ ଚରିତର ଚର୍ଚ୍ଚ ।

“ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଉପରୋକ୍ତ ସାହାବା ମାନଙ୍କର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚତର କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବଳିଦାନ ଦେବାପାଇଁ ନିଷ୍ଠା ଓ ଭକ୍ତିଭାବରେ ନିଜର ଜୀବନ ବିତାଇବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ” ।

ଖୁତବା ଜୁମା: ସୟଦନା ଅମିରୁଲ ମୁମେନିନ ଖଲିଫତୁଲ ମସିହ ଖାମିସ୍^୧ (ପ୍ରଦତ୍ତ: ୨୩ ନଭେମ୍ବର ୨୦୧୮ ଅନୁଯାୟୀ ୨୩ ନଭୁଓଡ୍ ୧୩୯୭ ହିଜ୍ରି ଶମସି)

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

ଆଜିଠାରୁ ପୁଣି ମୁଁ ବଦର ସାହାବା (ବଦର ମୁଞ୍ଚରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିବା ସାହାବା ମାନେ)ଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା ପୁନର୍ବାର ଆରମ୍ଭ କରିବି । ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଯେଉଁ ସାହାବାଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବ ତାଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ସନାନ ବିନ୍ ଅବି ସନାନ ଯିଏ ବନ୍ଦୁ ଅସତ୍ କବିଲାର ଥିଲେ ଏବଂ ବନ୍ଦୁ ଅସତ୍ ଶମସର ହଲିଫ୍ (ବନ୍ଦୁ କବିଲା) ଥିଲେ । ବଦର ମୁଞ୍ଚରେ ସେ ଭାଗ ନେଇଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଓହବ୍ ଏବଂ ଖଲିଫ୍ ମୁଞ୍ଚରେ ଓ ହୁଦବିୟା ସହିତ ଯେତେକ ମୁଞ୍ଚ ହୋଇଥିଲା ସେ ଥିଲେ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ବୟତେ ରିଜ୍ଝାନ୍ଠାରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ କିଏ ବୟତ୍ କରିଥିଲେ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ମତଭେଦ ରହିଛି । କିଛି ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ହଜରତ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉମର ର:ଅ ବୟତ୍ କରିଥିଲେ ଓ କେତେକଙ୍କ ନିକଟରେ ହଜରତ୍ ସଲ୍ମା ଅଲ୍ ଅକ୍ଫୁକ୍ ନାମ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଖାକଦିକ୍ ନିକଟରେ ହଜରତ୍ ସନାନ ବିନ୍ ଅବି ସନାନ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ବୟତ୍ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆଉ କେତେକଙ୍କ ନିକଟରେ ହଜରତ୍ ସନାନଙ୍କ ବାପା ସର୍ବପ୍ରଥମେ ବୟତ୍ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ବର୍ଷନା କରାଯାଇଛି । ସେ ଯାହାହେଉ ଇତିହାସରେ ଏକଥା ବର୍ଷତ ଅଛି କି ବୟତେ ରିଜ୍ଝାନ୍ଠାରେ ଯେତେବେଳେ ଥିଲେ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବୟତ ନେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ସନାନ ର:ଅ ମଧ୍ୟ ନିଜର ହାତକୁ ବଢାଇ କହିଲେ କି ମୋର ମଧ୍ୟ ବୟତ ନିଅନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ କେଉଁ କଥାରେ ବୟତ୍ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜରତ୍ ସନାନ ର:ଅ ନିବେଦନ କଲେ କି ଯାହା ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ହୁଦୟରେ ଅଛି । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ମୋ ମନ ଭିତରେ କଣ ଅଛି ତୁମେ କଣ ଜାଣିଛ ? ଥିଲେ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କର ସଙ୍ଗତର ପ୍ରଭାବ ସାହାବା ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ଥିଲା କି ସେମାନେ କହିଲେ ବିଜୟୀ ହେବୁ ବା ଶାହାଦତ୍ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ । ଏଥିରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ କହିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ କି ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥାରେ ବୟତ୍ କରୁଅଛୁ ଯେଉଁ କଥା ଉପରେ ହଜରତ୍ ସନାନ ର:ଅ ବୟତ୍ କରୁଛନ୍ତି । (ରୈଜଲ୍ ଅନଫ୍, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୨୨, ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ) (ସିରତୁଲ୍ ହଲବିୟା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨୨, ଅଧ୍ୟାୟ- ଜିକ୍ରି ମଗାଜିୟା, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ ୨୦୦୨) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨୯, ସନାନ ବିନ୍ ଅବି ସନାନ ର:ଅ ଓମିନ୍ ହଲଫ୍ ଅବି ଅବଦ୍ ଶମସ୍, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ ୧୯୯୦) (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୪୨୧, ସନାନ ବିନ୍ ଅବି ସନାନ ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା, ବେରୁତ ୨୦୦୩)

ହଜରତ୍ ସନାନ ର:ଅ ବତବତ୍ ମହାଜିର୍ ସାହାବା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ । (ସିରତ୍ ଇବନେ କସିର, ପୃଷ୍ଠା-୨୮୦, ଅସ୍ମାଆ ଅହଲେ ବଦର.....ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ ୨୦୦୪) (ତାରିଖୁଲ୍ ଇସଲାମ୍ ଓ ଓଫିୟାତଲ୍ ମଗାଜିର୍ ଓଲ୍ ଆଲାମ୍, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୨୧, ଦାରୁଲ୍ କିତାବ୍, ଅଲ୍ ଅରବା, ବେରୁତ ୧୯୯୩)

ତଲିହା ବିନ୍ ଖୌଲିଦ୍ ନବା ହେବାର ଦାବା କଲେ । ଏଥିରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ହଜରତ୍ ସନାନ ର:ଅ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖି ଖବର ଦେଲେ ଯିଏ ସେ ସମୟରେ ବନ୍ଦୁ

ମାଲିକ୍ ଉପରେ ଆମିଲ୍ ଥିଲେ । (ତାରିଖୁଲ୍ ଡିବ୍ରି, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨୪୫, ସନାଃ ଅହଦୀ ଅଶ୍ଵରାଃ...ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଫିକର୍ ବେରୁତ୍ ୨୦୦୨)

ଦ୍ଵିତୀୟ ସାହାବା ଯାହାଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା ବର୍ତ୍ତମାନ କରାଯିବ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ମହଜଅ ଯିଏ ହଜରତ୍ ଉମର ର:ଅଙ୍କ ଗୁଲ୍ମା ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନାମ ସ୍ଵାଲେହ୍ ଥିଲା । ବଦର ମୁଞ୍ଚରେ ସେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଶହିଦ୍ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଯମନ୍ ସହିତ ଥିଲା । ଆରମ୍ଭରେ କଏଦୀ ଅବସ୍ଥାରେ ସେ ହଜରତ୍ ଉମର ର:ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ସେ ସମୟରେ ହଜରତ୍ ଉମର ତାଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା ଓ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ତାକୁ ସ୍ଵାଧୀନ କରିଦେଲେ । ମହଜଅ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ମୁହାଜିର୍ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ । ବଦର ମୁଞ୍ଚରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଏ ସୌଭାଗ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଲାଭ ହୋଇଛି ଯେପରିକି ପୂର୍ବରେ ବର୍ଷନା କରାଗଲା ଯେ ସେ ଇସଲାମୀୟ ସେନାର ସର୍ବପ୍ରଥମ ଶହୀଦ୍ ଥିଲେ । ଦୁଇଧାଡି ମଧ୍ୟରେ ସେ ଥିଲେ । ଅତୀତ ଗୋଟିଏ ତୀର ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ବିଧି ହୋଇଗଲା । ଯଦ୍ଵାରା ସେ ସେଠାରେ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଗଲେ । ଆମିର ବିନ୍ ହଜରମା ତାଙ୍କୁ ଶହୀଦ୍ କରିଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରମିକ୍ ତୀର ଆସି ତାଙ୍କ ଦେହରେ ପଶିଯାଇଥିଲା । ହଜରତ୍ ସଲ୍ମା ବିନ୍ ମୁସୈବ୍ଫ୍ଠା ଠାରୁ ବର୍ଷତ ଅଛି କି ଯେତେବେଳେ ମହଜଅ ଶହୀଦ୍ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଏ ଶବ୍ଦ ବାହାରିଥିଲା । ଆନା ମହଜଅ ଓ ଜଲା ରବ୍ଫି ଅରଜିଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ହେଉଛି ମହଜଅ ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରୁଅଛି । ହଜରତ୍ ମହଜଅ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଏହି ଆୟତଟି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଓଲ୍ମା ତତ୍ତୁ ଦିଲ୍ ଲଜିନା ଯଦ୍ଵାନା ରବ୍ଫହୁଫ୍ ବିଲ୍ ଗଦାଓଡି ଓଲ୍ ଅଶିଜ୍ ଯୁରିଜ୍ଵାନା ଓଲ୍ମହୁ (ଅଲ୍ ଅନ୍ଆମ୍ : ୫୩) ଅର୍ଥାତ୍ ଏବଂ ତୁମେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ସକାଳେ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭ ସକାଶେ ଡାକିଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବିତାଡିତ କରନ୍ତୁ । ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସାହାବାମାନେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ବିଲାଲ୍ ର:ଅ, ହଜରତ୍ ସୁହେବ୍ ର:ଅ, ହଜରତ୍ ଅମ୍ମାର୍ ର:ଅ, ହଜରତ୍ ଖବ୍ବାବ୍ ର:ଅ, ହଜରତ୍ ଉଦ୍ବା ର:ଅ ବିନ୍ ଗଜ୍ଝାନ, ହଜରତ୍ ଅଓସ୍ ବିନ୍ ଖୌଲି ର:ଅ ଏବଂ ହଜରତ୍ ଆମିର ବିନ୍ ଫହିରା ର:ଅ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨୯୯-୩୦୦, ମହଜଅ ବିନ୍ ସ୍ଵାଲେହ୍ ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦) (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୨୨୮ ମହଜଅ ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ ୨୦୦୩) (କନଜୁଲ୍ ଆମାଲ୍ ଖଣ୍ଡ-୧୦, ପୃଷ୍ଠା-୪୦୮, କିତାବୁଲ୍ ଗଜ୍ଝାତ୍, ହଦିସ୍ ନଂ-୨୯୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ- ମୁସିସତୁର୍ ରିସାଲାଃ, ବେରୁତ୍ ୧୯୮୫)

ନଉଜୁବିଲ୍ଲାଃ ଉପରୋକ୍ତ ଯେଉଁ ଆୟତଟି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ତାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ କି ଥିଲେ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଗରୀବ ମାନଙ୍କୁ ବିତାଡିତ କରୁଥିଲେ । ବରଂ ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରେମଭାବ, ସମ୍ମାନ ଏବଂ ସ୍ନେହ ଗରୀବ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅସାଧାରଣ ରୂପେ ଉଦାହରଣୀୟ ଥିଲା ଯାହାର ବର୍ଷନା ଆମକୁ ହଦିସରେ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଅଛି । ଏହି ଆୟତର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେ ସମୟର ବଡ ବଡ ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଏହା ଚାହୁଁଥିଲେ କି ଆମକୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଉ ସେଥିଯୋଗୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ କି ମୁଁ ତ ରସୁଲୁଙ୍କୁ ଏକଥା କହିସାରିଛି ଓ ଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇସାରିଛି ଯେ ଯେଉଁ ଗରୀବ ଲୋକମାନେ ଉପାସନାରେ ଅଧିକ ସମୟ ବିତାଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଓ ଇଜ୍ଜତ୍ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମର ଧନ ଦୌଳତ ଓ

ବଂଶ କୁତୁମ୍ଭଙ୍କ ସମ୍ମାନଠାରୁ ଅଧିକା ଅଟେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ରସୁଲ୍ ତ ତାହା କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଅଲ୍ଲୁଖତାଳା ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ ଆୟତଦ୍ୱାରା ଅସଲରେ ଉକ୍ତ ଧନୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏ ଉତର ଦିଆଯାଇଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଏ ମନୋଭାବ ଥିଲା କି ତାଙ୍କର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକା ବୋଲି । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ରସୁଲ୍ ତୁମ ସମ୍ମାନ ଓ ତୁମ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ପରବାୟ କରୁନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ତ ଏହି (ଗରାବ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସନାକାରୀ) ଲୋକମାନେ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି ।

ପୁଣି ହଜରତ୍ ଆମିର୍ ବିନ୍ ମଖ୍ଲଦ୍ ଜଣେ ସାହାବୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ନାମ ଅମ୍ମାରା ବିନ୍ତ୍ ଖୁନ୍ସାଆ ଥିଲା । ତାଙ୍କର ସମ୍ପନ୍ନ ଖଜରଜ୍ କବିଲାର ବନ୍ଦୁ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ନଜାର ବଂଶ ସହିତ ଥିଲା । ବଦର ଏବଂ ଓହ୍ଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଓହ୍ଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେ ଶହୀଦ ହେଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୭୫-୩୭୬, ଆମିର୍ ବିନ୍ ମଖ୍ଲଦ୍ ର:ଅ ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା, ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ସାହାବୀ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ବିନ୍ ଅବ୍ଦ୍ ଶମ୍ସ । ତାଙ୍କର କୁନ୍ଦିୟତ୍ ହେଉଛି ଅବୁ ହାତିବ୍ । ତାଙ୍କର ସମ୍ପନ୍ନ କବିଲା ବନ୍ଦୁ ଆମିର୍ ବିନ୍ ଲୁଝି ସହିତ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ନାମ ଅସ୍ମା ବିନ୍ତ୍ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ନୌଫିଲ୍ ଥିଲା । ସେ ଅଶ୍ଜଅ କବିଲାର ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ସୁହେଲ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ, ହଜରତ୍ ସଲିତ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ଏବଂ ହଜରତ୍ ସୁକ୍ରାନ ବିନ୍ ଉମରୋ ତାଙ୍କର ଭାଇ ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଉମରୋଙ୍କ ସନ୍ତାନ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉମରୋ ବିନ୍ ହାତିବ୍ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ନାମ ରୟତ୍ ବିନ୍ତ୍ ଅଲ୍‌କମା ଥିଲା । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୬୬୨, ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୦୯, ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଦାରେ ଅର୍କମଠାରେ ରହିବା ପୂର୍ବରୁ ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ହଜରତ୍ ଅବୁ ବକର୍ ସିଦିକ୍ ର:ଅଙ୍କ ତରଫରୁ ଦ୍ୱାରା ଇସ୍ଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଦୁଇଥର ହବ୍‌ଶାହ ହଜରତ୍ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ ରିଫ୍‌ୟତ୍ ମୁତାବକ୍ ପ୍ରଥମ ହଜରତ୍ ସମୟରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସର୍ବପ୍ରଥମେ ହବ୍‌ଶାରେ ପହଂଚିଥିଲେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ବିନ୍ ଅବ୍ଦ୍ ଶମ୍ସ । ଯେତେବେଳେ ସେ ମକ୍କାରୁ ମଦିନା ହଜରତ୍ ଜଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ହଜରତ୍ ରିଫାଆବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ମୁନଜିର୍ ଯିଏ ହଜରତ୍ ଅବୁ ଲୁବାବା ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ମୁନଜିର୍ଙ୍କ ଭାଇ ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଘରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ । ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ନିଜ ଭାଇ ହଜରତ୍ ସଲିତ୍ ବିନ୍ ଉମରୋଙ୍କ ସହିତ ସେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଓ ଓହ୍ଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୦୯, ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦) (ସିରତ୍ ଇବ୍‌ନେ ହୁଶାମ୍, ପୃଷ୍ଠା-୧୧୭-୧୧୯....ବେରୁତ୍-୨୦୦୯)

ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ୍ ସୌଦାଃ ର:ଅ ବିନ୍ତ୍ ଜମାଆଙ୍କ ବିବାହ ହଜରତ୍ ସୁଲେତ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ କରାଇଥିଲେ ଓ କେତେକଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି କି ହଜରତ୍ ଅବୁ ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଉମରୋ ଉକ୍ତ ବିବାହ କରାଇଥିଲେ । ଏବଂ ସେ ସମୟରେ ମେହର (ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ଉଚିତ୍ ପ୍ରାପ୍ୟ) ଯାହା ବନ୍ଧା ଯାଇଥିଲା ତାହା ୪୦୦ଦିରହମ୍ ଥିଲା ।

ଉକ୍ତ ବିବାହର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ତବକାତୁଲ୍ କୁବରାରେ ଏପରି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି କି ହଜରତ୍ ସୌଦାଃ ର:ଅଙ୍କ ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀ ହଜରତ୍ ସୁକ୍ରାନ ବିନ୍ ଉମରୋ ଯିଏ ହଜରତ୍ ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଉମରୋଙ୍କ ଭାଇ ଥିଲେ, ତାଙ୍କର ହବ୍‌ଶାହ ମକା ଫେରିବା ପରେ ମକ୍କାଠାରେ ହିଁ ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ସୌଦାଃ ର:ଅଙ୍କ ଇବ୍ତ୍ (ସ୍ତ୍ରୀ ମାରିଯିବା ପରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ବିତାଇବା) ପୂରଣ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ବାର୍ତା ପଠାଇଲେ । ଏଥିରେ ହଜରତ୍ ସୌଦାଃ ନିବେଦନ କଲେ କି ମୋର ମାମଲା ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଅଛି । ଏଥିରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସ କହିଲେ କି ତୁମେ ତୁମ କୌମ୍ ଭିତରୁ କୌଣସି ଜଣେ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର ଯିଏ ଆପଣଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ସୌଦାଙ୍କ ବିବାହ ମୋ ସହିତ କରାଇବେ । ଏଥିରେ ହଜରତ୍ ସୌଦାଃ ହଜରତ୍ ହାତିବ୍ ବିନ୍ ଉମରୋଙ୍କୁ ଚୟନ କଲେ । ଏହିପରି ହଜରତ୍ ହାତିବ୍ ହଜରତ୍ ସୌଦାଃଙ୍କ ବିବାହ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ କରାଇଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଖଦିଜା ର:ଅଙ୍କ ପରେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ନାରୀ ପ୍ରଥମେ ବିବାହ କରିଥିଲେ ସେ ହେଲେ ହଜରତ୍ ସୌଦାଃ । (ସିରତ୍ ଇବ୍‌ନେ ହୁଶାମ୍, ପୃଷ୍ଠା-୬୬୧..... ବେରୁତ୍ ୨୦୦୯) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୪୨୨.... ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ହୃଦବିୟାଠାରେ ହୋଇଥିବା ବୟତେ ରିଜ୍‌ଫାନ୍ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ । (କିତାବୁଲ୍ ମଗାଜି, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୯୨, ବାବ୍ ଗଜ୍‌ଫା ହୃଦବିୟା, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା ବେରୁତ୍ ୨୦୦୪)

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ସାହାବୀ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ଅବୁ ଖୁଜ୍‌ଜିମା ବିନ୍ ଅଓସ୍ । ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ନାମ ଉମରା ବିନ୍ତ୍ ମସ୍‌ଉଦ୍ ଥିଲା । ସେ ହଜରତ୍ ମସ୍‌ଉଦ୍ ବିନ୍ ଅଓସ୍ଙ୍କ ଭାଇ

ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ମସ୍‌ଉଦ୍ ବିନ୍ ଅଓସ୍ ମଧ୍ୟ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ବଦର, ଓହ୍ଦ୍ ଏବଂ ଖନ୍ଦକ୍ ସମେତ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହଜରତ୍ ଉସ୍‌ମାନଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ ସମୟରେ ହୋଇଥିଲା । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୭୩, ଅବୁ ଖୁଜ୍‌ଜିମା ବିନ୍ ଅଓସ୍ ର:ଅ, ମସ୍‌ଉଦ୍ ବିନ୍ ଅଓସ୍ ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା, ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ସାହାବୀ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ତମିମ୍ ମୌଲା ଖରାଶ୍ । ହଜରତ୍ ତମିମ୍ ହଜରତ୍ ଖରାଜକ୍ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇଥିବା କ୍ରୀତଦାସ ଥିଲେ । ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ତାଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଆଖାତ୍ (ଭାଇଭାଇ) ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ଖବାବ୍ ହେଉଛନ୍ତି ଉତ୍‌ବାବିନ୍ ଗଜ୍‌ଫାନ୍ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇଥିବା କ୍ରୀତଦାସ । ହଜରତ୍ ତମିମ୍ ବଦର, ଓହ୍ଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୪୨୯, ତମିମ୍ ମୌଲା ଖରାସ୍, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ପୁଣି ହଜରତ୍ ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ କଦାମା ନାମକ ଜଣେ ସାହାବୀ ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ କଦାମାଙ୍କର ସମ୍ପନ୍ନ ବନ୍ଦୁ ଗନମ୍ କବିଲା ସହିତ ଥିଲା । ସେ ବଦର ଏବଂ ଓହ୍ଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଅଲ୍ଲୁମା ଓକ୍‌ଦିକ୍ ମୁତାବକ୍ ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ କଦାମାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁ କ'ଣକାର କ'ଣଦା ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା । (ଅଲ୍ ଅସାବା ଫିତମିଲିସ୍ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୬, ପୃଷ୍ଠା-୧୭୨, ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ କଦାମା, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା, ବେରୁତ୍ ୧୯୯୫) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୬୭, ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ କଦାମା, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ହଜରତ୍ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ହାତିବ୍ ନାମକ ଜଣେ ବଦ୍ରୀ ସାହାବୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ କୁନ୍ଦିୟତ୍ ଥିଲା ଅବୁ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ଲା । ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ଉମାମା ବିନ୍ତ୍ ସାମତ୍ । ତାଙ୍କର ସମ୍ପନ୍ନ ଅନ୍‌ସାର୍ କବିଲା ଅଓସ ସହିତ ଥିଲା । ହଜରତ୍ ସାଲବା ବିନ୍ତ୍ ହାତିବ୍ଙ୍କ ଭାଇ ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ହାତିବ୍ ଏବଂ ହଜରତ୍ ଅବୁ ଲୁବାବା ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ ମୁନଜିର୍ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ବଦର ଯୁଦ୍ଧପାଇଁ ଯାଉଥିଲେ କି ରୌହା ନାମ ସ୍ଥାନରେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ୍ ଅବୁ ଲୁବାବା ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ ମୁନଜିର୍ଙ୍କୁ ମଦିନାର ହାକିମ ରୂପେ ନିଯୋଜିତ୍ କଲେ ଏବଂ ହଜରତ୍ ହାରିଶ୍ ବିନ୍ ହାତିବ୍ଙ୍କୁ କବିଲା ବନ୍ଦୁ ଉମରୋ ବିନ୍ ଅଓଫେର ଅମୀର ନିଯୋଜିତ୍ କରି ମଦିନା ପଠାଇଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୁଇଜଣ ସାହାବାଙ୍କୁ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ସାହାବାମାନଙ୍କ ଗଣରେ ସାମିଲ୍ କରାଇ ମାଲେ ଗନିମତ୍‌ରୁ ଭାଗ ମଧ୍ୟ ଦେଲେ । ହଜରତ୍ ହାରିଶ୍ ବିନ୍ ହାତିବ୍ଙ୍କୁ ବଦର, ଓହ୍ଦ୍ ଏବଂ ଖନ୍ଦକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସମେତ ବୟତେ ରିଜ୍‌ଫାନ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ୍ ହେବାପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । କାରଣ ସେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହେବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବାହାରି ପଡିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଏ ନିୟତ୍ ଥିଲା କି ସେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହେବେ । ତେଣୁ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ତାଙ୍କୁ ଅମୀର ରୂପେ ନିଯୋଜିତ୍ କରି ମଦିନା ଫେରାଇ ଦେଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଗଣନା ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କରିଛନ୍ତି । ଖୈବର୍ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଜଣେ ମୁହୂଦୀ କିଲା ଉପରୁ ତାର ତାଳନା କଲା ଯାହା ଆସି ହଜରତ୍ ହାରିଶ୍ ବିନ୍ ହାତିବ୍ଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ପଶିଗଲା । ଫଳତଃ ସେଠାରେ ସେ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଗଲେ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୫୯୮, ହାରିଶ୍ ବିନ୍ ହାତିବ୍ ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୫୧, ହାରିଶ୍ ବିନ୍ ହାତିବ୍, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ଆଉଜଣେ ସାହାବୀ ହେଉଛନ୍ତି ସାଲବା ବିନ୍ ଜ'ବଦ୍ । ତାଙ୍କ ସମ୍ପନ୍ନ ଅନ୍‌ସାରକ୍ କବିଲା ବନ୍ଦୁ ଖଜରତ୍ ସହିତ ଥିଲା । ସେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ହଜରତ୍ ସାବିତ୍ ବିନ୍ ଅଲ୍‌ଜିଜ୍‌ଉଙ୍କ ବାପା ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ସାଲବା ବିନ୍ ଜ'ବଦ୍ଙ୍କ ଲକବ୍ (ଉପାଧି) ଅଲ୍‌ଜିଜ୍‌ଉ ଥିଲା । ଅଲ୍‌ଜିଜ୍‌ଉ ଶରୀ ଆପଣଙ୍କ ଶକ୍ତ ହୃଦୟ, ମଜ୍‌ବୁତ୍ ଇଛାଶକ୍ତି ଓ ସାହସ ଯୋଗୁ କୁହାଯାଉଥିଲା । କାରଣ ଗଛର ମଜ୍‌ବୁତ୍ ଗଣ୍ଡିକୁ ମଧ୍ୟ ଜୁଜୁଡ୍ କୁହାଯାଏ । ସେହିପରି ଘର ଛାତର ସେଣା ଓ ବିମ୍ କୁ ମଧ୍ୟ ଜୁଜୁଡ୍ କୁହାଯାଏ । ସେ ଯାହା ହେଉ ବହୁତ ଦୃଢ୍ ମନୋବଳ ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହସୀ ଓ ଇଛାଶକ୍ତିର ମାଲିକ୍ ଥିଲେ । ସେଥିଯୋଗୁ ତାଙ୍କର ଉପାଧି ଅଲ୍‌ଜିଜ୍‌ଉ ଥିଲା । ହଜରତ୍ ସାଲବା ବିନ୍ ଜ'ବଦ୍ଙ୍କ ସମ୍ପନ୍ନରେ ଉପରୋକ୍ତ କଥା ବ୍ୟତୀତ ଆଉକିଛି ରିଫ୍‌ୟତ୍ ମିଳେନାହିଁ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୪୬୭, ସାଲବା ବିନ୍ ଜ'ବଦ୍ ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୪୨୮, ସାବିତ୍ ବିନ୍ ସାଲବା, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦) (Arabic-English Lexicon by Edward william lane part-2, page-396, Librairie du liban 1968)

ଆଉଜଣେ ସାହାବୀ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ଉକ୍‌ବା ବିନ୍ ଓହ୍ଦ୍ । ହଜରତ୍ ଉକ୍‌ବା ବିନ୍ ଓହ୍ଦ୍ଙ୍କୁ ଇବ୍‌ନେ ଅବି ଓହ୍ଦ୍ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ସେ ବନ୍ଦୁ ଅବ୍‌ସେ ଶମସ୍ ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦେ ମନାଫ୍ କବିଲାର ବନ୍ଦୁ ଥିଲେ । ବଦର, ଓହ୍ଦ୍ ଏବଂ ଖନ୍ଦକ୍ ସମେତ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୫୯, ଉକ୍‌ବା

ବିନ୍ ଓହ୍ଲବ୍ ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୭୦, ଉକ୍ତା ବିନ୍ ଓହ୍ଲବ୍ ର:ଅ ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ମଦିନାରେ ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ମୁହୂଦୀ ମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳ ପହଂଚିଲା । ଥାଁ ହଜରତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ତବଲିର୍ କଲେ । ଫଳତଃ ସେମାନେ ସେହି ତବଲିର୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ । ଏଥିରେ ଯେଉଁ ସାହାବା ମାନେ ସେହି ମୁହୂଦୀମାନଙ୍କ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧକ୍କାର ଓ ନିନ୍ଦା କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ୍ ଉକ୍ତା ବିନ୍ ଓହ୍ଲବ୍ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଏହି ଘଟଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏପରି ବନ୍ଧନା ମିଳୁଛି ଯେ ଏକଦା ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟକୁ ନୋମାନ ବିନ୍ ଅଜା, ବହ୍ରି ବିନ୍ ଉମ୍‌ରୋ ଏବଂ ଶାଈସ୍ ବିନ୍ ଅଦି ଆସିଲେ । ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ତାଙ୍କ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଡାକିଲେ । ଇସ୍ଲାମ୍ ପ୍ରତି ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଲେ । ଏଥିରେ ସେମାନେ କହିଲେ କି ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ (ସ:ଆ:ସ) । ଆମକୁ ଆପଣ କେଉଁ କଥାର ଆଧାରରେ ଡରାଉଛନ୍ତି ? ଆମେ ତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରିୟପାତ୍ର । ଯେପରି ନସାରା (ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ) ମାନେ କହିଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ଆୟତଟିକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ।

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلِ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّثْلَى بَشَرٍ خَلَقْنَاكُمْ مِنْ نَسَاءٍ وَنَسَاءٌ مِنْ نَسَاءٍ وَبَدَّكُمْ مَلَائِكَةً مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُنَّهَا مِنَ الرَّسُولِ (المائدة: 19)

ଅର୍ଥାତ୍ - ଏବଂ ମୁହୂଦୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କୁହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ପୁତ୍ର (ଅର୍ଥ) ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରିୟପାତ୍ର ଅଟୁ, ” । ତୁମେ କୁହ, “ତେବେ ସେ କାହିଁକି ତୁମମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି ?” (ଏପରି ନୁହେଁ) ବରଂ ସେ ଯେଉଁ (ଅନ୍ୟଲୋକ) ମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ମାନବ; ସେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, କ୍ଷମା କରନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତଥା ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ତାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ହିଁ ଆଧିପତ୍ୟ ଅଛି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ (ସମସ୍ତଙ୍କୁ) ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

ଇବନେ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ମୁତାବକ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସ ଯେତେବେଳେ ମୁହୂଦୀ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିପ୍ରତି ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କଲେ ଏବଂ ଗର୍ବରୁଲ୍ଲା (ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ଉପାସନା) କରିବା ମାମଲାରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡରାଇଲେ, ଏଥିରେ ସେମାନେ ନା କେବଳ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ବରଂ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଶିକ୍ଷାକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ । ଏଥିରେ ହଜରତ୍ ମଥାଜ୍ ବିନ୍ ଜବଲ୍, ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଅବାଦା ଏବଂ ହଜରତ୍ ଅକ୍‌ବା ବିନ୍ ଓହ୍ଲବ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ- ହେ ମୁହୂଦୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମୂହ! ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କୁ ଭୟ କର । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଶ, ତୁମେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ୍ । ତୁମେ ନିଜେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥିଲ ଏବଂ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କ ବିଶେଷ ଗୁଣ ଗାରିମା ଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲ । ଏଥିରେ ରାଫେ ବିନ୍ ହୁରୈମଲା ଏବଂ ଓହ୍ଲବ୍ ବିନ୍ ଯହ୍‌ଜା କହିଲେ କି ଆମେ ତ ତୁମକୁ ଏପରି କହିନାହିଁ ଏବଂ ନା ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୁସା ଆ:ସଙ୍କ ପରେ କୌଣସି ପୁସ୍ତକ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ନା କରିବେ ଏବଂ ନା ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହଜରତ୍ ମୁସାଙ୍କ ପରେ କୌଣସି ସୁସମାପ୍ତ ଦେବେ ଏବଂ ନା କୌଣସି ସଜେତନକାରୀ ପଠାଇଛନ୍ତି ନା ପଠାଇବେ । (ସିରତ୍ ଇବନେ ହୁଶାମ୍, ପୃଷ୍ଠା-୨୬୫-୨୬୬ ବାବ୍ ମା ନୁଜୁଲେ ଫିଲ୍ ମୁନାଫିକିନ୍ ଓ ଯହୂଦ୍, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରେ ଇବନେ ହଜମ୍ ବେରୁତ୍ ୨୦୦୯)

ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଉକ୍ତ କଥା ଗୁଡ଼ିକ ପାସୋରି ଦେଲେ । ଯେବେ କି ତୌରିୟତରେ ଉକ୍ତ ପେଶ୍‌ଗୋଇ ମହଜୁଦ୍ ଅଛି । ଏହି ପ୍ରକାରର ଅବସ୍ଥା ଆଜିକାଲିର କିଛି ମୁସଲମାନ୍ ଓଲେମା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ଯେଉଁମାନେ ମସିହ୍ ମଉଦ୍‌କୁ ମାନୁନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଆସିବା ପାଇଁ କୋକାହଲ୍ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲେ (କିନ୍ତୁ) ଏବେ କହୁଛନ୍ତି କି କେହି ଆସିବେ ନାହିଁ ।

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ସାହାବା ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ହବିବ୍ ବିନ୍ ଅସ୍‌ଓଦ୍ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ । ସେ ଅନ୍‌ସାର୍‌ର କବିଲା ବନ୍ଦୁ ହରାମ୍ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇଥିବା ଗୁଲାମ୍ ଥିଲେ । ସେ ବଦର୍ ଏବଂ ଓହ୍ଲବ୍ ମୁଜ୍‌ରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା ଖୁବ୍‌ବେଳେ ନାମରେ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଅଛି । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୪୨୯, ହବିବ୍ ବିନ୍ ଅଲ୍ ଅସ୍‌ଓଦ୍ ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା, ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦) (ଅଲ୍ ଅସାବା ଫିତମିଲିସ୍ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୧୮, ହବିବ୍ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୫) (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୬୭୧, ହବିବ୍ ବିନ୍ ଅଲ୍ ଅସ୍‌ଓଦ୍ ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ପୁଣି ହଜରତ୍ ଉସୈମା ଅନ୍‌ସାରା ନାମକ ଜଣେ ସାହାବା ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଉସୈମାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ବନ୍ଦୁ ଅଶ୍ୱଜ୍ କବିଲା ସହିତ ଥିଲା । ବନ୍ଦୁ ଗନମ୍ ବିନ୍ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ନଜ୍‌ରଙ୍କର ସେ ବନ୍ଧୁ

ଥିଲେ । ବଦର୍, ଓହ୍ଲବ୍ , ଖଣ୍ଡକ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ମୁଜ୍‌ରେ ସେ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି । ହଜରତ୍ ଉସୈମା ର:ଅଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହେଲା । ହଜରତ୍ ରାଫେ ବିନ୍ ହାରିଶ୍‌ଙ୍କର ଜଣେ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ହାରିସ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୭୩, ରାଫେ ବିନ୍ ହାରିସ ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା, ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ପୁଣି ହଜରତ୍ ରୁଜୈଲା ବିନ୍ ସାଲବା ଅନ୍‌ସାରା ନାମକ ଜଣେ ବଦ୍‌ରି ସାହାବା ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । କିଛି ଲୋକେ ରୁଜୈଲା, କିଛି ଲୋକେ ରୁଜୈଲା ଓ କିଛି ଲୋକେ ରୁଜୈଲା ଇତ୍ୟାଦି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ସାଲବା ବିନ୍ ଖାଲିଦ୍ ଥିଲା । ବଦର୍ ଏବଂ ଓହ୍ଲବ୍ ମୁଜ୍‌ରେ ସେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଖଜ୍‌ରଜ୍ କବିଲାର ଗୋଟିଏ ଶାଖା ବନ୍ଦୁ ବୟାଜା ସହିତ ଥିଲା ଓ ସେ ସଫିନ୍ ମୁଜ୍‌ ସମୟରେ ହଜରତ୍ ଅଲା ର:ଅଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୨୭୩, ରୁଜୈଲା ବିନ୍ ସାଲବା ର:ଅ, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୫୦୯, ଜବଲା ବିନ୍ ସାଲବା ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୪୫୦, ରୁଜୈଲା ବିନ୍ ସାଲବା ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା, ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ପୁଣି ହଜରତ୍ ଜାବିର୍ ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ଲା ବିନ୍ ରୁଆବ୍ ନାମକ ଜଣେ ସାହାବା ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଜାବିର୍‌ଙ୍କୁ ସେହି ଛଅଜଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣନା କରାଯାଏ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍‌ସାର୍‌ଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମକ୍କାରେ ପହଂଚି ଇସ୍ଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଜାବିର୍ ବଦର୍, ଓହ୍ଲବ୍, ଖଣ୍ଡକ ଏବଂ ସମସ୍ତ ମୁଜ୍‌ରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । ସେ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଠାରୁ ହଦିସ୍ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୪୩୧, ଜାବିର୍ ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ଲା ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା, ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ବୟତେ ଉକ୍ତା ଉଲା ସମୟରେ ଅନ୍‌ସାର୍‌ଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିଏ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି । ଅନ୍‌ସାର୍‌ଙ୍କ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସ ଉକ୍ତା ଉଲାର ରାତିରେ ଯେତେବେଳେ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ପଚାରିଲେ କି ତୁମେମାନେ କେଉଁ କବିଲାର । ଏହାପରେ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ନିଜ ନିଜର ବୟାଦ୍ ଦେଲେ ଏବଂ ଏହି କବିଲା ବନ୍ଦୁ ନଜ୍‌ରର ଛଅଜଣ ଲୋକ ଥିଲେ । ଅସଦ୍ ବିନ୍ କୁରାୟା, ଅଓଫ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ରଫାଆ ବିନ୍ ଅଫ୍‌ରାଆ, ରାଫେ ବିନ୍ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଅଜ୍‌ଲାନ, କତ୍‌ବା ବିନ୍ ଆମିର୍ ବିନ୍ ହଦିଦା, ଅକ୍‌ବା ବିନ୍ ଅମିର୍ ବିନ୍ ନାବି ବିନ୍ ଜଏଦ୍ ଏବଂ ଜାବିର୍ ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ଲା ବିନ୍ ରୁଆବ୍ । ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକେ ମୁସଲମାନ୍ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଲୋକମାନେ ମଦିନା ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମଦିନା ବାସୀଙ୍କୁ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣାଇ ଓ ପୁଣି ସେଠାରେ ତବଲିର୍ କଲେ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୪୯୨, ଜାବିର୍ ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ଲା ବିନ୍ ରୁଆବ୍, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ହଜରତ୍ ସାବିର୍ ବିନ୍ ଅକ୍‌ରମ୍ ବିନ୍ ସାଲବା ନାମକ ଜଣେ ବଦ୍‌ରି ସାହାବା ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାମଟି ହେଉଛି ହଜରତ୍ ସାବିର୍ ବିନ୍ ଅକ୍‌ରମ୍ ବିନ୍ ସାଲବା ବିନ୍ ଅଦି ବିନ୍ ଅଜ୍‌ଲାନ । ଅନ୍‌ସାରା କବିଲା ବନ୍ଦୁ ଉମ୍‌ରୋ ବିନ୍ ଅଓଫ୍‌ର ସେ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ । ସେ ବଦର୍ ସମେତ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ମୁଜ୍‌ରେ ସାମିଲ୍ ହେଉଛନ୍ତି । (ଅଲ୍ ଇସ୍‌ଆବ୍, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୧୯୯, ସାବିର୍ ବିନ୍ ଅକ୍‌ରମ୍ ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଜୈଲ୍, ବେରୁତ୍ ୧୯୯୨)

ଯେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସ ମଦିନାରେ ପହଂଚିଲେ ସେତେବେଳେ ଆସିମ୍ ବିନ୍ ଅଦାଙ୍କୁ ମସଜିଦ୍ ଦେଲେ କି ସେ ସେଥିରେ ନିଜର ଘର ବନାଇବେ । କିନ୍ତୁ ଆସିମ୍ ନିବେଦନ କଲେ କି ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲା! ମୁଁ ଏହି ମସଜିଦ୍‌କୁ ଘର ରୂପେ ବନାଇବି ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯାହାଙ୍କୁ ଅବତରଣ କରାଇବାର ଥିଲା ସେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଅବତରଣ କରାଇଛନ୍ତି । ହିଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆପଣ ସାବିର୍ ବିନ୍ ଅକ୍‌ରମ୍‌ଙ୍କୁ ଏହା ଦେଇଦିଅନ୍ତୁ । କାରଣ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ଘର ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ୍ ସାବିର୍ ବିନ୍ ଅକ୍‌ରମ୍‌ଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନଟି ଅନୁଗ୍ରହ କରି ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସାବିର୍ ବିନ୍ ଅକ୍‌ରମ୍‌ଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନଥିଲେ । (ସବ୍‌ଲ୍ ହୁଦା ଓ ରଶାଦ୍, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃଷ୍ଠା-୬୭୭ ବାବ୍ ଜିକ୍‌ରି ଅମର୍ ମସଜିଦ୍ ଜରାର୍...ମୁଦ୍ରଣ ଅଲ୍ କାହେରା ୧୯୯୨)

ବୋଧହୁଏ ସେହି ସ୍ଥାନଟି ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ମସଜିଦ୍‌ର ଏକ ଅଂଶ ହୋଇଥିବ ବା ମସଜିଦ୍‌ର ନିକଟରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ହୋଇଥିବ ଓ ଏକ ସମୟରେ ସେଠାରେ ନମାଜ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ାଯାଉଥିବ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଅନୁବାଦ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁ ଅନୁବାଦଟି କରିଛନ୍ତି ମୋ ମତରେ ତାହା ଠିକ୍ ହୁଏନାହିଁ । କିଛି କଥାର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ କରାଯାଇଥାଏ । ସେଇଥିପାଇଁ ରିସର୍ଚ୍ ସେଲ୍ ଯେଉଁସବୁ ନୋଟ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ପଠାଉଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଠିକ୍‌ଏ ଗବେଷଣା କରି ସଠିକ୍ ରୂପେ ପଠାନ୍ତୁ । କେବଳ ସ୍କୁଲ୍‌ପିଲାଙ୍କ ପରି ଅନୁବାଦ ନକରିଦିଅନ୍ତୁ ।

ପୁଣି ମୌତା ମୁଜ୍‌ରେ ହଜରତ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ଲା ବିନ୍ ରଫାହାଙ୍କ ଶାହାଦତ୍‌ପରେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ଧୋକାକୁ ହଜରତ୍ ସାବିର୍ ବିନ୍ ଅକ୍‌ରମ୍ ଉଠାଇ ଧରିରଖିଲେ ଏବଂ କହିଲେ କି ହେ ମୁସଲମାନ୍

ଗୋଷ୍ଠୀ ସମୂହ! ନିଜ ଭିତରେ କୌଣସି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜର ସର୍ବାର ରୂପେ ନିୟୋଜିତ କର । ଲୋକମାନେ କହିଲେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ହିଁ ନିୟୋଜି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଅଛୁ । ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ ମୁଁ ଏପରି କରିପାରିବି ନାହିଁ । ଏହା ଶୁଣିବା ପରେ ଲୋକମାନେ ହଜରତ୍ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଓଲିଦ୍‌ଙ୍କୁ ନିଜର ସର୍ବାର ରୂପେ ନିୟୋଜିତ କରିଦେଲେ । ଇବନେ ହୁସାଫର ସିରତୁନ୍ ନବାରେ ଏହାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଇଛି । (ସିରତ୍ ଇବନେ ହୁସାଫ, ପୃଷ୍ଠା-୫୩୩.....ମୁଦ୍ରଣ ଦାରେ ଇବନେ ହଜର୍ତ୍ ବେରୁତ୍ ୨୦୦୯)

ଇତିହାସରେ ମିଳୁଛି କି ମୌତା ମୁଖ ଅବସରରେ ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନ ମାନେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷଙ୍କ ସେନାକୁ ଦେଖିଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଦେଖିଲେ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଏକଥା ଭାବିନେଲେ ଯେ ସେହି ସେନାର କେହି ମୁକାବିଲା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ହଜରତ୍ ଅବୁ ହୁରେରା ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୌତା ମୁଖରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲି । ଯେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ଆମ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲା ସେତେବେଳେ ଆମେ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲୁ କି ସଂଖ୍ୟାରେ, ମୁକ୍ତାସ, ଘୋଡ଼ା, ସୁନା ଏବଂ ରେଶମ ଇତ୍ୟାଦିରେ ଏହାର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ କାହାର ସାହସ ନାହିଁ । ଏ ସବୁକୁ ଦେଖି ମୁଁ ଆତମିତ ହୋଇଗଲି । ଏଥିରେ ହଜରତ୍ ସାବିତ୍ ବିନ୍ ଅକରମ୍ ମୋତେ କହିଲେ ହେ ଅବୁ ହୁରେରା! ତୁମର ତ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଲାଗୁଛି ଯେପରି ତୁମେ କୌଣସି ଏକ ବିରାଟ ସେନାକୁ ଦେଖିନେଇଛ । ହଜରତ୍ ଅବୁ ହୁରେରା ର:ଅ କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ କହିଲି ହିଁ । ଏଥିରେ ହଜରତ୍ ସାବିତ୍ କହିଲେ ତୁମେ ଆମ ସହିତ ବଦର୍ ମୁଖରେ ସାମିଲ ହୋଇନାହିଁ, ଆମକୁ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟା ଯୋଗୁ ବିଜୟ ମିଳିନଥିଲା । (ସବଲଲ୍ ହୁଦା ଓରଶାଦ୍, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୧୪୮ ବାବ୍ ଫି ସରିୟା ମୌତା....ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୩) ବରଂ ତାହା ତ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ କରୁଣାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଓ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତାହା ହିଁ ହେବ ।

ହଜରତ୍ ଅବୁ ବକର୍ ର:ଅଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ ସମୟରେ ସେ ହଜରତ୍ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଓଲିଦ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ମୁରତଦ୍ (ଧର୍ମରୁ ଫେରିଯାଇଥିବା ଲୋକମାନେ)ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗସ୍ତ କରିଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଓଲିଦ୍ ଲୋକମାନଙ୍କର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ବାହାରିବା ସମୟରେ ଯଦି ଅଜାନ୍ ଶୁଣୁଥିଲେ ତେବେ ଆକ୍ରମଣ କରୁନଥିଲେ ଏବଂ ଯଦି ଅଜାନ୍ ଶୁଣୁନଥିଲେ ତେବେ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ବୁଜାଖା ଠାରେ ଥିବା ସେହି କୌମ୍ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ହଜରତ୍ ଉକାସା ବିନ୍ ମୋହସିନ୍ ଏବଂ ହଜରତ୍ ସାବିତ୍ ବିନ୍ ଅକରମ୍‌କୁ ଗୁପ୍ତଚର ରୂପେ ପଠାଇଲେ କି ଶତ୍ରୁଙ୍କ ଖବର ଯାଇ ଆଣନ୍ତୁ ବୋଲି ଏବଂ ସେହି ଦୁଇଜଣ ସେତେବେଳେ ଘୋଡ଼ା ପିଠିରେ ବସିଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଉକାସାଙ୍କ ଘୋଡ଼ାଙ୍କ ନାମ ଅଲ୍ ଜରାମ୍ ଥିଲା ଏବଂ ହଜରତ୍ ସାବିତ୍‌ଙ୍କ ଘୋଡ଼ାର ନାମ ଅଲ୍ ମଜର୍ ଥିଲା । ସେ ଯାହାହେଉ ଏହି ଦୁଇଜଣଙ୍କର ସାମନା ସାମନି ତଲିହା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ସଲ୍‌ମା ସହିତ ହୋଇଗଲା । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗୁପ୍ତଚର ରୂପେ ଆସିଥିଲେ । ତଲିହାର ସାମନା ହଜରତ୍ ଉକାସାଙ୍କ ସହିତ ହେଲା ଏବଂ ସଲ୍‌ମାର ହଜରତ୍ ସାବିତ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ହେଲା ଓ ସେହି ଦୁଇଜଣ ଭାଇ ଏହି ଦୁଇଜଣ ସାହାବାଙ୍କୁ ଶହାଦ୍ କରିଦେଲେ । ଅବୁ ଓଲିଦ୍ ଲୈସିକ୍ ଠାରୁ ବର୍ଷତ ଅଛି ଆମେ ଦୁଇଜଣ ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ସେନାର ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲୁଥିଲୁ ଏବଂ ଜଏଦ୍ ବିନ୍ ଖତାବ୍ ଆମର ଅମାର୍ ଥିଲେ । ସାବିତ୍ ଏବଂ ଉକାସା ଆମ ଆଗରେ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାଙ୍କ ନିକଟ ବେଳ ପାର ହେଲୁ ସେତେବେଳେ ଆମକୁ ଏ ଦୃଶ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅପ୍ରିତାକର ଲାଗିଲା । (ସେମାନଙ୍କ ଶହାଦ୍ ହେବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ପଛରୁ ଉକ୍ତ ସେନା ପାର ହେଲା) ହଜରତ୍ ଖାଲିଦ୍ ର:ଅ ଓ ବାକି ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନମାନେ ଆମ ପଛରେ ଥିଲେ । ଆମେ ସେହି ଦୁଇଜଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଦୁଇଜଣ ଶହାଦ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଏପରିକି ହଜରତ୍ ଖାଲିଦ୍ ର:ଅ ଆସିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ୍ ଆମେ ସାବିତ୍ ଏବଂ ଉକାସାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ରକ୍ତଭିଜା ପରିଧାନରେ ହିଁ ସେହିଠାରେ ଦଫନ କରିଦିଆଗଲା । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୫୫-୩୫୬, ସାବିତ୍ ବିନ୍ ଅକରମ୍ ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ରିଫ୍ତାୟତ୍‌ରେ ଆସୁଛି କି ଯେତେବେଳେ ତଲିହା ମୁସଲମାନ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନାନ୍ ଉମର ର:ଅ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ କି ମୁଁ ତୁମକୁ ଭଲପାଇବି ନାହିଁ କାରଣ ତୁମେ ଦୁଇଜଣ ମୁସଲମାନ ହଜରତ୍ ଉକାସା ଏବଂ ହଜରତ୍ ସାବିତ୍ ବିନ୍ ଅକରମ୍‌ଙ୍କୁ ଶହାଦ୍ କରିବାର ମାଧ୍ୟମ ଅଟ । ଯେଉଁମାନେ ଶହାଦ୍ କରିଥିଲେ ପରେ ସେମାନେ ମୁସଲମାନ ମଧ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ତେବେ ତାଙ୍କୁ ହଜରତ୍ ଉମର ର:ଅ ଏକଥା କହିଲେ କି ତୁମ ସହିତ ମୋତେ ପ୍ରେମ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ତୁମେ ଦୁଇଜଣ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ଶହାଦ୍ କରିଦେଇଛ । ଏଥିରେ ତଲିହା କହିଲେ ଯେ ହେ ଅମାରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍! ସେମାନଙ୍କୁ ତ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଆମ ହାତରେ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । (ସୁନନୁଲ୍ କୁବରା, ଲିଲ୍ ବେହକ୍, ଖଣ୍ଡ-୮, ପୃଷ୍ଠା-୫୮୦-୫୮୧, କିତାବୁଲ୍ ଅଶରବା... ହଦିସ୍ ୧୭୭୩୧ ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ତାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନଥିଲେ । ମୁହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ଉମର୍ କହୁଛନ୍ତି କି- ହଜରତ୍ ସାବିତ୍‌ଙ୍କୁ ୧୨ ହିଜ୍ରି ଦିନ ବୁଜାଖାଠାରେ ତଲିହା ଶହାଦ୍ କଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୫୫-୩୫୬, ସାବିତ୍ ବିନ୍ ଅକରମ୍, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା

ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦) ।

ପୁଣି ହଜରତ୍ ସଲ୍‌ମା ବିନ୍ ସଲ୍‌ମା ନାମକ ଜଣେ ବଦରି ସାହାବା ଥିଲେ । ସେ ଅନ୍‌ସାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଓସ୍ କବିଲାର ବନ୍ଦୁ ଅଶହ୍‌ଲ୍ ବଂଶୀୟ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ମଦିନାରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ହେବାର ଖବର ପହଞ୍ଚିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ସେହି ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଥିଲେ । (ସିରତୁସ୍ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୯୧, ସଲ୍‌ମା ବିନ୍ ସଲ୍‌ମା ର:ଅ, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଇଶାଅତ୍ କରାତି ୨୦୦୪)

ସେ ବୟସେ ଉତ୍ତର ଉଲ୍ଲା ଏବଂ ସାନିଆ ସେହି ଦୁଇଟିରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତତ୍‌ସହିତ ସେ ବଦର୍ ସମେତ ସମସ୍ତ ମୁଖରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗଦେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ତାଙ୍କୁ ନିଜର ଖୁଲାଫତ୍ ସମୟରେ ଯମାମାର ହାକିମ ନିୟୋଜିତ କରିଥିଲେ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୫୨୩, ସଲ୍‌ମା ବିନ୍ ସଲ୍‌ମା, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ଉମର୍ ବିନ୍ କତାଦା କହୁଛନ୍ତି କି ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସ ହଜରତ୍ ସଲ୍‌ମା ବିନ୍ ସଲ୍‌ମା ଏବଂ ହଜରତ୍ ଅବୁ ସବରା ବିନ୍ ଅବି ରୁହମ୍‌ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଆଖାତ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଇବନେ ଇସହାକ୍‌ଙ୍କ ନିକଟରେ ସଲ୍‌ମା ବିନ୍ ସଲ୍‌ମା ଏବଂ ହଜରତ୍ ଜୁବୈର୍ ବିନ୍ ଅଲ୍ ଅଫ୍‌ମ୍‌ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଆଖାତ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲା । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୩୫, ସଲ୍‌ମା ବିନ୍ ସଲ୍‌ମା, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ସେ ନିଜ ପିଲାଦିନର ଗୋଟିଏ ଘଟଣାକୁ ନିଜେ ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି ଏକଦା ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଛୋଟ ପିଲା ଥିଲି ଓ ନିଜ କୁତୁମ୍‌ର ଲୋକମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ବସିଥିଲି ସେତେବେଳେ ଜଣେ ଯୁଦ୍ଧୀ ଆଲିମ୍ ସେଠାରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଗଲା ଓ ସେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ କନ୍ୟାପତ୍, ହିସାବ, ମାପ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗ ନର୍କ ବିଷୟରେ କହିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା ଓ ପୁଣି କହିଲା କି ମୁସ୍‌ରିକ୍ (ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଇଶ୍‌ରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ବହୁ ଇଶ୍‌ର ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି) ଏବଂ ବୁତ୍‌ପରସ୍ତ୍ (ପିତୂଳା ପୂଜକ) ନର୍କରେ ପଡିଲେ । ତାଙ୍କ କୁତୁମ୍‌ର ଲୋକମାନେ ଯେହେତୁ ପିତୂଳା ପୂଜକ ଥିଲେ ସେଇଥିଯୋଗୁ ସେମାନେ ସେହି ବାସ୍ତବିକତାକୁ ବୁଝିପାରୁ ନଥିଲେ କି ମରିବା ପରେ ଲୋକମାନେ ପୁନର୍ବାର ଜିବାତ ହେବେ ବୋଲି । ସେମାନେ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧୀ ଆଲିମ୍‌ଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ କଣ ପ୍ରକୃତରେ ଲୋକମାନେ ମରିବା ପରେ ପୁନର୍ବାର ଜୀବନ ପାଇବେ ? ଏବଂ ନିଜ କର୍ମର ଫଳ ପାଇବେ । ପରକାଳର ଜୀବନ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଧାରଣା ନଥିଲା । ଏହା ଶୁଣି ସେହି ଯୁଦ୍ଧୀ ଆଲିମ୍ ଜଣକ କହିଲେ କି ହିଁ । ଏଥିରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ କି ଏହାର ଲକ୍ଷଣ କଣ ? ଏଥିରେ ସେ ମକୁ ଏବଂ ଯମନ୍ ଆଡକୁ ଇଂଗିତ କରି କହିଲେ କି ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଜଣେ ନବା ଆସିବେ । ଏଥିରେ ସେମାନେ ପଚାରିଲେ କି ସେ କେବେ ଆସିବେ ? ଏଥିରେ ସେ ମୋ ଆଡକୁ ଇସାରା କଲେ । କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ସେତେବେଳେ ପିଲା ଥିଲି, ଛୋଟ ଥିଲି । ସେ ମୋ ଆଡକୁ ଇଂଗାତ କରି କହିଲେ କି ଯଦି ଏହି ପିଲାଟିକୁ ବୟସ ମିଳିବ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଉକ୍ତ ନବାକୁ ଦେଖିବ । ହଜରତ୍ ସଲ୍‌ମା କହୁଛନ୍ତି କି ଏହି ଘଟଣାକୁ କିଛି ବର୍ଷ ହିଁ ବିତିଥିଲା ଯେ ନବା କରିମ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଆଗମନ ସମ୍ପନ୍ନରେ ଆମକୁ ଏତେଲା ମିଳିଲା । ଏବଂ ଆମେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଇମାନ୍ ନେଇଆସିଲୁ । (ହଜୁର୍ କହୁଛନ୍ତି) ସେହି ବୁତ୍‌ପରସ୍ତ୍ (ପିତୂଳା ପୂଜକ) ଏବଂ ଅଗ୍ନିପୂଜକ ସମସ୍ତେ ଇମାନ୍ ନେଇଆସିଲେ । ସେ କହୁଛନ୍ତି- ସେ ସମୟରେ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧୀ ଆଲିମ୍ ଜଣକ ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଜର୍ଣା ଯୋଗୁ ସେ ଇମାନ୍ ଆଣିଲେ ନାହିଁ ଓ ଆମେ ତାଙ୍କୁ କହିଲୁ କି ତୁମେ ତ ନବା କରିମ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଆଗମନ ସମ୍ପନ୍ନରେ ଆମକୁ ଖବର ଶୁଣାଉଥିଲ । ଏବେ ନିଜେ ହିଁ ଇମାନ୍ ଆଣୁନାହିଁ । ଏଥିରେ ସେ ଆମକୁ କହିଲେ କି ମୁଁ ଯାହାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥିଲି ସେ ଏ ନବା ନୁହଁନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି କି ପରିଶେଷରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ଏହିଭଳି କୁଫୁର୍ (ଅମାନ୍ୟକାରୀ) ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା ।

ହଜରତ୍ ଉସ୍‌ମାନଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଫିତ୍‌ନା (ବିଭ୍ରାଟ) ମୁଖ୍ ଟେକିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଅଲଗା ହୋଇଗଲେ ଓ ନିଜକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପସନା କରିବାରେ ହିଁ ନିୟୋଜିତ କରିଦେଲେ । (ରହମତ୍ ଦାରିନର୍ ଦୁଇଜଣ ଉସ୍‌ରୀ, ପୃଷ୍ଠା-୫୭୪-୫୭୬ ତାଲିବୁଲ୍ ହାଶିମି, ଅଲ୍‌ବଦର୍ ପକ୍ୱିକେସନସ୍ ଲାହୋର୍ ୨୦୦୩)

ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଏକ୍ୱିଆ ଅଲଗା ହୋଇ ରହିଲେ । କାରଣ ସେ ସମୟରେ ବହୁ ମାତ୍ରାରେ ଫିତ୍‌ନା ବଢିଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ସେ କେବଳ ଇଶ୍‌ରଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଉଚିତ୍ ମଣିଲେ । ତାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ସମ୍ପନ୍ନରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମତ ରହିଛି । କିଛି ଲୋକେ କହୁଛନ୍ତି- ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ୩୪ ହିଜ୍ରିରେ ହୋଇଛି ଓ ଆଉକିଛି ଲୋକେ ୪୫ ହିଜ୍ରିରେ ହୋଇଛି ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବେଳକୁ ତାଙ୍କୁ ୭୪ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ ମଦିନାରେ ହିଁ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । (ଅଲ୍ ଅସାବା ଫିତ୍‌ମିଲିସ୍ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୧୨୫, ସଲ୍‌ମା ବିନ୍ ସଲ୍‌ମା ବିନ୍ ଓଲିଦ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୫)

ପୁଣି ହଜରତ୍ ଜବର୍ ବିନ୍ ଅତିକ୍ ନାମକ ଜଣେ ବଦରି ସାହାବା ଥିଲେ । ବଦର୍ ମୁଖ୍ ଏବଂ ରସୁଲେ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ସମସ୍ତ ମୁଖରେ ସେ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ମଦିନାରେ ଥିବା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରହିଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଜବର ବିନ୍ ଅତିକ୍ କୁନିୟତ୍ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ଥିଲେ । ସନ୍ତାନ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଜଣ ପୁତ୍ର ଅତିକ୍ ଏବଂ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ଏବଂ ଜଣେ ଝିଅ ଉନ୍ନେ ସାବିତ୍ ଥିଲେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ୍ ଜବର ବିନ୍ ଅତିକ୍ ଏବଂ ଖବାବ୍ ବିନ୍ ଅଲ୍ ଅରତ୍ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଆଖାତ୍ କାଏମ୍ କରିଥିଲେ । ମକ୍କା ବିଜୟ ଅବସରରେ ବନ୍ଦୁ ମାଝିୟା ବିନ୍ ମାଲିକ୍ଙ୍କ ଧୋଜା ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିଲା । ହଜରତ୍ ଜବର ବିନ୍ ଅତିକ୍ଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ୨୧ ହିଜ୍ରିରେ ଯଜିଦ୍ ବିନ୍ ମାଝିୟାଙ୍କର ଖୁଲାଫତ୍ ସମୟରେ ୭୧ ବର୍ଷ ବୟସରେ ହେଲା । (ହଜ୍ଜୁର୍ କହୁଛନ୍ତି) କହିବାକୁ ଗଲେ ସେ ସମୟରେ ଖୁଲାଫତ୍ ନଥିଲା । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରା ଲେ ଇବ୍ନେ ସାଆଦ୍, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୫୭, ଜବର ବିନ୍ ଅତିକ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ଆଉଜଣେ ସାହାବୀ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ସାବିତ୍ ବିନ୍ ସାଲବା । ତାଙ୍କୁ ସାବିତ୍ ବିନ୍ ଜଜଅ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ୭୦ ଜଣ ଅନ୍ୟାୟଙ୍କ ସହିତ ସେ ଉକ୍ତା ସାନିଆରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ବଦର, ଓହ୍ଦ, ଖନ୍ଦକ୍ ମୁକ୍ତରେ ସେହିପରି ହୁଦ୍‌ବିୟା, ଖୈବର୍ ଏବଂ ଫତାହ୍ ମକା ଏବଂ ତାଏଫ୍ ମୁକ୍ତରେ ସେ ଥିବା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ସାବିତ୍ ତାଏଫ୍ ମୁକ୍ତରେ ଶହାଦ୍ ହେଲେ । ସେ ନିଜ ବାପା ହଜରତ୍ ସାଲବାଙ୍କ ସହିତ ବଦର ମୁକ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରା ଲେ ଇବ୍ନେ ସାଆଦ୍, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୪୨୮-୪୨୯, ସାବିତ୍ ବିନ୍ ସାଲବା, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦) (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୩୨୪...ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ସାହାବୀ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ସୁହେଲ୍ ବିନ୍ ଓହ୍ଦବ୍ । ତାଙ୍କ ନାମ ହଜରତ୍ ସୁହେଲ୍ ବିନ୍ ଓହ୍ଦବ୍ ବିନ୍ ରବିୟା ବିନ୍ ଉମରୋ ବିନ୍ ଆମିର୍ କୁରୈଶି ଥିଲା । ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ନାମ ଦଅଦ୍ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ବୈଜା ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲେ । ସେଇଥିଯୋଗୁଁ ସୁହେଲ୍ ମଧ୍ୟ ଇବ୍ନେ ବୈଜା ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଲେ । ସୁତରାଂ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକରେ ତାଙ୍କ ନାମ ସୁହେଲ୍ ବିନ୍ ବୈଜା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ତାଙ୍କର ସମ୍ପନ୍ନ କୁରୈଶି କବିଲାର ବନ୍ଦୁ ଫହର୍ କୁତୁବୁ ସହିତ ଥିଲା । (ଅଲ୍ ଅସାବା ଫିତମିଜିସ୍ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୧୬୦, ସୋହେଲ୍ ବିନ୍ ବୈଜା ଅଲ୍‌କୁରଶି, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୫) (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୩୪୪, ସାଲବା ବିନ୍ ଅଲ୍ ହାରିସ୍, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ସେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଯୁଗରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଇସ୍ଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ହର୍ଶା ଆତକୁ ହିଜ୍ରିତ୍ କଲେ । ସେଠାରେ ବହୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଖୋଲାଖୋଲି ରୂପେ ତବ୍‌ଲିଗ୍ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେ ମକ୍କା ଫେରିଆସିଲେ ଏବଂ ପୁଣି ଥିବା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ହିଜ୍ରିତ୍ କରିବା ପରେ ସେ ମଦନା ଚାଲିଗଲେ । (ସିରତୁସ୍ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୫୭୭, ସୁହେଲ୍ ବିନ୍ ବୈଜା, ଦାରୁଲ୍ ଇସାଅତ୍, କରାଚି ।

ହଜରତ୍ ସୁହେଲ୍ଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ଆଉଜଣେ ଭାଇ ହଜରତ୍ ସଫ୍ଠାନ୍ ବିନ୍ ବୈଜା ମଧ୍ୟ ବଦର ମୁକ୍ତରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରା ଲେ ଇବ୍ନେ ସାଆଦ୍, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୧୮, ସଫ୍ଠାନ୍ ବିନ୍ ବୈଜା, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟା ୧୯୯୦)

ଯେତେବେଳେ ସେ ବଦର ମୁକ୍ତରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ବୟସ ୩୪ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଓହ୍ଦ, ଖନ୍ଦକ୍ ଏବଂ ଥିବା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ସମସ୍ତ ମୁକ୍ତ ଗୁଡ଼ିକରେ ସେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ତୃତୀୟ ଭାଇ ସହଲ୍ ମୁସ୍ରିକ୍ ମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ବଦର ମୁକ୍ତରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଅଲୀମା ଇବ୍ନେ ହଜର୍ ଅସ୍କଲାନି ଲେଖୁଛନ୍ତି କି ସୋହେଲ୍ ମକ୍କାରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କଲେ । କିନ୍ତୁ ନିଜର ଇସ୍ଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବିଷୟ କାହାଠାରେ ପ୍ରକାଶ କଲେନାହିଁ । କୁରୈଶି ତାଙ୍କୁ ବଦର ମୁକ୍ତରେ ସାମିଲ୍ ହେବାପାଇଁ ନେଇଗଲେ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେ ଗିରଫ ହେଲେ ହଜରତ୍ ଇବ୍ନେ ମସୁଦ୍ ତାଙ୍କ ସମ୍ପନ୍ନରେ ସାକ୍ଷୀ ଦେଲେ କି ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମକାରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବାର ଦେଖୁଛି ବୋଲି । ଏଥିରେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵାଧୀନ କରିଦିଆଗଲା । ପୁଣି ମଦିନାରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହେଲା । ତାଙ୍କର ଏବଂ ହଜରତ୍ ସୋହେଲ୍ଙ୍କର ଯନାଜାଃ ରସୁଲେ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ମସ୍ଜିଦ୍ରେ ପଢ଼ାଇଲେ ।

ହଜରତ୍ ସୁହେଲ୍ ବିନ୍ ବୈଜା ରିଫ୍ଠାୟତ୍ କରୁଛନ୍ତି କି ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ତବୁକ୍ ମୁକ୍ତ ଯିବା ସମୟରେ ରାସ୍ତାରେ ତାଙ୍କୁ ବାହାନ ପଛରେ ବସାଇଲେ । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ଉକ୍ତ ସ୍ଵରରେ କହିଲେ ହେ ସୁହେଲ୍! ଏହିପରି ଥିବା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ତିନିଥର କହିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ହଜରତ୍ ସୁହେଲ୍ ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ଲବେକ୍ ଯା ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ କହୁଥିଲେ । ଏପରିକି ଲୋକମାନେ ଜାଣିନେଲେ କି ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କି ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ । ଏହିପରି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆଗରେ ଥିଲେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ପଛରେ ଥିଲେ ସମସ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚିଗଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାକିବାର ଏକ ଶୈଳୀ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଏକାଠି ହୋଇଗଲେ ସେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ଯେ ଯିଏ ସାକ୍ଷୀ ଦେଉଛି କି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଉପାସଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେ ହେଉଛି ଏକ ଓ ତାର ସମକକ୍ଷ ଆଉକେହି ନୁହେଁ, ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଅଲ୍ଲାତାଲା ନକିକ୍ ହରାମ୍ (ଅବୈଧ) କରିଦେବ । (ଅଲ୍ ଅସାବା ଫିତମିଜିସ୍ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୧୬୨-୧୬୩,

ସୁହେଲ୍ ବିନ୍ ବୈଜା ଅଲ୍ କୁରଶି, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟା, ବେରୁତ୍ ୧୯୯୫) (ଅଲ୍ ଅସାବା ଫିତମିଜିସ୍ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୧୬୬.....ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୫) (ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରା ଲେ ଇବ୍ନେ ସାଆଦ୍, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୧୭, ସୋହେଲ୍ ଇବ୍ନେ ବୈଜା ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ଏବେ ଏହି ଇତିହାସର ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଖନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ଏ ମୁସଲ୍ମାନ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି କି ମୁସଲ୍ମାନ ହେବାର ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ସଂଜ୍ଞା ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏହା ହେବ ଓଲଟା ସେ ସେମାନଙ୍କର ଫତ୍ଵା ମଧ୍ୟ ଏହାର ଓଲଟା ଅଟେ ।

ହଜରତ୍ ଅନସ ବର୍ଷନା କଲେ କି ଆମ ନିକଟରେ ଖଜୁରୀ ମଦ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମଦ ନଥିଲା । ତାକୁ ଫଜିଲ୍ କୁହାଯାଏ । ସେକହୁଛନ୍ତି- ମୁଁ ଏକଦା ଅବୁ ତଲହା ଏବଂ ଅମ୍ମୁକ୍ ଅମ୍ମୁକ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଦ ପାନ କରାଉଥିଲି । ସେତିକିବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସି କହିଲା କି ତୁମକୁ କଣ କୌଣସି ଖବର ପହଂଚିନାହିଁ । କୁହାଗଲା କି ଖବର? ସେ କହିଲା କି ମଦ୍ୟପାନ ହରାମ୍ କରିଦିଆଯାଇଛି । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ମଦ୍ୟପାନ କରାଉଥିଲେ ସେମାନେ ହଜରତ୍ ଅନସକୁ କହିଲେ କି ହେ ଅନସ୍! ଏହି ମଦ ହାଣ୍ଡିକୁ ଢାଳିଦିଅ । ସେ କହୁଥିଲେ ପୁଣି ସେମାନେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଖବର ଦେବାପରେ ନା ତ ମଦ ବିଷୟରେ କେତେ ପଚାରିଛନ୍ତି ଓ ନା କେବେ ତାକୁ ପୁନର୍ବାର ପିଇଛନ୍ତି । (ସହି ବୁଖାରୀ କିତାବୁଲ୍ ତଫଶିର୍.....ହଦିସ୍ ନଂ-୪୬୧୭)

ଦେଖନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିବା ପରେ ତା ଉପରେ ପରି ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲେ ଯେ ପୁନର୍ବାର ଉକ୍ତ ମଦ ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ ହେଲାନାହିଁ । ଆଉଗୋଟିଏ ହଦିସ୍ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି କି ହଜରତ୍ ଅବୁ ତଲହାଙ୍କ ହଜରତ୍ ଅବୁ ଦୁଖାନା ଏବଂ ହଜରତ୍ ସୁହେଲ୍ ବିନ୍ ବୈଜା ଥିଲେ ଯିଏ ସେ ସମୟରେ ମଦ୍ୟପାନ କରିଥିଲେ । (ସହି ବୁଖାରୀ କିତାବୁଲ୍ ଅଶରବା...ହଦିସ୍ ନଂ-୫୬୦୦)

ତବୁକ୍ ମୁକ୍ତ ଫେରିବା ସମୟରେ ୯ ହିଜ୍ରିରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହେଲା ଓ ତାଙ୍କର ନମାଜ ଯନାଜାଃ ମସ୍ଜିଦ୍ ନବଫୁଠାରେ ଥିବା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ପଢ଼ାଇଲେ । ମୃତ୍ୟୁ ବେଳକୁ ତାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ନଥିଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରା ଲେ ଇବ୍ନେ ସାଆଦ୍, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୧୭, ସୋହେଲ୍ ଇବ୍ନେ ବୈଜା ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ହଜରତ୍ ଇବାଦ୍ ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ କୁଟୈବର୍କ୍ ଠାରୁ ବର୍ଷିତ ଅଛି କି ହଜରତ୍ ଆଇବା ର:ଅ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ଓକାସ୍ଙ୍କ ଯନାଜାଃ ମସ୍ଜିଦ୍ ଭିତରକୁ ଅଣାଯାଉ । ଯଦ୍ଵାରା ସେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ନମାଜ ଯନାଜାଃ ପଢ଼ିପାରିବେ । ଲୋକେ ହଜରତ୍ ଆଇବାଙ୍କ ଏପରି କଥାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ । ଏଥିରେ ହଜରତ୍ ଆଇବା ର:ଅ କହିଲେ କି ଲୋକମାନେ କେତେ ଶିଦ୍ଧ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ୍ ସୁହେଲ୍ ବିନ୍ ବୈଜାଙ୍କ ନମାଜ ଯନାଜାଃ ମସ୍ଜିଦ୍ରେ ହିଁ ପଢ଼ାଇଥିଲେ । (ମୁତରଜିମ୍, ସହି ମୁସଲ୍, କିତାବୁଲ୍ ଜନାଜା...ହଦିସ୍ - ୧୬୦୩, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୧୩୫, ନୁର୍ ଫାଉଫ୍ତେସନ୍)

ସେମାନଙ୍କର ଏ ଧରଣା ଥିଲା କି ନମାଜ ଯନାଜାଃ କୌଣସି ଖୋଲା ଯାଗାରେ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ୍ । ତେବେ ହଜରତ୍ ଆଇବା ର:ଅ ତାଙ୍କର ଏ ଧାରଣାକୁ ସୁଧାରି ଦେବେ କି ମସ୍ଜିଦ୍ରେ ମଧ୍ୟ ନମାଜ ଯନାଜାଃ ପଢ଼ାଯାଇପାରେ ।

ହଜରତ୍ ତୁଫେଲ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ନାମକ ଜଣେ ସାହାବୀ ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ତୁଫେଲ୍ ନିଜ ଭାଇ ହଜରତ୍ ଉବୈଦା ଏବଂ ହଜରତ୍ ହସିନ୍ଙ୍କ ସହିତ ବଦର, ଓହ୍ଦ, ଖନ୍ଦକ୍ ଏବଂ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ଯୋଗଦେଇଥିବା ସମସ୍ତ ମୁକ୍ତରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଫି ମାରେଫତୁ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୪୬୬, ‘‘ତୁଫେଲ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍’’, ମୁତ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଫିକର, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ୍ ତୁଫେଲ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ଙ୍କ ମୁଆଖାତ୍ ହଜରତ୍ ମୁନଜିଲ୍ ବିନ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ଙ୍କ ସହିତ କରିଥିଲେ ଓ ଆଉକିଛି ରିଫ୍ଠାୟତ୍ ମୁତାବକ୍ ହଜରତ୍ ସୁଫିଆନ୍ ବିନ୍ ନସଲ୍ଙ୍କ ସହିତ କାଏମ୍ କରିଥିଲେ । ହଜରତ୍ ତୁଫେଲ୍ଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ୭୦ବର୍ଷ ବୟସରେ ୩୨ ହିଜ୍ରିରେ ହେଲା । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରା ଲେ ଇବ୍ନେ ସାଆଦ୍, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୩୮, ତୁଫେଲ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ସାହାବୀ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ଅବୁ ସଲିତ୍ ଉସୈରା ବିନ୍ ଉମରୋ ର:ଅ । ଉସୈରା ବିନ୍ ଉମରୋ ତାଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ଓ ତାଙ୍କର କୁନିୟତ୍ ଅବୁ ସଲିତ୍ ଥିଲା ଓ ସେ ଅବୁ ସଲିତ୍ ନାମରେ ଅଧିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବାପା ଉମରୋ ମଧ୍ୟ ଅବୁ ଖାରଜା କୁନିୟତ୍ରେ ପରିଚିତ ଥିଲେ । ବଦର ମୁକ୍ତ ଏବଂ ନବୀ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ସମସ୍ତ ମୁକ୍ତରେ ସେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । (ଅସହାବେ ବଦର, ଲେଖକ- କାଜି ମୁହମ୍ମଦ୍ ସୁଲେମାନ, ମନ୍‌ସୁର୍ ପୁରୀ, ପୃଷ୍ଠା-୧୩୧, ମକତବା ଇସ୍ଲାମିୟା ୨୦୧୫)

ହଜରତ୍ ଅବୁ ସୁଲେତ୍ ଖଜ୍ଞର୍କ୍ କବିଲାର ଶାଖା ଅବିବିନ୍ ନଜାର ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବାପା ଅବୁ ଖାରଜା ଉମରୋ ବିନ୍ କଏସ୍ ମଧ୍ୟ ସାହାବୀ ଥିଲେ । (ସାହାବା କରାମ୍ କା ଇନ୍‌ସାଜକ୍ଫୁପେତିଆ, ଲେଖକ ତାକ୍ତର୍ କୁଲ୍‌ଫିକାରକ୍ ଜମ୍, ପୃଷ୍ଠା-୫୦୮, ଅବୁ ସଲିତ୍, ଉସୈରା ବିନ୍ ଉମରୋ, ବଇତୁଲ୍ ଉଲୁମ୍ ଲାହୋର)

ସେ ବଦର ମୁକ୍ତରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ତାଙ୍କଠାରୁ ରିଫ୍ଠାୟତ୍

କରୁଛନ୍ତି କି ନବୀ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ଗଧ ମାଂସ ଖାଇବା ପାଇଁ ମନା କରିଥିଲେ ଓ ସେ ସମୟରେ ହାଣ୍ଡି ଚୁଲିରେ ଚଢ଼ିଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁଥିରେ ଗଧ ମାଂସ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଆମେ ଉକ୍ତ ହାଣ୍ଡିଟିକୁ ଓଲଟାଇଦେଲୁ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଫି ମାରେଫତୁ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃଷ୍ଠା-୧୫୬, “ଅବୁ ସଲିର୍ ଅଲ୍ ଅନ୍ସାରି”, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଫିକର, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ହଜରତ୍ ସାଲ୍‌ବା ବିନ୍ ହାତିବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ନାମକ ଜଣେ ସାହାବା ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସମ୍ପନ୍ନ ବନ୍ଦୁ ଉମ୍‌ରୋ ବିନ୍ ଅଓଫ୍ ସହିତ ଥିଲା । ବଦର ଓ ଓହ୍‌ଦ୍ ମୁଞ୍ଚରେ ସେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । (ଅସହାବେ ବଦର, ଲେଖକ- କାଜି ମୁହମ୍ମଦ୍ ସୁଲେମାନ, ମନ୍‌ସୁର୍ ପୁରା, ପୃଷ୍ଠା-୧୩୬, ମକତବା ଇସଲାମିୟା ୨୦୧୫)

ଯେପରିକି ବତାଗଲା ଅଓସ୍ କବିଲାର ଶାଖା ବନ୍ଦୁ ଉମ୍‌ରୋ ବିନ୍ ଅଓଫ୍ ସହିତ ତାଙ୍କର ସମ୍ପନ୍ନ ଥିଲା । ବଦର ମୁଞ୍ଚ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୁଞ୍ଚ ଗୁଡ଼ିକରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବାର ରିଓୟତ୍ ମିଲୁଛି । (ସାହାବା କରାମ୍ କା ଏନ୍‌ସାଇକ୍ଲୋପେଡ଼ିଆ । ଲେଖକ ଡକ୍ଟର ଜୁଲ୍‌ଫୁକାର, ପୃଷ୍ଠା-୪୫୦, ସାଲ୍‌ବା ବିନ୍ ହାତିବ୍ ଅନ୍ସାରି ବଇତୁଲ୍ ଉଲୁମ୍, ଲାହୋର)

ହଜରତ୍ ଉମ୍‌ମା ବାହାଲା ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି କି ସାଲ୍‌ବା ବିନ୍ ହାତିବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଏ ନିବେଦନ କଲେ କି ହେ ଅଲ୍ଲାହ୍ କରୁଛନ୍ତି! ଅଲ୍ଲାହ୍ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ କି ସେ ମୋତେ ଧନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ଏଥିରେ କହିଲେ କି ଦୁଃଖର କଥା ହେଉଛି ଏହା ଯେ ବହୁତ କମ୍ ଲୋକେ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରିଥାନ୍ତି । ଏବଂ ଧନକୁ ସମ୍ପାଦି ରଖିବାର ଶକ୍ତି ରଖନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଦୁଆ କଲେନାହିଁ, କିଛି ସମୟ ପରେ ପୁଣି ସେ ଆସି କହିଲେ କି ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ମୋତେ ଧନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । ଏହା ଦେଖି ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ଯେ କଣ ତୁମ୍ଭପାଇଁ ମୋର ସୁନ୍ଦର ଆଦର୍ଶ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଧନପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛ ? ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ କି ମୁଁ ତା ରାଶ ଖାଇ କହୁଛି ଯାହା ହାତରେ ମୋ ଜୀବନ ଅଛି କି ଯଦି ମୁଁ ପାହାଡ଼କୁ କହିବି କି ସେ ମୋ ପାଇଁ ସୁନା ଏବଂ ରୂପାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଉ ତେବେ ସେପରି ହୋଇଯିବେ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ମୁଁ ଏପରି କରିବି ନାହିଁ । ଧନ ସହିତ ଅଧିକାରୀ ମୋହ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ପୁଣି ତୃତୀୟ ଥର ସେ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ନିବେଦନ କଲେ କି ଅଲ୍ଲାତାଲା ଆପଣଙ୍କ ସତ୍ୟତାର ସହିତ ପ୍ରେରଣା କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ଯେ ମୋତେ ଧନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । ଏଥିରେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଦୁଆ କଲେ କି ସାଲ୍‌ବାକୁ ଧନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । ରାଓ ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଳ୍ପ କିଛି ଛେଳି ଥିଲେ ଏହି ଦୁଆପରେ ସେ ସବୁରେ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ବରକତ୍ ହେଲା ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଏପରି ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେପରି ପୋକ ଜୋକ ବଢ଼ିଥାନ୍ତି ଓ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଦେଖାଶୁଣା କରିବା ପାଇଁ ଜୋହର୍ ଏବ ଅସର ନମାଜ ମସଜିଦ୍‌ରେ ଆସି ପଢ଼ିବା ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଓ ସେଠାରେ ହିଁ ପଢ଼ିଲେ । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆହୁରି ଅଧିକା ବଢ଼ିଗଲେ ସେ ଜୁମା ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆସିଲେ ନାହିଁ । ଜୁମା ଦିନ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଲୋକମାନଙ୍କର ହାଲଚାଲ ପଚାରି ବୁଝନ୍ତି । ଥରେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ସାଲ୍‌ବାଙ୍କ ସମ୍ପନ୍ନରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବାରୁ ସେମାନେ କହିଲେ କି ତା ନିକଟରେ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଛେଳିପତ ବଢ଼ିଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏ ପୁରା ଉପତ୍ୟକାଟି ଭରିଯିବ । ତେଣୁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ପାଦିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସମୟ ଲାଗୁଛି । ତେଣୁ ସେ ଜୁମା ପଢ଼ିବାକୁ ଆସୁନାହାନ୍ତି । ଏଥିରେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଜକାତ୍ ଆୟତ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ଜକାତ୍ ନେବାପାଇଁ ତା ନିକଟକୁ ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ପଠାଇଲେ । ଏମାନେ ଯେତେବେଳେ ସାଲ୍‌ବାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚିଲେ ସେ ଏପରି କିଛି ବାହାନା କରି ଜକାତ୍ ଦେଲାନାହିଁ । ଓ କହିଲେ କି ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟଯାଗାରୁ ଜକାତ୍ ନିଅ ଓ ସେଠାରୁ ଆସିବା ବେଳେ ଚିତ୍ତା କରିବା । ଏଥିରେ ସେମାନେ ଯେଉଁଠାକୁ ଗଲେ ସେଠାରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ଓଟ ଜକାତ୍ ଦେଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ କି ଆମେ ଭଲ ତ ମାଗିନଥିଲୁ । ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ ଆମେ ଖୁସିରେ ଦେଉଅଛୁ । ସେ ଯାହାହେଉ ଏହା ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଲମ୍ବା କାହାଣୀ । ସେ ଜକାତ୍ ଦେଲେ ନାହିଁ ଓ ଜକାତ୍ ନେବାପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ଯାଇଥିଲେ ସେମାନେ ଫେରିଆସି ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ରିପୋର୍ଟ୍ କଲେ । ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଉପରେ ସେ ସମୟରେ ଏହି ଆୟତ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । *ଓ ମିନ୍‌ହୁମ୍ ମନ୍ ଆହବା.....ମିନ୍ ଫଜ୍‌ଲେହି ଓ ପୁଣି ଏହି ଆୟତ୍ ଓଡ଼ିମାକାନୁ ମୁକଜ୍ ଜିରୁନ୍* (ତୈବା:୭୫-୭୭) । ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ସେ ସମୟରେ ସାଲ୍‌ବାଙ୍କର ଜଣେ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବସିଥିଲେ । ଏକଥା ଶୁଣି ସେ ସାଲ୍‌ବା ନିକଟକ ଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ କି ହେ ସାଲ୍‌ବା! ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଦୁଃଖ ଲାଗୁଛି । ଅଲ୍ଲାତାଲା ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପନ୍ନରେ ଅଲଗା ଅଲଗା ଆୟତ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସାଲ୍‌ବା ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଯାଇ ନିବେଦନ କଲେ କି ମୋଠାରୁ ଜକାତ୍ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉ । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ଏବେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଜକାତ୍ ଉସୁଲ୍ କରିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାତାଲା ମୋତେ ମନା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ସେ ଅସଫଳ ହୋଇ ଫେରିଗଲା । ପୁଣି ହଜରତ୍ ଅବୁବକର ର:ଅଙ୍କ ସମୟରେ ସେ ଜକାତ୍ ନେଇ ଆସିଲା । ହଜରତ୍ ଅବୁ ବକର ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେନାହିଁ । ହଜରତ୍ ଉମ୍‌ର ର:ଅଙ୍କ ସମୟରେ ସେ ଜକାତ୍ ଦେବାପାଇଁ ଆସିଲେ । ଏଥିରେ ହଜରତ୍ ଉମ୍‌ର ମଧ୍ୟ ସେ ସବୁକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେନାହିଁ କି ଯେଉଁ କଥାକୁ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଗ୍ରହଣ କରିନଥାନ୍ତି ମୁଁ କିପରି

ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବି । ପୁଣି ହଜରତ୍ ଉସ୍‌ମାନ୍ ର:ଅ ଯେତେବେଳେ ଖଲିଫା ହେଲେ ସେ ସେତେବେଳେ ଆସି ଜକାତ୍ ଦେବାକୁ ଚାହିଁଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଗ୍ରହଣ କଲେନାହିଁ । ହଜରତ୍ ଉସ୍‌ମାନ୍ ର:ଅଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ ସମୟରେ ହିଁ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହେଲା । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଫି ମାରେଫତୁ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୧୭-୩୧୮, “ଅବ୍‌ଦେ ରବ୍‌ବୁ ବିନ୍ ହକ୍”, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଫିକର, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଯେଉଁ ଘଟଣାଟି ଅଛି ତାହା ଗୋଟିଏ ପଟେ ବଦରି ସାହାବାଙ୍କ ସମ୍ପନ୍ନରେ ଅଛି କି ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବେ ବୋଲି ଓ ଅନ୍ୟପଟେ ଜକାତ୍ ଗ୍ରହଣ କନ କରିବା ସମ୍ପନ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଲମ୍ବା ରିଓୟତ୍ ରହିଛି । ମୋ ମନରେ ମଧ୍ୟ ଏ ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ପଢ଼ିବା ଓ ଶୁଣିବା ପରେ ଆପଣମାନଙ୍କ ମନରେ ଏ ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହେବ କି ଏହା କିପରି ହୋଇପାରେ ? ଏପରି ଲାଗୁଛି ଯେମିତି ଉକ୍ତ ରିଓୟତ୍‌ଟି ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ପନ୍ନରେ ଥିବ । ସୁତରାଂ ଅଲାମାବିନ୍ ହଜରତ୍ ଅସ୍କଲାନି ଏ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଛନ୍ତି । ସେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ମତ ପ୍ରକାଶ କରି ଲେଖୁଛନ୍ତି କି ଯଦି ଏହା ସଠିକ୍ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ କି କୌଣସି ଜଣେ ସାହାବାଙ୍କ ଠାରୁ ଜକାତ୍ ନେବା ଏବଂ ନନେବାର ଏ ଘଟଣା ଏହିପରି ଥିଲା ବୋଲି ତେବେ ପୁଣି ଘଟଣାରେ ବର୍ଷିତ ଥିବା ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ପନ୍ନରେ ମୋ ମତରେ ତାକୁ ହଜରତ୍ ସାଲ୍‌ବାଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଂଗିତ କରିବା ଠିକ୍ ହେବନାହିଁ । କାରଣ ସେ ବଦରି ସାହାବା ଥିଲେ ଏବଂ ବଦରି ସାହାବାଙ୍କ ସମ୍ପନ୍ନରେ ଅଲ୍ଲାତାଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁନାଫିକତ୍ ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବାର ନଥିଲା । ଅଲାମା ଇବ୍‌ନେ ହଜରତ୍ ଅସ୍କଲାନି ଏକଥା ଲେଖୁଛନ୍ତି କି ଇବ୍‌ନେ କଲ୍‌ବିକ୍ କଥନରୁ ଏ ବିଷୟ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯାଉଛି କି ବଦରି ସାହାବା ଓହ୍‌ଦ୍ ମୁଞ୍ଚରେ ଶହାଦ୍ ହୋଇଛନ୍ତି ଯାହାର ସମର୍ଥନ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ହେଉଅଛି କି ଇବ୍‌ନେ ମରଦୁଫିୟା ନିଜ ତଫସିରରେ ଏକଥା ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯାହା ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା ଯାହାଙ୍କୁ ସାଲ୍‌ବା ବିନ୍ ଅବି ହାତିବ୍ କୁହାଯାଉଥିଲା । ସେ ଅନ୍ସାରୀ ଥିଲା । ସେ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମଜଲିସ୍‌ରେ ଆସି କହିବାକୁ ଲାଗିଲା ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲାତାଲା ଆମକୁ ତା କରୁଣା ବଳରୁ କିଛି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ପୁଣି ଏହି ସମସ୍ତ ଲମ୍ବା ଘଟଣାବଳୀ ବର୍ଷିତା କରାଯାଇଛି । ସେ ସାଲ୍‌ବା ବିନ୍ ଅବି ହାତିବ୍ ଅଟନ୍ତି । ଏବଂ ବଦରି ସାହାବାଙ୍କ ସମ୍ପନ୍ନରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକଥାରେ ସହମତି ଯେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସାଲ୍‌ବା ବିନ୍ ହାତିବ୍ । ଏବଂ ଏହି ରିଓୟତ୍ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଗଲା ଯେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହିଥିଲେ କି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବଦର ଏବଂ ହୁଦ୍‌ବିୟାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୁସଲ୍‌ମାନ୍ ମଧ୍ୟ ନର୍କକୁ ଯିବେ ନାହିଁ । ତତ୍ ସହିତ ଏହା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ହଦିସ୍ କୁହୁସି (ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଥିବା କଥା) ଅଟେ କି ଅଲ୍ଲାତାଲା ବଦରରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ତୁମେ ଯାହାଛାହା ତାହା କର ମୁଁ ତୁମକୁ କ୍ଷମା ଦେଇଦେଲି । ତେବେ ସେମାନେ ଲେଖୁଛନ୍ତି କି ଯାହାର ଏ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଥିବ ତାକୁ ଅଲ୍ଲାତାଲା ତାଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ନଫାକ୍ ପ୍ରତିବଦଳ କିପରି ଦେବ ? ମନ ଭିତରେ ଯଦି ନଫାକ୍ ଥିବ ତେବେ ଏପରି ହୋଇପାରେନା କି ସ୍ୱର୍ଗ ଯିବାପାଇଁ ତାକୁ ଉପହାର ମିଳିବ । ପୁଣି ଲେଖୁଛନ୍ତି କି ଯାହା ମନ ଭିତରେ ନଫାକ୍ ଅଛି ତା ସମ୍ପନ୍ନରେ କିପରି ଆୟତ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରେ ତେଣୁ ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ପନ୍ନରେ କୁହାଯାଇଛି ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ଅଲଗା । (ଅଲ୍ ଅସାବା ଫିତମିଜିସ୍ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୫୧୬-୫୧୭, ସାଲ୍‌ବା ବିନ୍ ହାତିବ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୫)

ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ୍ ସାଲ୍‌ବା ନଥିଲେ ଆଉ ଅନ୍ୟ କେହିଜଣେ ଥିଲେ । ସେ ପ୍ରଥମେ ଶହାଦ୍ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଏବେ ନାମରେ ସମାନତା ରହିଛି । ତେଣୁ ଏପରି ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣା ହୋଇଗଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ସାଲ୍‌ବା ବିନ୍ ହାତିବ୍ ଏବଂ ସାଲ୍‌ବା ବିନ୍ ଅବି ହାତିବ୍ ଦୁଇଜଣ ହେଉଛନ୍ତି ଅଲଗା ଅଲଗା ଲୋକ । ସୁତରାଂ ଏପରି ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣା କୌଣସି ବଦରି ସାହାବାଙ୍କ ସମ୍ପନ୍ନରେ କଦାପି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଏପରି କୌଣସି ଆତରଣ କରିଥିବେ । ଅଲ୍ଲାତାଲା ଅଲ୍ଲାମା ଇବ୍‌ନେ ହଜରତ୍ ଅସ୍କଲାନିଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଯେ ସେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମସ୍ୟାକୁ ବହୁତ ସ୍ୱଷ୍ଟ ରୂପେ ବର୍ଷିତା କରିଦେଇଛନ୍ତି ଓ ସେହି ବଦରି ସାହାବାଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଆରୋପ ଲାଗିଥିଲା ତାଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଐତିହାସିକ ରିଓୟତ୍ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି ।

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ସାହାବା ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉସ୍‌ମାନ୍ ବିନ୍ ଖୁଲ୍‌ଦା ଅନ୍ସାରୀ । କେତେକଙ୍କ ନିକଟରେ ତାଙ୍କର ନାମ ସଇଦ୍ ବିନ୍ ଉସ୍‌ମାନ୍ ବର୍ଷିତ ଅଛି । ସେ ବଦର ମୁଞ୍ଚରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପାଦ ଓହ୍‌ଦ୍ ମୁଞ୍ଚରେ ଚଳମଳ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପୁଣି ଅଲ୍ଲାତାଲା ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେବା ବିଷୟ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ସେ ହଜରତ୍ ଅବ୍‌ବାଙ୍କ ଭାଇ ଥିଲେ । ଥରେ ନବୀ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ହରା ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ବିରେ ଇହାବ୍‌ଠାରେ ପହଂଚିଲେ ଯାହା ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସାହାବାଙ୍କର ସମ୍ପତି ଥିଲା । ଯେଉଁଠି ସେ ନିଜର ପୁତ୍ର ଅବାଦାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଯାଇଥିଲେ । ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାଣି ପିଆଇବ । ହଜରତ୍ ଅବାଦା ନବୀ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେ ତାଙ୍କର ସାନ ପୁଅ ଥିଲେ । ପରେ

ଯେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ସେଠାକୁ ଆସିଲେ ଓ ଅବାଦା ତାଙ୍କୁ ଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ରୂପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ଏଥିରେ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ କହିଲେ କି ସେ ତ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ଥିଲେ ଯାହାକୁ ତୁମେ ଚିହ୍ନିପାରିଲ ନାହିଁ । ଯାଓ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯାଇ ମିଶ । ତତ୍ପରେ ତାଙ୍କ ପଛରେ ପଛରେ ଦଉଡ଼ିଯାଅ । ସୁତରାଂ ସେ ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ଏବଂ ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ହାତ ବୁଲାଇ ଆଣି ଆଶିର୍ବାଦ ଦେଲେ । ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉସମାନ ଯେତେବେଳେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଅଶୀର୍ବାଦ ହୋଇଥିଲା । (ଅସହାବେ ବଦର, ଲେଖକ-କାଜି ମୁହମ୍ମଦ୍ ସୁଲେମାନ୍ ମନସୁର୍ ପୁରୀ, ପୃଷ୍ଠା-୧୪୮ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉସମାନ, ମକ୍ତବା ଇସଲାମିୟା ୨୦୧୫) (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୨୬୩, “ସଇଦ୍ ବିନ୍ ଉସମାନ”, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଫିକର, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) (ଅଲ୍ ଅସାବା ଫିତମିଜିସ୍ ସାହାବା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୫୮, ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉସମାନ ବିନ୍ ଖୁଲ୍ଦା, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୫)

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ସାହାବା ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ଆମିର୍ ବିନ୍ ଉମେୟା । ସେ ହଜରତ୍ ହୁସାୟ୍ ବିନ୍ ଆମିର୍ଙ୍କ ବାପା ଥିଲେ । ବଦର ମୁଖରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଓହ୍ଲଦ୍ ମୁଖରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇ ଶହାଦ୍ ହୋଇଥିଲେ । ସେ କବିଲା ବନ୍ଦୁ ଅଦି ବିନ୍ ନଜାରର ଥିଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା ଲେ ଇବନେ ସାଆଦ୍, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୮୯, ଆମିର୍ ବିନ୍ ଉମେୟା, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ହଜରତ୍ ହୁଶାୟ୍ ବିନ୍ ଆମିର୍ଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି କି ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ଓହ୍ଲଦ୍ ମୁଖରେ ଶହାଦ୍ ହୋଇଥିବା ସାହାବା ମାନଙ୍କୁ ଦଫନେଇବା (କବର ଦେବା) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ । ଏଥିରେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ କି ବଡ଼ ବଡ଼ କବର ଖୋଳ ଏବଂ ସେଥିରେ ଦୁଇଜଣ ବା ତିନିଜଣଙ୍କୁ ଏକାଠି କବର ଦିଅ । କହୁଛନ୍ତି କି ଯାହାକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ଅଧିକ ଆସୁଥିବ ତାକୁ ପ୍ରଥମେ କବର ଭିତରେ ଦାଖଲ କର । ହଜରତ୍ ହୁଶାୟ୍ ବିନ୍ ଆମିର୍ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି କି ମୋ ବାପା ଆମିର୍ ବିନ୍ ଉମେୟାଙ୍କୁ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ କବର ଭିତରକୁ ନିଆଗଲା । (ସୁନତେ ତିରିମିଜି, ଅବୁଆବ ଫକାଏଲୁଲ୍ ଜିହାଦ୍, ମାୟାଆ ଫି ଦଫନିସ୍ ଶୋହଦା, ହଦିସ୍ ନଂ-୧୭୧୩)

ହଜରତ୍ ଆମିର୍ଙ୍କ ପୁତ୍ର ହୁଶାୟ୍ ବିନ୍ ଆମିର୍ ଏକଦା ହଜରତ୍ ଆଇଶା ର:ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ସେ କହିଲେ କି ଆମାର ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଆଗକୁ ବଂଶ ଚାଲିଲା ନାହିଁ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୧୨, “ଆମିର୍ ବିନ୍ ଉମେୟା”, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଫିକର, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ହଜରତ୍ ଉମ୍‌ରୋ ବିନ୍ ଅଦି ସରହ୍ ନାମକ ଜଣେ ସାହାବା ଥିଲେ । ଓହ୍ଲଦି ତାଙ୍କ ନାମକୁ ମୁଆମ୍ମର ବିନ୍ ଅଦି ସରହ୍ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ସେ କବିଲା ବନ୍ଦୁ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ଫହର ଥିଲେ । ତାଙ୍କର କୁନିୟତ୍ ଅବୁ ସଇଦ୍ ଥିଲା । ଉସମାନ୍ ର:ଅଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ ସମୟରେ ୩୦ ହିଜରି ରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହେଲା । ତାଙ୍କ ଭାଇ ହଜରତ୍ ଓହ୍ଲଦ୍ ବିନ୍ ଅଦି ସରହ୍ ହବସା ଦେଶକୁ ହିଜରତ୍ କରିଥିଲେ । ସେ ଦୁଇଭାଇ ବଦର ମୁଖରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଓହ୍ଲଦ୍ ଏବଂ ଖମ୍‌କ ମୁଖରେ ସେହିପରି ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ବଂଶ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିଲା ନାହିଁ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୭୨୪-୭୨୫, “ଉମ୍‌ରୋ ବିନ୍ ଅଦି ସରହ୍”, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଫିକର, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ମକ୍କାରୁ ସେ ମଦିନା ହିଜରତ୍ କରି ହଜରତ୍ କୁଲସୁଫ୍ ବିନ୍ ହଦଫଙ୍କ ଘରେ ଆସି ରହିଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା ଲେ ଇବନେ ସାଆଦ୍, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୧୮, ମୁଆମ୍ମର ବିନ୍ ଅଦି ସରହ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟା ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦) ।

ପୁଣି ହଜରତ୍ ଅସଫା ବିନ୍ ହସିନ ନାମକ ଜଣେ ସାହାବା ଥିଲେ । ସେ କବିଲା ବନ୍ଦୁ ଅଓଫ ବିନ୍ ଖଜରଜର୍ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଭାଇ ହବିଲ୍ ବିନ୍ ଓହ୍ଲଦ୍ ନିଜ ଦାଦା (ଜେଜେବାପା) ଔବରାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ବନ୍ଧିତ । ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭାଇ ବଦର ମୁଖରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । କିଛି ଲୋକେ ତାଙ୍କ ବଦର ମୁଖରେ ସାମିଲ୍ ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମତଭେଦ ରଖୁଛନ୍ତି । (ଅସହାବେ ବଦର, କାଜି ମୁହମ୍ମଦ୍ ସୁଲେମାନ୍ ମନସୁର୍ ପୁରୀ, ପୃଷ୍ଠା-୧୭୭....୨୦୧୫) କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହା ହେଉ କିଛି ଲୋକେ ଲେଖୁଛନ୍ତି କି ସେ ବଦର ମୁଖରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ ।

ହଜରତ୍ ଖଲିଫା ବିନ୍ ଅଦି ତାଙ୍କର ଏହି ନାମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ମତଭେଦ ରହିଛି । ତାଙ୍କ ନାମକୁ କିଛି ଲୋକେ ଖଲିଫା ବିନ୍ ଅଦି ବୋଲି ଲେଖୁଛନ୍ତି ଓ ଆଉ କିଛି ଲୋକେ ଉଲ୍‌ଲିଫା ବିନ୍ ଅଦି ବୋଲି ଲେଖୁଛନ୍ତି । ସେ ବଦର ଓ ଓହ୍ଲଦ୍ ମୁଖରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଉଲ୍‌ଲିଫା ବିନ୍ ଅଦି ବିନ୍ ଉମ୍‌ରୋ ବିନ୍ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଅଲୀ ବିନ୍ ବିୟାଜା ବଦରର ସାହାବା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲେ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୭୧୦-୭୧୧, “ଖଲିଫା ବିନ୍ ଅଦି”, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଫିକର, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) (ଅସହାବେ ବଦର, ଲେଖକ-କାଜି ମୁହମ୍ମଦ୍ ସୁଲେମାନ୍ ମନସୁର୍ ପୁରୀ, ପୃଷ୍ଠା-୧୭୯, ଉଲ୍‌ଲିଫା ବିନ୍ ଅଦି, ମକ୍ତବା ଇସଲାମିୟା ୨୦୧୫)

ବଦର ମୁଖ ପୂର୍ବରୁ ସେ ଇସଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଓ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ବଦର ମୁଖରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇ ବଦରି ସାହାବା ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଲେ । ଏହାପରେ ସେ ଓହ୍ଲଦ୍ ମୁଖରେ ସାମିଲ୍ ହେଲେ । ଓହ୍ଲଦ୍ ମୁଖ ପରେ ତାଙ୍କର ନାମ ପରଦା ଆତୁଆଳରେ

ଲୁଚିଗଲା । ପ୍ରକାଶ ହେଉନଥିଲା । ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଉକିଛି ଅଧିକ ଜଣାନାହିଁ । ଏବଂ ହଜରତ୍ ଅଲୀ ର:ଅଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ନାମ ସର୍ବସାଧାରଣକୁ ଆସିଲା । ବହୁତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଖବର ନଥିଲା । ପୁଣି ଅଲୀ ର:ଅଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ ସମୟରେ ଘଟିଥିବା ସମସ୍ତ ମୁଖରେ ସେ ହଜରତ୍ ଅଲୀଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ହେବାର ସମୟ ଓ ବର୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସିରତ୍ କୌଣସି ପୁସ୍ତକରେ କିଛି ମିଳୁନାହିଁ । (ହବିବେ କିବରିଆ କେ ତିନ୍ ସଓ ଅସହାବ, ଲେଖକ ତାଲିବୁଲ୍ ହାସନି, ପୃଷ୍ଠା-୨୨୧, ଖଲିଫା ବିନ୍ ଅଦି, ଅଲ୍‌କମର୍ ଏଂଟର୍ ପ୍ରାଇଜ୍ ଲାହୋର୍ ୧୯୯୯)

ହଜରତ୍ ମାଆଜ୍ ବିନ୍ ମାଆସ୍ ବିରେ ମାଉନାରେ ଘଟିଥିବା ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ଶହାଦ୍ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ବାବାଙ୍କ ନାମ ମାଆସ୍ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଛି । ତାଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଖଜରଜର୍ କବିଲା ଜରକି ସହିତ ଥିଲା । କିଛି ରିଫ୍‌ୟାତ୍ ମୁତାବକ ସେ ବଦର ଓ ଓହ୍ଲଦ୍ ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଓ ବିରେ ମାଓ୍‌ନ ଶହାଦ୍ ହେଲେ । ଆଉ ଗୋଟିଏ ରିଫ୍‌ୟାତ୍ ମୁତାବକ ସେ ବଦର ମୁଖରେ କ୍ଷତାକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ସେହି କ୍ଷତାକ୍ତ ଯୋଗୁ ସେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃଷ୍ଠା-୧୯୬, “ମାଆଜ୍ ବିନ୍ ମାଆସ୍”, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଫିକର, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩) ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଆଇଜ୍‌ବିନ୍ ମାଆସ୍ ମଧ୍ୟ ବଦର ମୁଖରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୧୪୭, “ଆଇଜ୍ ବିନ୍ ମାଆସ୍, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ ଫିକର, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ସୁଲାହ୍ ହୁଦବିୟା ପରେ ଯେବେ ଉସ୍‌ନା ବିନ୍ ହସନ୍ ଗତାନ କବିଲା ସହିତ ଜଙ୍ଗଲରେ ଚରୁଥିବା ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଓଟ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାରେ ଥିବା ଜଗୁଆଳ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହତ୍ୟା କରି ଓଟଗୁଡ଼ିକୁ ଘଉଡ଼ାଇ ନେଇଗଲା ଏବଂ ଶହାଦ୍ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କୁ ମଧ୍ୟ ଉଠାଇ ନେଇଗଲା । ଯେବେ ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ଏତେଲା ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ଆଠକଣ ଘୋଡ଼ା ଆରୋହୀଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପିଛା କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ । ସେହି ଆଠକଣ ଘୋଡ଼ା ଆରୋହୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ୍ ମୁଆଜ୍ ବିନ୍ ମାଆସ୍ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ ।

ଏ ଘଟଣାର ଆଉଗୋଟିଏ ରିଫ୍‌ୟାତ୍ ମଧ୍ୟ ଏପରି ରହିଛି କି ଉକ୍ତ ଆଠକଣ ଆରୋହୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ୍ ଅବୁ ଅୟାଶ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ପଠାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଅବୁ ଅୟାସ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ କି ତୁମେ ତୁମର ଘୋଡ଼ାଟିକୁ ଆଉ କାହାକୁ ଦେଇଦିଅ ଯିଏ ତୁମଠାରୁ ଭଲ ଘୋଡ଼ା ଆରୋହୀ ଥିବ । ଅବୁ ଅୟାସ୍ କହିଲେ କି ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ମୁଁ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଘୋଡ଼ାଚାଳକ । କହୁଛନ୍ତି କି ଏତିକି କହି ଏବେ ପଚାଶ ଗଜ ରାସ୍ତା ଯାଇଥିଲି କି ନାହିଁ,

ଘୋଡ଼ା ମୋତେ ତଳେ ପକାଇଦେଲା । ଅବୁ ଅୟାସ୍ କହୁଛନ୍ତି କି ଏହାଦ୍ୱାରା ମୁଁ ବହୁତ ଚିନ୍ତିତ ହେଲି । କାରଣ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ କି ଯଦି ତୁମେ ନିଜ ଘୋଡ଼ାକୁ ଆଉ କାହାକୁ ଦେଇଦେବ ତାହାଲେ ଭଲ ହେବ ଯେବେ କି ମୁଁ ଏକଥା କହୁଥିଲି କି ମୁଁ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଘୋଡ଼ାଚାଳକ । ପୁଣି ବନ୍ଦୁ କୁରେଇର୍ ଲୋକମାନଙ୍କର ଧାରଣା ଏହା କି ତା ପରେ ହଜରତ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ୍ ଅୟାସ୍କୁ ଘୋଡ଼ା ଉପରେ ମାଆଜ୍ ବିନ୍ ମାଆସ୍ ବା ଆଏଜ୍ ବିନ୍ ମାଆସ୍କୁ ଆରୋହଣ କରାଇଦେଲେ । (ତାରିଖୁଲ୍ ତିବ୍‌ରି, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୧୧୩, ୧୧୫...ବେରୁତ୍ ୨୦୦୨) (ସିରତ୍ ଇବନେ ହୁସାୟ୍, ପୃଷ୍ଠା-୪୮୬.... ବେରୁତ୍ ୨୦୦୯)

ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଜଏଦ୍ ଅଲ୍ ଅଶହଲି ନାମକ ଜଣେ ସାହାବା ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନସାରର କବିଲା ବନ୍ଦୁ ଅବ୍‌ଦଲ୍ ଅଶହଲ୍ ସହିତ ଥିଲା । ସେ ବଦର ମୁଖରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । କେତେକଙ୍କର ଏ ମତ ରହିଛି କି ସେ ବୟତେ ଉକ୍‌ବାରେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ହୋଇଛନ୍ତି । ବଦର, ଓହ୍ଲଦ୍ ଏବଂ ଖମ୍‌କ ସମେତ ସମସ୍ତ ମୁଖରେ ଯେଉଁଥିରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ ସେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ହୋଇଛନ୍ତି । ନବା କବିମ୍ ସ:ଆ:ସ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦୁ କୁରେଇର୍ କବଦୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ । ସେ ସେହି କବଦୀ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତିବଦଳରେ ନଜଦ୍‌ଠାରେ ଘୋଡ଼ା ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ର ଶସ୍ତ୍ର କିଣିଥିଲେ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୨୧୭-୨୧୮, ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଜଏଦ୍ ବିନ୍ ମାଲିକ୍....ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ରିଫ୍‌ୟାତ୍‌ରେ ଆସୁଛି କି ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଜଏଦ୍ ଗୋଟିଏ ନଜରାନି ତରବାର ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ । ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଉକ୍ତ ତରବାରଟିକୁ ହଜରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ମୁସ୍‌ଲିମାକୁ ଦାନ କରିଦେଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ଅଲ୍ଲାଃକ୍ ମାର୍ଗରେ ଜିହାଦ୍ କରିବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ମତଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ସେତେବେଳେ ତାକୁ ପଥର ଉପରେ ମାରିବ ଏବଂ ଘରେ ପଶିଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଫିତନା ଏବଂ ବିଭ୍ରାତରେ ସାମିଲ୍ ହେବନାହିଁ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୨୧୬, ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଜଏଦ୍ ବିନ୍ ଅଶହଲି....ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କରନ୍ତୁ କି ଆଜିକାଲିର ଏହି ମୁସଲମାନମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ହତ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି ଉକ୍ତ ଉପଦେଶ ଉପରେ ଅନଳ କରନ୍ତୁ । ଯଦ୍ୱାରା ଏ ସଂସାରରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଉ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଉକ୍ତ ସାହାବା ମାନଙ୍କ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉନ୍ନତରୁ ଉନ୍ନତତର କରିବାକୁ ଏବଂ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ କୁର୍ବାନା କରିବା ପାଇଁ ଓ ନିଷ୍ଠା ଓ ଭକ୍ତି ଭାବର ସହିତ ନିଜ ଜୀବନ ବିତାଇବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ପୃଷ୍ଠା- ୨ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ...

ବରଂ ଆମେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଓ ଜମାତ୍ ଜମାତ୍ ଏହି ବାଟିଆମକୁ ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି କି ଆମେ ସମସ୍ତେ ଅଧିକାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହେଉଛେ ସମାନ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବନ ବିତାଇବାର ଏକ ଉତ୍ତମ ମାନ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମିଳିବା ଉଚିତ୍ ।

EL Periodico ଖବରକାଗଜର ଜଣେ ପତ୍ରକାର **Fernando Tineta** ସାହେବ୍ କହୁଛନ୍ତି କି ଉକ୍ତ ଭାଷଣଟି ମୋ ଉପରେ ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଛି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଥିଲା ଓ ମୁଁ ଏଠାରେ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି କି ନାସିର ହସ୍ପିଟାଲର ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ହେଉଛି ବହୁତ ଭଲ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ । ଆମ ଦେଶରେ ଏହିଭଳି ଅନେକ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ଆବଶ୍ୟକ ରହିଛି ।

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫିସର କହୁଛନ୍ତି କି ହଜୁରଙ୍କର ଉକ୍ତ ଅଭିଭାଷଣର ସାରାଂଶ ଏହା ଥିଲା କି ପ୍ରାଣୀଜଗତ ସହିତ ସହାନୁଭୂତି ଦେଖାଇବା । ଏଠାରେ ଆପଣମାନେ ଯେଉଁ ନାସର ହସ୍ପିଟାଲ ଖୋଲିଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ଏହାର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମ ଓ ସ୍ୱସ୍ତ ଉଦାହରଣ ।

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ବ୍ୟାଙ୍କ ମ୍ୟାନେଜର୍ କହୁଛନ୍ତି କି ହଜୁରଙ୍କର ବାଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଓ ସହଜରେ ବୁଝିହେଉଥିବା ବାଟି ଥିଲା । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇସ୍ଲାମ୍ ଜାତି ତରଫରୁ ଏ ବାଟି ଦିଆଯାଇଛି କି ମାନବ ସମାଜକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ହେଉଛି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ଓ ମୁଁ ଆଜି ଏଠାରେ ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟାର ଫିଲୋସଫି ବିଷୟରେ ପରିଚିତ ହେଲି ଓ ମୁଁ ପୁଣି ଆଗକୁ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିବି ।

ଗୋଟେମାଲାର ରିଭ୍ୟୁ ଅଫ୍ ରିଲିଜିଅନ୍ସର ସ୍ୱାନିସ୍ (ସ୍ୱେନ୍ ଭାଷାରେ ପରିବେଷିତ) ଅଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଶୁଭାରମ୍ଭ କରାଗଲା ଅର୍ଥାତ୍ ନୂଆ ସଂଖ୍ୟା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଆମେରିକା, ଲାଟିନ୍ ଆମେରିକା ଏବଂ ସେଂଟ୍ରାଲ୍ ଆମେରିକା ଇତ୍ୟାଦିରେ ପାଖାପାଖି ୪୦୦ ମିଲିୟନ୍ ଲୋକେ ସ୍ୱାନିସ୍ କୁହନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱେନ୍ ଆତକୁ ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ ହେଲା ତେବେ ସେଠାରେ ଗୋଟେମାଲାର ଆମର ଜଣେ ବହୁତ ନିଷ୍ଠାବାନ୍ ଅହେମଦୀ **David** ସାହେବ୍ ଅଛନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଗୋଟେମାଲାର ପ୍ରଥମ ଅହେମଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଆପଣଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ସ୍ୱେନ୍ ଆତକୁ ତ ରହିଛି । ସେଠାରେ ଏବେ ଇସ୍ଲାମକୁ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ହେବ ଯାହାର ଜନସଂଖ୍ୟା କେବଳ ତାଲିଶି ମିଲିୟନ୍ ଯେବେ କି ଆମେଦେଶ ଗୁଡିକର ଜନସଂଖ୍ୟା ହେଉଛନ୍ତି ୪୦୦ ମିଲିୟନ୍ । ଏଥିପ୍ରତି ଆପଣଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ନାହିଁ । ଏହାପରେ ସେଠିକାର ମିଶନ୍ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ

କରାଗଲା ଓ ଜାମିଆର ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସେଠାକୁ ପଠାଇବା ଆରମ୍ଭ କରାଗଲା । ଏବେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୃପାରୁ ସେଠାରେ ଜମାତ୍ ସ୍ଥାପନ ହେଉଅଛି । ସେ ଯାହା ହେଉ ସେଠାରେ ସ୍ୱେନିସ୍ ଭାଷାରେ ରିଭ୍ୟୁ ଅଫ୍ ରିଲିଜିଅନ୍ସ ଆରମ୍ଭ କରାଗଲା ।

(ହଜୁର ଅନୁଠ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ) ଏହା ତ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ମନୋଭାବ ବ୍ୟକ୍ତ ଥିଲା । ଗୋଟେମାଲାର ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ତୋଶୀ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡିକର, ସ୍ୱେନିସ୍ ଭାଷା କୁହାଯାଉଥିବା ଦେଶଗୁଡିକରୁ ଆସିଥିବା ଅହେମଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସି ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ତାନ୍ତ୍ରଜ୍ଞାନର ଉଦ୍‌ଘାଟନ ପାଇଁ କୁହାଯାଇପାରେ ବା ମୋ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭାବ ବିହ୍ୱଳପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୋଭାବ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଖଲିଫାଏ ଓଲ୍ଡ୍ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଆଖି ଓ ହୃଦୟରୁ ସ୍ୱସ୍ତ ରୂପେ ବାରି ହୋଇପଡୁଥିଲା ।

ମେକ୍ସିକୋରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ନୌ ମୁବାଏ ମହିଲା **Laura Matilde** ସାହିବା ଯିଏ କିଛିଦିନ ପୂର୍ବେ ବୟତ୍ କରିଛନ୍ତି ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଗୋଟେମାଲାର ଯାତ୍ରା ପରେ ଗୋଟିଏ କଥା ମୋ ମନ ଭିତରେ ଘର କରିଯାଇଛି ଯେ ଯାହା ଇଶ୍ୱର ଚାହୁଁଛନ୍ତି ମୁଁ ସେଠାରେ ପହଂଚିଯାଇଛି । ମୋ ମନ ଭିତରେ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ଶଙ୍କା ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ଭାବନାତ୍ମକ ରୂପେ ବହୁତ ଶାନ୍ତି ଅନୁଭବ କରୁଅଛି । ଅନ୍ୟ ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ଅହେମଦୀ ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ମୋର ଜମାନ୍ ସତେଜ୍ ହୋଇଛି ଓ ସବୁଠାରୁ ବଳି ଖଲିଫାଏ ଓଲ୍ଡ୍ ନେତୃତ୍ୱରେ ନମାଜ ପାଠ କରି ମୋର ଜମାନ୍ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଓ ଅହେମଦୀୟତ୍ ଉପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ଲାମ୍ ଉପରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ସୁଦୃଢ୍ ହୋଇଯାଇଛି । ମୋର ଏ ଆନ୍ତରିକ ଇଚ୍ଛା କି ମୁଁ ଏହି ମାର୍ଗରେ କାଏମ୍ ରହିବି । ଅଲ୍ଲାଃ କରନ୍ତୁ କି ଏପରି ହିଁ ହେଉ ।

ପୁଣି ମେକ୍ସିକୋର ଜଣେ ନୌମୁବାଏ (ନୂଆ ଅହେମଦୀ) **Ivan Francisco** ସାହେବ୍ କହୁଛନ୍ତି କି ଆମେ ଖଲିଫାଏ ଓଲ୍ଡ୍ ହାତରେ ବୟତ୍ କରିଛୁ । ସେଠି ମସଜିଦ୍ ଭିତରେ ବୟତ୍ ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ତାହା ଏପରି କ୍ଷଣ ଥିଲା ଯାହାକୁ ଶରରେ ବର୍ଷନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେହିକ୍ଷଣ ମୋତେ ଶାରିରୀକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏପରି ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା ଯେପରି ମୋର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀରଟି ଉତ୍ତପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ଓ ମୋ ଦେହରୁ ଝାଳ ବହିବାକୁ ଲାଗିଲା ଓ ଏପରି ଲାଗିଲା ଯେପରି ଏକ ବିଜୁଳି ମୋ ଶରୀର ଭିତର ଦେଇ ଗତି କରୁଥିଲା ଓ ଯିବା ସମୟରେ ତା ସହିତ ସେ ମୋର ପାପଗୁଡିକୁ ମଧ୍ୟ ନେଇଗଲା । ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଧନ୍ୟବାଦ ଯେ ସେ ଆମକୁ ଖୁଲାଫତ୍ ପ୍ରଦାନ

କରିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛି କି ଏହା ମୋ ପାଇଁ ଭଲଆତକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ଏବଂ ଏହା ମୋ ଭିତରେ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ।

ପୁଣି ମେକ୍ସିକୋରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ନୌମୁବାଏ **Miguel Angel** ସାହେବ୍ କହୁଛନ୍ତି କି ସତକଥା ହେଉଛି ଏହା ଯେ ଇସ୍ଲାମେ ଅହେମଦୀୟତ୍ରେ କୌଣସି ବର୍ତ୍ତର୍ ନାହିଁ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ ଯାହା ଆମକୁ ଅଲଗା କରିପାରିବ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛୁ ଭାଇଭାଇ । ଯଦିକିଛି ପ୍ରଭେଦ ଅଛି ତାହା ହେଉଛି କେବଳ ଭାଷାର ପ୍ରଭେଦ ନଚେତ୍ ଆମେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛୁ ଭାଇଭାଇ । ଖଲିଫାଙ୍କ ପଛରେ ନମାଜ ପଢୁଥିବା ସମୟରେ ଆମେ ୧୦-୧୫ଟି ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନେ ଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଏକ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଜଣେ ଖଲିଫାଙ୍କ ପଛରେ ନମାଜ ପଢୁଥିଲୁ ।

ପୁଣି **Vicente Briones** ସାହେବ୍ କହୁଛନ୍ତି କି ମୋ ସମ୍ପର୍କ ମେକ୍ସିକୋ ଜମାତ୍ ସହିତ ଅଛି । ଯେତେବେଳେ ମୋତେ ବତାଗଲା ଯେ ଗୋଟେମାଲା ଯିବାପାଇଁ ମଉକା ମିଳୁଅଛି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଗଲି । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଏକଥା ଶୁଣିଲି ସେଠାରେ ଖଲିଫାଏ ଓଲ୍ଡ୍ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର ହେବ, ମୋ ଖୁସି ଆହୁରି ଅଧିକ ବଢ଼ିଗଲା ଓ ଯେତେବେଳେ ମୋର ସାକ୍ଷାତକାର ହେଲା ସେଥିରେ ମୁଁ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଗଲା କାରଣ ମୋତେ ବହୁ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ବସିବା ପାଇଁ ଅବସର ମିଳିଲା । ମୁଁ କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବେ ମେକ୍ସିକୋ ସିଟିରେ ବୟତ୍ କରିଥିଲି କିନ୍ତୁ ହାତରେ ବୟତ୍ କରିବା ମୋ ଜୀବନରେ ଏପରି ଏକ ଅବସର ଥିଲା ଯାହାକୁ ମୁଁ ଶରରେ ବର୍ଷନା କରିପାରିବି ନାହିଁ । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ମୋ ଆଖିରୁ ଲୁହ ପୋଛି କହିଲି କି ଏହା ମୋ ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଦିନ ଥିଲା ।

Honduras ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ନୌମୁବାଇୟା **Rosa Delmi** ସାହିବା କହୁଛନ୍ତି କି ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ମୋ ଦେଶରୁ ବାହାରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅବସର ମିଳିଲା ଓ ବହୁତ ଲକ୍ଷା ଯାତ୍ରା ଗସ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିଲା । ଆମକୁ ହାଣ୍ଡୁରାସଠାରୁ ଗୋଟେମାଲା ଯିବାପାଇଁ ୧୬ଘଂଟା ଲାଗିଲା । ଯଦିତ ଆମକୁ ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡିଲା କିନ୍ତୁ ଯେଉଁକ୍ଷଣି ଜମାତ୍ ମସଜିଦ୍ ଏବଂ ଖଲିଫାଏ ଓଲ୍ଡ୍ ଦେଖିଲୁ ଯାତ୍ରାର କଠିନତାର ଅନୁଭବ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ବାହାରି ଚାଲିଗଲା । ଜମାତ୍ ବହୁତ ପ୍ରିୟ ଓ ବହୁତ ଭଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାର ଅବସର ମିଳିଲା । ଯେଉଁମାନେ ମୋ ସହିତ ନିଜ ଫ୍ୟାମିଲିର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ବ୍ୟବହାର କଲେ । ଆମେରିକାରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ଅହେମଦୀ

ମହିଲା ମୋତେ କହିଲେ କି ମୁଁ ହେଉଛି ତାଙ୍କ ଝିଅ ପରି । ଏହି ଗସ୍ତର ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଅଂଶ ହେଉଛି ଖଲିଫାଏ ଓଲ୍ଡ୍ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର । ମୁଁ ନିଜେ କୌଣସି କଥା ହୋଇନାହିଁ କାରଣ ଏପରି ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା କି ମୁଁ ଆଉଗୋଟିଏ ସଂସାର ଭିତରେ ଅଛି । ମୁଁ ଚାହୁଁଥିଲି କି ଖାଲି ବସି ଚାହିଁ ରହିଥିବି ଓ କଥା ଶୁଣି ଚାଲିଥିବି । ଏହା ଏପରି ଏକ ଅନୁଭବ ଥିଲା ଯାହା ଅବର୍ଷନୀୟ । ଏହି ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ଜମାତ୍ ଶିକ୍ଷାଗୁଡିକ ବିଷୟରେ ମୋର ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ହେଲା ଏବଂ ଆମକୁ ସେଠାରେ ନଜମ୍ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅବସର ମିଳିଲା ।

ପୁଣି ହାଣ୍ଡୁରାସ୍ ଦେଶର **Edwin Armando** ସାହେବ୍ କହୁଛନ୍ତି କି ଏହି ଗସ୍ତର ସବୁଠାରୁ ଭଲକଥା ମୋତେ ଏହା ଲାଗିଲା କି ମୋତେ ଖଲିଫାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଲା ଓ ମୋ ମନରେ ଯେଉଁ ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡିକ ରହିଥିଲା ସେ ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ମୋତେ ମିଳିଗଲା ।

ପୁଣି **Ecuador** ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ନୌମୁବାଏ ଅହେମଦୀ କହୁଛନ୍ତି କି ଖଲିଫାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ସେହିପରି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ଶାନ୍ତି, ଖୁସି ଓ ଆନନ୍ଦର ଭାବନା ମୋ ଭିତରେ ଭରିଗଲା । ମୋତେ ବହୁତ ଶାନ୍ତି ମିଳିଲା । ବୟତ୍ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ହଜୁର ନିଜର ହାତ ମୋ ହାତ ଉପରେ ରଖିଲେ ତାହା ମୋ ପାଇଁ ଏକ ସୌଭାଗ୍ୟ ଥିଲା ଯାହା ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ କେବେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲା ।

Ecuador ରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଯିଏ ଏକବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଅହେମଦୀ ହୋଇଥିଲେ ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଗୋଟେମାଲାର ଯାତ୍ରା ମୋ ପାଇଁ ଓ ମୋ ପୁଅପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଙ୍ଗଳକର ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପ୍ରଥମଥର ଖଲିଫାଙ୍କୁ ଦେଖିଲୁ ତାହା ଆମପାଇଁ ଏକ ବିଶେଷ ଅବସରଥିଲା କାରଣ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି, ପ୍ରେମ ଓ ସହନଶୀଳ ଭାବ ଅନୁଭବ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିଲା । ସାକ୍ଷାତକାର ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ମୋ ପୁଅ ଖଲିଫାତୁଲ୍ ମସିହ୍ୱ୍ ସହିତ କାନ୍ଧ ମିଳାଇଲେ ସେତେବେଳେ ଆମକୁ ବହୁତ ଖୁସି ଅନୁଭବ ହେଲା ଓ ଆମେ ତାହା ନିଜ ପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ଓ ବରକତ୍ ରୂପେ ବିବେଚନା କରୁଅଛୁ । **Ecuador** କୁ ଫେରିଯିବା ସମୟରେ ଆମକୁ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଲାଗିଲା କାରଣ ଆମକୁ ଅହେମଦୀ ଭାଇମାନେ ଓ ଖଲିଫା ଓଲ୍ଡ୍ ବହୁତ ମନେ ପଡ଼ିବେ । ଆମେ ଆଶା ରଖୁଛୁ କି ପୁନର୍ବାର ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବୁ ।

ପୁଣି ଗୋଟେମାଲାରୁ ଜଣେ ନୌମୁବାଏ ସୁଲେମାନ୍ ରୁଡ୍ରିଗେଜ୍ ସାହେବ୍ କହୁଛନ୍ତି କି ଖଲିଫାତୁଲ୍ ମସିହ୍ୱ୍ ଗୋଟେମାଲା ଆସିବା ଆମପାଇଁ ବହୁତ ସୌଭାଗ୍ୟର କଥା । ଆମ ଜମାତ୍ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର କରୁଣା ରହିଛି ଯେ ଏଠାକୁ ହଜୁର ଆସିଛନ୍ତି ।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ କି ହଜୁର ଗୋଟେମାଲୀ ଆସୁଛନ୍ତି ବୋଲି ସେତେବେଳେ ଆମେ ଖୁସିରେ ଆମ୍ଭରା ହୋଇଗଲୁ । ମୋ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଢ଼ତା ସୃଷ୍ଟି ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ଓ ଏଥିରେ କୌଣସି ଶଙ୍କା ନାହିଁ କି ମୁଁ ନିଜ ଭିତରେ ବହୁତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉପଲବ୍ଧି କରିଛି ।

ପୁଣି ଗୋଟେମାଲୀରୁ ଜଣେ ନୌମୁବାଏ ମହିଳା ଲିଜା ପିନ୍‌ଗୋ ସାହିବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି କି ଖଲିଫାତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଗୋଟେମାଲୀ ଆସିଛନ୍ତି । ମୋ ପାଇଁ ବହୁତ ଗର୍ବ ଓ ସମ୍ମାନର କଥା ଓ ମୋ ପାଇଁ ଏକ ମହାନ ଅନୁଭବ ଥିଲା । ମୋ ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦରେ ଭରିଗଲା ।

ପୁଣି ଗୋଟେମାଲୀର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ତୋମିଙ୍ଗୋ ଡିୟୁଲ୍ ସାହେବ୍ କହୁଛନ୍ତି- ମୋର ସମ୍ପର୍କ କେବୁନ୍ ଜମାତ୍ ସହିତ ରହିଛି ଓ ଏଠାକୁ ଖଲିଫାଙ୍କର ଆଗମନ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁ ମୁଁ ନିଜକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବହୁତ ଉତ୍ସାହିତ ମନେ କରୁଛି । ମୁଁ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ଯେ ଖଲିଫାଙ୍କ ସହିତ ମୋତେ ସମୟ ବିତାଇବା ପାଇଁ ଅବସର ମିଳିଲା । (ହଜୁର ଅନୁଫୁର କହୁଛନ୍ତି) ତାଙ୍କୁ ଅହେମଦୀ ହେବାପାଇଁ କିଛି ଦିନ ହୋଇଛି । ବୋଧହୁଏ ସେ ବହୁତ ଭାବବିହୀନ ହୋଇ ମୋତେ କହିଥିଲେ ଯେ ଆମ ଜଳାକାରେ ବହୁତ ଗରିବ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ବିଲକୁଲ୍ ବର୍ତ୍ତର ଜଳାକାରେ ବହୁତ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତ ଜଳାକା ସେଠିକାର ରାସ୍ତା ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ଭଲନାହିଁ । ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ଓ କାହାକୁ ପଠାନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ଯଦୂରା ସେ ଜଳାକାରେ ମୋ ଜାତି ଭାଇମାନେ ମଧ୍ୟ ଅହେମଦୀ ମୁସଲମାନ ହେବେ । ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଯେଉଁ ଫଜଲ୍ (କୃପା) ମୋତେ ହାସଲ ହୋଇଛି, ଯେଉଁ ପୁରସ୍କାର ମୋତେ ମିଳିଛି ତାହା ମୋ ଜାତି ଭାଇମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମିଳୁ ଓ ସେ ବହୁତ ଭାବ ବିହୀନ ହୋଇ ଦୁଆ କରିବା ପାଇଁ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏପରି କରନ୍ତୁ ଯେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଜମାତ୍ ବ୍ୟାପିଯାଉ ।

ପୁଣି ଗୋଟେମାଲୀରୁ ମାରତେଜା ଡିୟୁଲ୍ ସାହିବା କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ଖଲିଫାଙ୍କୁ ତ କେବଳ ଫଟୋରେ ଦେଖୁଥିଲି । ବର୍ତ୍ତମାନ ନିକଟରେ ଦେଖିବାକୁ ଅବସର ମିଳିଲା ଓ ବସିବା ପାଇଁ ଅବସର ମିଳିଲା । ମୁଁ ନିଜ ଭିତରେ ବହୁତ ବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅନୁଭବ କରୁଅଛି ।

ପୁଣି କ୍ଲାଉଡିଆ ସାହିବା କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ଓ ନିଜକୁ ସୌଭାଗ୍ୟବାନ୍ ବିବେଚନା କରୁଅଛି । ଇଶ୍ୱର ମୋ ଉପରେ କୃପା କରିଛନ୍ତି । ମୋ ନିକଟରେ ଭାଷା ନାହିଁ କି ମୁଁ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିବି । ଏବଂ ନିଜର ଜମାନ୍ ଓ ନିଷ୍ଠାକୁ ବୁଝି କରିବା ପାଇଁ ଦୁଆ ନିମନ୍ତେ ଦରଖାସ୍ତ କରୁଅଛି ।

ପୁଣି ଚିଆପାସ୍ ମେକ୍‌ସିକୋରୁ

ଖଦିଜା ସାହିବା କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଛି ଯେ ଖଲିଫାତୁଲ୍ ମସିହ୍ଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ଅବସର ମିଳିଲା । ଆମ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ମିଳିଲା । ଇସଲାମ୍ ପ୍ରତି ମୋର ପ୍ରେମଭାବ ବଢ଼ୁଅଛି । ବୟତ୍ କରିବା ଦ୍ୱାରା ମୋ ଜମାନ୍ ନୂତନ ରୂପେ ଜିବାତ ହେଲା । ମୁଁ ଦୁଆ କରିବା ପାଇଁ ନିବେଦନ କରୁଅଛି କି ମୋ ପାଇଁ ମୋର ଜମାତ୍ ଚିଆପାସ୍‌ର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଜମାନ୍ ଏବଂ ଇର୍ଫାନରେ ବୃଦ୍ଧି ଘଟୁ ।

ୟାସ୍‌ମିନ୍ ଗୋମେଜ୍ ସାହିବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ମୋ ପାଇଁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ସୂତି ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ଅନୁଭବ ଥିଲା ଓ ମୋତେ ଏପରି ଖୁସି ଲାଗୁଥିଲା କି ଆନନ୍ଦର ଅଶ୍ରୁ ବହୁଥିଲା ଯାହାକୁ ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିବି ନାହିଁ । ଏହି ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ପରେ ମୋତେ ନିଜ ଜୀବନରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବା ପାଇଁ ଅବସର ମିଳିବ ।

ପୁଣି ଜଣେ ମହିଳା ସୁରେୟା ଗୋମେଜ୍ ସାହିବା କହୁଛନ୍ତି କି ମୋର ମନୋଭାବ ମୋ ହୃଦୟର ଅନ୍ତରରୁ ବାହାରୁ ଅଛି । ଏଠାରେ ମୋତେ ବହୁତ ବଡ଼ ଅନୁଭବ ମିଳିଛି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଜମାନ୍ ଏବଂ ନିଷ୍ଠାରେ ବୁଝି କରନ୍ତୁ ।

ମେକ୍‌ସିକୋରୁ ଜଣେ ନୌମୁବାଏ ଜେସସ୍ ସାହେବ୍ କହୁଛନ୍ତି କି ଜମାତ୍ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା ବହୁତ ବଡ଼ ପୁରସ୍କାର । ମୋର ଏ ସୌଭାଗ୍ୟ କି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୋ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଶୁଣିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଅକ୍ଷୀର ଭିତରେ ଥିଲି, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୋତେ ଓ ମୋ ଫ୍ୟାମିଲିକୁ ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ନେଇ ଆସିଲେ ଓ ମୋତେ ମୋ ଜୀବନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ ଅବସର ମିଳିଲା । ଏବଂ ପୁଣି ମୁଁ ଉପାସନା ଇତ୍ୟାଦି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲି ଯାହାର ଉତ୍ତର ମୋତେ ବହୁତ ଶାନ୍ତମାନୁଜ୍ଞ ମିଳିଲା ।

ଲୈଲା ଲତିଫ୍ ସାହିବା କହୁଛନ୍ତି କି ପ୍ରଥମତଃ ଟି.ଭି ମାଧ୍ୟମରେ ପରିଚୟ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ନିଜେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆଉ ଏକ ପ୍ରକାରର ଉତ୍ସାହ ଓ ମନୋଭାବ ଅନୁଭବ ହେଉଅଛି ।

ପାନାମାର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି Heliodoro ସାହେବ୍ ଯିଏ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଝିଅଙ୍କ ସହିତ ଆସିଥିଲେ ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ସାକ୍ଷାତ୍‌କାରର ଦିନଟି ମୋ ପାଇଁ ଆନନ୍ଦର ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଦିନ ଥିଲା ଯାହାକୁ ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ଶବ୍ଦ ପାଉନାହିଁ । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମ ଓ ନିଷ୍ଠାଭାବକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରେ ।

ବେଲିଜରୁ ଏକ ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳ ଆସିଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେଉଛନ୍ତି Golda Martina ସାହିବା କହୁଛନ୍ତି କି ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଭୂତିମୟ ଏବଂ ବାବରକତ୍ ସଖ ଥିଲା । ମୁଁ ବହୁତ ଭାବ ବିହୀନ ହୋଇଗଲି ଓ ସର୍ବଦା ଏହି ଯାତ୍ରା ମୋତେ ମନେ ରହିଗଲା ।

ପୁଣି ଆଉଜଣେ ସଦସ୍ୟ Nicole Avilez ସାହିବା କହୁଛନ୍ତି କି ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାବନାତ୍ମକ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ଥିଲା ଓ ମୋତେ

ଖଲିଫାଏ ଓଲ୍ଲୁ ଯୁକେ ଜଲ୍‌ସାରେ ଆସିବାପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଲେ । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ । ଲଜ୍‌ନାର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ Florentina ସାହିବା କହୁଛନ୍ତି- ଏହା ବହୁତ ଆନନ୍ଦର ଅବସର ଥିଲା । ସାକ୍ଷାତ୍ ମିଳିଲା ଓ ଆତ୍ମାକୁ ଶାନ୍ତି ଲାଭ ହେଲା । ୧୩-୧୪ ବର୍ଷର ଗୋଟିଏ ଝିଅ କହୁଛନ୍ତି କି ପ୍ରଥମେ ମୋତେ ଭୟ ଲାଗୁଥିଲା କି ଖଲିଫାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଁ ଏପରି କୌଣସି କଥା ନକହିଦିଏ ଯଦୂରା ମୋତେ ଲଜିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ଏତି ଶାକ୍ଷାତ୍‌କାର ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ଥିଲା । (ହଜୁର ଅନୁଫୁର ଅ:ବ:ଅ କହୁଛନ୍ତି) ଖୁଲାଫତ୍‌ର ସମ୍ମାନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ମାତ୍ରାରେ ରହିଛି । ପୁଣି ସେହି ଝିଅମାନେ “ହେ ଦସ୍‌ତେ କିବ୍‌ଲା ନୁମା” ନଜମ୍ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିଲେ ।

ଏହିପରି ଆହୁରି ଅନେକ ମହିଳା ଯେଉଁମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରୁ ଗୋଟେମାଲୀ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ବହୁତ ଲମ୍ବା ଯାତ୍ରା ଗସ୍ତ କରି ଆସି ଏଠାରେ ପହଂଚିଥିଲେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ନିଷ୍ଠାଭାବ ପରିପ୍ରକାଶ କଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସମସ୍ତଙ୍କ ନିଷ୍ଠା ଓ ଭକ୍ତିକୁ ବୁଝି କରିତାଲନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଅହେମଦୀ ବନାନ୍ତୁ ।

ୟୁ.ଏସ୍.ଏ ର ମିଡିଆ ଟିମ୍ ତରଫରୁ କଭରେଜ୍ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଫଜଲ୍‌ରୁ ୟୁ.ଏସ୍.ଏର ମିଡିଆ ଟିମ୍ ବହୁତ ଭଲ କାମ କରିଛି ଓ ତାଙ୍କର ଭଲ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଟିମ୍‌ରେ ଅଜମାତ୍ରାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଟିମ୍ ଥିଲା ସେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ କାମ କରିଛି । ଆମେରିକାରେ ଟି.ଭି ମାଧ୍ୟମରେ ମୋଟ ୨୮ ଲକ୍ଷ ୬୯ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ଲୋକମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ତା ପହଂଚିଛି । ରେଡିଓ ମାଧ୍ୟମରେ ମୋଟ ୫୩ ଲକ୍ଷ ୯୮ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବାର୍ତା ପହଂଚିଛି । ଡିଜିଟାଲ୍ ଫୋରମ୍ ଡେଭ୍‌ସାଉଟ୍‌ସ୍ ଓ ସୋସିଆଲ୍ ମିଡିଆ ଇତ୍ୟାଦି ମାଧ୍ୟମରେ ୨୦ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ବାର୍ତା ପହଂଚିଛି, ଯେଉଁ ଖବରକାଗଜ ଗୁଡ଼ିକରେ ମୋ ଗସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୪୫ଟି ଆର୍ଟିକିଲ୍ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ସେହି ଖବରକାଗଜ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଖବରକାଗଜ The Baltimore Sun, The Philadelphia Inquirer, Religion News Service and Houston Chronicle ସାମିଲ୍ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଖବରକାଗଜ ଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ୧୦ ମିଲିୟନରୁ ଅଧିକ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବାର୍ତା ପହଂଚିଛି ।

ଗୋଟେମାଲୀରେ ମଧ୍ୟ ମିଡିଆ କଭରେଜ୍ ବହୁତ ଭଲ ହେଲା ।

ଗୋଟେମାଲୀର ଜାତୀୟ ଖବରକାଗଜ Prensa Libre , ଯାହାର ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟହ ୧ଲକ୍ଷ ୩୦ହଜାର ଏବଂ ୪ ମିଲିୟନରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ତାହା ପଢୁଛନ୍ତି, ୨୪ ଅକ୍ଟୋବର ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠାରେ ନାସିର୍ ହସ୍‌ପିଟାଲ୍‌ର ଗୋଟିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଛବି ପ୍ରକାଶ କରିଛି ଏବଂ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଉତ୍ସବ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ରିପୋର୍ଟ୍ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଛି । ଆଉଗୋଟିଏ ଜାତୀୟ ଖବରକାଗଜର ସ୍ତମ୍ଭକାର ନାସିର୍ ହସ୍‌ପିଟାଲ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଆର୍ଟିକିଲ୍ ମଧ୍ୟ ଲେଖିଛନ୍ତି । ଆଉ ଗୋଟିଏ ଜାତୀୟ ଖବରକାଗଜ Elperiodico ମଧ୍ୟ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ରିପୋର୍ଟ୍ ପ୍ରକାଶ କରିଛି । ଗୋଟେମାଲୀର ନ୍ୟାସ୍‌ନାଲ୍ ଟି.ଭି ମୋ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖବର ଦେଇଛି ଓ ହସ୍‌ପିଟାଲ୍‌ର ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆଧାରରେ ରିପୋର୍ଟ୍ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସାରଣ କରିଛି । ଜାତୀୟ ରେଡିଓ ବ୍ୟାନେଲ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ରିପୋର୍ଟ୍ ଆସିଛି । ଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଗୋଟିଏ ଆକଳନ ମୁତାବକ ଲାଟିନ ଆମେରିକାର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରିଂଟ୍ ମିଡିଆ, ବିଭିନ୍ନ ଖବରକାଗଜ ଏବଂ ଟେଲିଭିଜନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ପାଖାପାଖି ୩୨ ମିଲିୟନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାସିର୍ ହସ୍‌ପିଟାଲ୍‌ର ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଉତ୍ସବର ଖବର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଇସଲାମ୍‌ର ବାର୍ତା ପହଂଚିଲା । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ସୋସିଆଲ୍ ମିଡିଆ, ଟ୍ୱିଟର, ଇନ୍‌ଷ୍ଟାଗ୍ରାମ୍ ଏବଂ ୟୁଟୁବ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ୨୩ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ଖବର ପହଂଚିଛି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଫଜଲ୍‌ରୁ ଏହି ଗସ୍ତ ପ୍ରତି କ୍ଷେତ୍ରରୁ ବହୁତ ବାବରକତ୍ ଓ ସଫଳ ଗସ୍ତ ଥିଲା । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆସତାକୁ ମଧ୍ୟ ଏହାର ପୁଣ୍ୟଫଳ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ନମାଜ ପରେ ଗୋଟିଏ ନମାଜ ଯନାଜାଃ ଗାଏବ୍ ପଢ଼ାଇବି । ତାହା ହେଉଛି ମୋହତ୍‌ରମ୍ Sawadogo Ismail ସାହେବ୍‌ଙ୍କର । ସେ ବୁର୍ଜ୍‌ନାଫାଶୋ ନିବାସୀ ଥିଲେ । ୧୪ ନଭେମ୍ବର ଦିନ ଫଜର୍ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଘରୁ ବାହାରିଥିଲେ । ରାସ୍ତାରେ ହୃଦ୍‌ଘାତ୍ ଯୋଗୁ ଚଳିପଡିଲେ । ନିକଟରେ ଏକ ହସ୍‌ପିଟାଲ୍‌କୁ ନିଆଗଲା କିନ୍ତୁ ଜୀବନ ବଂଚିପାରିଲା ନାହିଁ । ଇନ୍‌ସ୍ଟାଗ୍ରାମ୍ ଓ ଟ୍ୱିଟରରେ ଇଲେହେ ରାଜେଉନ୍ ।

୧୯୬୪ ମସିହାରେ ସେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ୧୯୯୪ ମସିହାରେ ଅହେମଦୀୟତ୍ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ସର୍ବଦା ଏ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ କି କିପରି ସେ ମିଶନ୍ ହାଉସ୍ ନିକଟରେ ରହିବେ । ଯେତେବେଳେ ମିଶନ୍ ହାଉସ୍ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଗଲା ଓ ଆଉଗୋଟିଏ ନୁଆୟାଗାକୁ ମିଶନ୍ ହାଉସ୍ ଚାଲିଗଲା ସେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ମିଶନ୍ ହାଉସ୍ ନିକଟରେ

ଏହି ସଂଖ୍ୟାରେ ଓଡ଼ିଆ ଡି.ଟି.ପି ଜନିତ କେତେଗୋଟି ଅସଲ ଅକ୍ଷର ସଠିକ ଲେଖା ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱିତୀୟ ତ, ଅଂତ,ଅଂଟ । ପାଠକ ପାଠିକାମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ ପଢ଼ିନେବେ ।

ଗୋଟିଏ ଘର ଭଡା ନେଲେ । ମସଜିଦ୍‌ରେ ଅଜାନ୍ ଦେବାପାଇଁ ସେ ସର୍ବଦା ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ଜଲ୍‌ସାଧାଲାନାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚହୁକୁଦ୍ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଜଗାଇବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗି ରହିଥିଲେ । ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ସ୍ଵରରେ ଅଜାନ୍ ଦେଉଥିଲେ । ସେଇଥିଯୋଗୁ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ “ସୟଦ୍‌ନା ବେଲାଲ୍” କହୁଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ରମ୍‌ଜାନ୍ ମାସରେ ଏତେକାଫରେ ବସୁଥିଲେ । ନମାଜ ନିୟମିତ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଉଥିଲେ । ଫଜର୍ ନମାଜ ପୂର୍ବରୁ ଆସି ସେଠାରେ ଥିବା ଜମାତର ପିଲାମାନଙ୍କ ହଞ୍ଜେଲ୍‌ରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଜାଗ୍ରତ କରାଉଥିଲେ । ମସଜିଦ୍‌କୁ ସଫା ସୁତରା କରନ୍ତି । ଅଜାନ୍ ଦିଅନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଲାହୋରଠାରେ ମସଜିଦ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ହେଲା ଓ ସେଠାରେ ଅହେମଦୀମାନଙ୍କ ଶାହାଦତ୍ ବିଷୟ ଶୁଣିଲେ । ଏକଥା ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ କଲା । ଏଥିଯୋଗୁ ବହୁତ କାନ୍ଦୁଥିଲେ ଓ ବାରମ୍ବାର ଏ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ କି କାଲେ ସେ ଉଚ୍ଚ ଶହୀଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ । ଜମାତର ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଆଗରେ ରହୁଥିଲେ । ୨୦୦୪ ମସିହାରେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲି ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ ସେଠାରେ ସିକ୍ୟୁରିଟି ଭ୍ୟୁଟିରେ ସର୍ବଦା ଆଗରେ ରହୁଥିଲେ ଓ ଏକଦା ସେଠିକାର ଗୋଟିଏ ସଭାରେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲି, ସେ ଭ୍ୟୁଟି ଦେବା ସମୟରେ ବେହୋସ୍ ହୋଇ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ । ବୋଧହୁଏ କିଛି ଖୁଆପିଆ କରିନଥିଲେ ବା ସିଧା ଛିଡା ହୋଇଥିବେ । ସେ ଯାହାହେଉ ସେଇଥିପାଇଁ ସେ ସର୍ବଦା ସେ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଚିଠି ଲେଖୁଥିଲେ କି ମୁଁ ହେଉଛି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା । ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠାବାନ୍ ଏବଂ ଖୁଲାଫତ୍ ଓ ଅହେମଦୀୟତର ସଜାପ୍ରେମୀ ଥିଲେ । ପେଶାରେ ସେ ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗର ଜଣେ ସିକ୍ୟୁରିଟି ଗାର୍ଡ୍ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ତଦ୍‌ଫିନ୍ (ଅନ୍ତେଷ୍ଟିକ୍ରିୟା) ସମୟରେ ସେଂଟ୍ରାଲ୍ ମେୟର୍ ତରଫରୁ ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗର କମାଣ୍ଡିଙ୍ଗ୍ ଅଫିସର୍ ତାଙ୍କ ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚମ ରୂପେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ କି ‘ଇସ୍‌ମାଲ୍, ନିଷ୍ଠାବାନ୍, ଜମାନ୍‌ଦାର, ହସହସ ମୁହଁ ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ’ । ସେ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଶୈଳୀରେ ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିଲେ । ଅଲ୍ଲୁଖତାଲାଙ୍କ ଫଜଲ୍‌ରୁ ସେ ମୁସି ଥିଲେ ।

ସେ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀ କ୍ ଠାରୁ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଓ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ରୀ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ କ୍ ଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଦୁଇମାସର ଝିଅ ସୃଷ୍ଟି ସନ୍ତକ ଛାଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲୁଖତାଲା ମରହୁମ୍‌ଙ୍କ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉନ୍ନତି କରିଚାଲନ୍ତୁ । ମଗ୍‌ଫିରତ୍ (ସମସ୍ତ ଦୋଷଦୁର୍ବଳତାକୁ ଘୋଡ଼ାଇଦେବା)ର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ଓ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସୁରକ୍ଷାରେ ରଖନ୍ତୁ ।

ପୃଷ୍ଠା- ୧୬ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ...
 ହେଉନଥିବ । ତେଣୁ ଜରୁରୀ ଅଟେ କି ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଏବଂ ନିଜର ମନୁଷ୍ୟଗତ ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତାର ମଧ୍ୟ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲୁଖତାଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରେ ଯଦ୍ଵାରା ଏ ବିଜୟଟି ନିଶ୍ଚିତ ବିଜୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଉ” ।

ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ସୁତରାଂ ଏହା ହେଉଛି ସେହି ଉପାୟ ଯାହାକୁ ଆମେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ କି ସର୍ବଦା ଏ ଭାବନା ରହୁ କି ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅଲ୍ଲୁଖତାଲାଙ୍କର ହଜ୍‌ରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍, ଆ:ସକ୍ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅଛି କି ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଅଛି ବୋଲି । ମୁଁ ତୁମକୁ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିବି, ତୁମ ଜମାତକୁ ପ୍ରସାର କରାଇବି । କିନ୍ତୁ ତା ସହିତ ଏ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ମଧ୍ୟ ରହିଛି କି ଆମର କର୍ମ ମଧ୍ୟ ତା ମୁତାବକ ହେବା ଉଚିତ୍ । ସୁତରାଂ ଆମକୁ ଏକଥା ଭାବିନେବା ଠିକ୍ ହେବନାହିଁ କି ଆମେ ହଜ୍‌ରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସକ୍ ବୟତ କରିନେଇଛେ ତେଣୁ ଏହା ଆମପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବୋଲି । ନୁହେଁ! ବରଂ ତା’ ସହିତ କର୍ମ କରିବାକୁ ହେବ । ଅଲ୍ଲୁଖତାଲାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ମୁତାବକ ପରିଚାଳିତ ହେବାପାଇଁ ଯଥା ସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ଯାଇ ଆମେ ଅଲ୍ଲୁଖତାଲାଙ୍କୁ ରାଜି କରାଇପାରିବା । ତେବେ ଯାଇ ସେ ଆମକୁ କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିରୁ ବାହାରିବାର ମାର୍ଗ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇବେ ଓ ପୁଣି ଏପରି ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବେ ଯାହା ଆମ ଚିନ୍ତାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ଥିବ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ପୁଣି ଚାରିତ୍ରିକ ଉନ୍ନତି ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇ ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି “ସୁତରାଂ ଆମ ଜମାତ୍ ପାଇଁ ଏହା ଜରୁରୀ ଅଟେ କି ସେ

ଚାରିତ୍ରିକ ଉନ୍ନତି କରୁ । କାରଣ ଅଲ୍ଲୁ ଇସ୍‌ତିକାମତୁ ଫଉକଲ୍ କରାମତି (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଚରିତ୍ରବାନ ରହିବା ହେଉଛି ଗୁଣରେ କରାମତି ଦେଖାଇବା ଠାରୁ ଅଧିକ)ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଛି । ସେ ମନେରଖୁ କି ଯଦି କେହି ତା ଉପରେ କଠୋରତା ଆଚରଣ କରେ ତେବେ ସେ ତା’ର ପ୍ରତିବଦଳରେ ନମ୍ରତାର ସହିତ ଉତ୍ତର ଦେଉ । ପ୍ରତିଶୋଧ ପରାୟଣ ହୋଇ ସେ କଠୋରତା ଅବଲମ୍ବନ ନକରୁ” । କୌଣସି ପ୍ରକାରର କଠୋର ଉତ୍ତର ଦେବନାହିଁ, ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି “ମନୁଷ୍ୟର ଚରିତ୍ର ଅଛି ଓ ଏହା ତିନି ପ୍ରକାରର । ଅମ୍ନାରାଃ, ଲଘ୍ଵାମାଃ ଏବଂ ମୁତ୍‌ମଇନାଃ । ଅମ୍ନାରାଃ ଅବସ୍ଥାରେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ମନୋଭାବ ଓ ଅନାବଶ୍ୟକ ଉଦ୍‌ଦିପନାକୁ ସମ୍ଭାଳି ପାରେନାହିଁ ଏବଂ ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଏ, ଫଳତଃ ତାର ଚାରିତ୍ରିକ ଅବସ୍ଥା ତଳେ ପଡ଼ିଯାଏ । ଏହା ହେଉଛି ଅମ୍ନାରାଃ ଚରିତ୍ର । ଚିକିଏ ଚିକିଏ କଥାରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଏ, ଲଢ଼ାଇ କରିବା ପାଇଁ ତୟାର୍ ହୋଇଯାଏ, ଗାଳିଗୁଲଜ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପଡ଼େ । କିନ୍ତୁ ଲଘ୍ଵାମା ଅବସ୍ଥାରେ ସେ ନିଜକୁ ସମ୍ଭାଳି ନିଏ । କ୍ରମଶଃ..... (ବହୁଖାଲା ଅଖ୍‌ବାର୍ ବଦର, ୨୨ ନଭେମ୍ବର୍ ୨୦୧୮)

ପୃଷ୍ଠା- ୧ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ...
 (ସମସ୍ତ ଦୟାଳୁ ମାନଙ୍କଠାରୁ)ଙ୍କ ତରଫରୁ ଏ ସୁଯୋଗ ଦିଆଗଲା କି ଯଦି କିଏ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁସଲ୍‌ମାନ୍ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ତେବେ ତାହାର ବିଗତ ଅପରାଧ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ପାଇବାର ଥିଲା, ତାକୁ କ୍ଷମା କରିଦିଆଯିବ । ସୁତରାଂ କେଉଁଠି ଏପରି ଦୟା ଏବଂ ଆଉ କେଉଁଠି ଜୋର୍ ଜବର୍ଦସ୍ତ୍ରୀ ।

(୨)କିଛି ଅବୋଧ ମୋ ଉପରେ ଆରୋପ ଲଗାଉଛନ୍ତି, ଯେପରି ମନାର୍ ମାଲିକ ମଧ୍ୟ ଲଗାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଇଂରେଜଙ୍କ ଦେଶରେ ରହୁଅଛି, ସେଥିଯୋଗୁ ଜିହାଦ୍ କରିବା ପାଇଁ ମନା କରୁଅଛି । ଏ ଅବୋଧ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ କି ଯଦି ମୁଁ ଏହି ସରକାରକୁ ଖୁସି କରାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥାନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ

ବାରମ୍ବାର କାହିଁକି ଏକଥା କହିଥାନ୍ତି କି ଇସା ଇବ୍‌ନେ ମରିୟମ୍ କୃଷ୍ଣରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇ ନିଜର ପ୍ରାକୃତିକ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଶ୍ଵାମଗର କଶ୍ମୀରଠାରେ ବରଣ କଲେ ଓ ନା ତ ସେ ଇଶ୍ଵର ଥିଲେ ଓ ନା ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । କଣ ଧାର୍ମିକ ଇଂରେଜମାନେ ମୋର ଏହି (ଉପରୋକ୍ତ) ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା କ୍ରୋଧିତ ହେବେନାହିଁ? ତେଣୁ ଶୁଣି ରଖ ହେ ଅବୋଧମାନେ! ମୁଁ ଏହି ସରକାରଙ୍କର କୌଣସି ଖୋସାମଦ କରୁନାହିଁ ବରଂ ଅସଲ କଥା ଏହା ହେଉଛି କି ଏପରି ସରକାର ଯିଏ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଧର୍ମ ଓ ତଥାକଥିତ ଧର୍ମ ଉପରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରୁନାହିଁ ଏବଂ ନା ନିଜ ଧର୍ମକୁ ବିକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଆମ ଉପରେ ତରବାରୀ ଚଳାଉଛନ୍ତି (ତେଣୁ) ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଧର୍ମ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ହରାମ୍ ଅଟେ କାରଣ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧ କରୁନାହାନ୍ତି । ସେଥିଯୋଗୁ ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ଆମପାଇଁ ଜରୁରୀ ଅଟେ କି ଆମେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମକ୍ନା ଓ ମଦିନାରେ ମଧ୍ୟ କରିପାରିନଥାନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଦେଶରେ (କରୁଅଛୁ) । ଏହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ତରଫରୁ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ ମୋତେ ଏ ଦେଶରେ ସେ ଜନ୍ମ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମୁଁ କଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିୟତିର ବିରୋଧ କରିବି । ଯେପରିକି ପବିତ୍ର କୋରାନ୍‌ରେ ଏହି ଆୟତ ଅଛି- *ଓ ଆହ୍‌ଜୁଜ୍ ନା ହୁମା ଇଲା ରବ୍‌ଓଡିନ୍ ଜାତେ କରାରିଉଁ ଓ ମଇନ୍ (ମୁମିନୁନ୍:୪୧)* ରେ ଅଲ୍ଲୁଖତାଲା ଆମକୁ ଏକଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି କି କୃଷ୍ଣ ଘଟଣା ପରେ ଆମେ ଇସା ମସିହ୍‌କୁ କୃଣାୟ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ଉଚ୍ଚା ମୁକ୍ତିଆ ଉପରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲୁ ଯାହା ଆରାମର ସ୍ଥାନ ଥିଲା । ଓ ସେଥିରେ ଝରଣା ବହୁଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ଵାମଗର କଶ୍ମୀର୍ । ସେହିପରି ଇଶ୍ଵର ମୋତେ ଏହି ସରକାରଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦ୍ରାଟକାରୀଙ୍କର ହାତ ପହଂଚି ପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ଆରାମର ସ୍ଥାନ ଅଟେ ଏବଂ ଏହି ଦେଶରେ ସଜା ଜ୍ଞାନର ଝରଣା ବହିଚାଲିଛି ଏବଂ ବିଦ୍ରାଟକାରୀଙ୍କ ଆକ୍ରମଣରୁ ଏହା ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷାରେ ଅଛି । ତେବେ ପୁଣି କଣ ଏହା ଜରୁରୀ ନଥିଲା ଯେ ଆମେ ଏହି ସରକାରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ ନକରିଥାନ୍ତୁ । ମିନହୁ ।

<p>EDITOR Qamarul Haque Khan Sub-Editor : Maqsood Ali Khan Mob : (+91) 9437128786 e-mail : odiabadar@gmail.com</p>	<p>REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUNODI/2016/68750</p> <p><i>The Weekly Qadian</i> BADAR ସାପ୍ତାହିକ ବଦର କାଦିଆନ</p> <p>Distt: Gurdaspur (Pb.) INDIA Qadian - 143516</p> <p>Postal Reg. No.GDP-40/2017-2019 Vol.4 Thursday 03-10 January 2018 Issue No.1-2</p>	<p>MANAGER NAWAB AHMAD Tel : +91 -1872-224757 Mobile : +91 - 94170-20616 e-mail : managerbadarqnd@gmail.com</p>
--	--	---

ANNUAL SUBSCRIPTION:Rs.500/- (Per Issue:Rs.9/-) (WEIGHT - 20-50gms/issue)

ସମ୍ପଦ୍ନା ହଜରତ୍ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫ୍ତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ ଜ ବେଲ୍‌ଜିୟମ୍ ଗସ୍ତ - (ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୧୮)

୧୨ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୧୮ (ରବିବାର)
(ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅଭିଭାଷଣର ବଳକା ଅଂଶ)

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ:- ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମଭାବ ରଖିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ପୁଣି ନିଜର ବୟତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜମାତର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତକ୍ଷାରେ ପରିଚାଳିତ ହେବାପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ହଜୁର୍ତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି:-

“ଆମ ଜମାତ୍ ପାଇଁ ବିଶେଷ ରୂପେ ତକ୍ଷା (ଧର୍ମପରାୟଣ ହେବା)ର ବିଶେଷ ଆବଶ୍ୟକ ରହିଛି । କାରଣ ସେମାନେ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଛନ୍ତି ଓ ତା ସିଲ୍‌ସିଲା ବୟତ୍ରେ ଦାଖଲ ହୋଇଛନ୍ତି ଯାହାର ଦାବା ହେଉଛି ମାମୁରିୟତ୍ (ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିବା ସୁଧାରକ ଓ ସଂସ୍କାରକ)ର ଦାବା । ଫଳତଃ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିଦ୍ଵେଷ ଭାବ, କପଟତା ବା ଶିକ୍ (ଏକେଶ୍ଵରବାଦକୁ ଛାଡ଼ି ଅନେକ ଇଶ୍ଵର ଗ୍ରହଣ କରିବା) ଲି ପୁ ରହିଥିଲେ ବା ସାଂସାରିକ ମାୟା ମୋହରେ ପଡ଼ିଥିଲେ, ସେମାନେ ଉକ୍ତ ସମସ୍ତ ବିପତ୍ତିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଯାଆନ୍ତୁ” । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି “ଆପଣମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି କି ଯଦି କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବେମାର ପଡ଼ିଯାଏ ତାହା ଛୋଟ ରୋଗ ହେଉ ବା ବଡ଼, ଯଦି ସେହି ରୋଗ ନିମନ୍ତେ ଔଷଧ କରାନଯାଏ ଓ ତା ଉପଚାର ପାଇଁ କଷ୍ଟ ଉଠା ନଯାଏ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋଗ ଭଲ ହୋଇପାରେନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଜଳା ଦାଗ ମୁହଁରେ ବାହାରି ବହୁତ ବଡ଼ ଚିନ୍ତାର କାରଣ ହୋଇଯାଏ କି କାଳେ ଏହି ଦାଗଟି ବଢ଼ିବଢ଼ି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁହଁଟିକୁ କଳା ନକରିଦେଉ । ସେହିପରି ପାପର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ କଳାଦାଗ ହୃଦୟରେ ଲାଗିଯାଏ । ପାପର, ଦୁର୍ବଳତାର ଗୋଟିଏ ଦାଗ ହୃଦୟରେ ପଡ଼ିଯାଏ । ଯଦି ତା’ର ଉପଚାର କରାନଯାଏ ତେବେ ତାହା ଧିରେଧିରେ ବଡ଼ ହୋଇଚାଲିବ । କହୁଛନ୍ତି କି “ଛୋଟ ଛୋଟ ପାପ ଅବହେଳା ଯୋଗୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ପାପରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ” । ଯଦି ଛୋଟ ଛୋଟ ପାପଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ନଦେବ, ଅବହେଳା କରିବ ତେବେ ତାହା ବଡ଼ ପାପରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଯେତେ ଛୋଟ ପାପ ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି । କହୁଛନ୍ତି କି “ସଗାଇର (ଛୋଟ ଛୋଟ ପାପ) ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଛୋଟ ଦାଗ ଯାହା ବଢ଼ି ବଢ଼ି ପରିଶେଷରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚେହେରାଟିକୁ କଳା କରିଦିଏ” । କିଛି ଏପରି ଦୁର୍ବଳତା ରହିଛି, କିଛି ଜିନିଷକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଥାଏ କି ଏଥିରେ

କୌଣସି କଥା ନାହିଁ, ଏହା ତ ମାମୁଲି ଜିନିଷ । କହୁଛନ୍ତି କି ମାମୁଲି ଭାବନାହିଁ, ଏହା ବଡ଼ପାପ ହୋଇଯିବ ଓ ଯେଉଁଭଳି ଗୋଟିଏ ଦାଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁହଁଟିକୁ କଳା କରିଦିଏ ସେହିପରି ସେହି ମାମୁଲି ପାପ ଗୁଡ଼ିକ ବଡ଼ ପାପରେ ପରିଣତ ହୋଇ ତୁମକୁ କଳା କରିଦେବ । ଯଦି ଛୋଟ ଛୋଟ କୁକର୍ମ ଏବଂ ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ନଦେବ ତେବେ ଏହା ବଡ଼ ପାପ ହୋଇଯିବ ଓ ଏଥିଯୋଗୁ ମନୁଷ୍ୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚେହେରା ମଧ୍ୟ କଳା ହୋଇଯିବ । ହୃଦୟ ମଧ୍ୟ କଳା ହୋଇଯିବ । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି “ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହେଉଛନ୍ତି ରହିମ୍ ଏବଂ କରୀମ୍ (ଅଶେଷ ଦୟାଳୁ ଓ କୃପାଳୁ) ସେହିପରି ସେ କ୍ରୋଧ ଓ ପ୍ରତିଶୋଧ ପରାୟଣ ମଧ୍ୟ” । ଗୋଟିଏ ପଟେ ତ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହେଉଛନ୍ତି ଅଶେଷ ଦୟାଳୁ, ସଦା କରୁଣାମୟ, ବହୁତ କୃପାକାରୀ, ବହୁତ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟପଟେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧୀ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ପ୍ରତିଶୋଧ ପରାୟଣ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ପାପ କରିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି କି “ଗୋଟିଏ ଜମାତକୁ ସେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ତାର ଦାବା ଓ କଥା ତ ବହୁତ କିଛି ଅଛି କିନ୍ତୁ ତା’ର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅବସ୍ଥା ସେପରି ନାହିଁ, ତେଣୁ ତାର କ୍ରୋଧ ବଢ଼ିଯାଇଥାଏ” । ଏ ଦାବା ତ କରୁଛନ୍ତି ଆମେ ବୟତ୍ କରିସାରିଛୁ ଓ ଏହି ଯୁଗର ଜମାତକୁ ମାନି ସାରିଛୁ । ଆମେ ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସଜା ଗୁଲ୍‌ମକୁ ମାନି ନେଇଛୁ, ଆମେ ଏ ସଂସାରକୁ ଦାନ ଶିଖାଇଛୁ । ଆମେ ଏ ସଂସାର ଉପରେ ଇସ୍‌ଲାମ୍‌ର ବିଜୟ ନିମନ୍ତେ ଯଥାସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କରିଛୁ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅମଳ (କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏପରି) ନାହିଁ ତେବେ ଏହା କେବଳ ମୁହଁରୁ ବାହାରୁଥିବା କଥା । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି ଏହାଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର କ୍ରୋଧକୁ ବଢ଼ାଇବାର କାରଣ ହେବ । କହୁଛନ୍ତି “ପୁଣି ଏପରି ଜମାତକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାପାଇଁ ସେ କୁଫ୍‌ଫାର୍ (ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ)କୁ ନିୟୋଜିତ କରିଥାଏ” । କହୁଛନ୍ତି “ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଇତିହାସ ସହିତ ପରିଚିତ ସେମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି କି ଅନେକଥର ମୁସଲମାନମାନେ କାର୍ଯ୍ୟର ଠାରୁ ହାରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ଚଙ୍ଗେଜ୍ ଖାନ୍ ଏବଂ ହଲାକୁ ଖାନ୍ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କୁ ଧ୍ଵଂସ କରିଥିଲେ । ଯେବେ କି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି” । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ମୁସଲମାନଙ୍କ ସହିତ ଏ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଥିଲା କି ଯଦି ତୁମ ଉପରେ କିଏ ଆକ୍ରମଣ କରିବ, ତୁମକୁ କେହି କ୍ଷତି

ପହଂଚାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି । କିନ୍ତୁ କଣ ହେଲା ! ମୁସଲମାନମାନେ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦୁଃଖ ଉଠାଇଲେ । ଏଥିପାଇଁ କି ତାଙ୍କର ଅମଳ ଠିକ୍ ନଥିଲା । ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି “ଯେବେ କି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୁସଲମାନଙ୍କ ସହିତ ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ କରିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପୁଣି ମଧ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନେ ହାରିଲେ । ଆଜିକାଲି ମଧ୍ୟ ଏ ଯୁଗରେ ଆମେ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ପାଉଛୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲମାନ ଦେଶ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଅଣ ମୁସଲିମ୍ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ମୁଖରେ ନତ ମସ୍ତକ ହେଉଛି । ତାଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ୁଛି ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ନିଜ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି, ନିରାହ ମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି ଓ ଛୋଟଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ସବୁ କ’ଣ ! କଣ ଇସ୍‌ଲାମ୍‌ର ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଥିଲା କି ନିରାହମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର ? ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ତ ରହମତୁଲ୍ ଲିଲ୍ ଆଲମିନ୍ (ସାରା ଜଗତପାଇଁ କରୁଣାମୟ) ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏପରି ନମୁନା ଦେଖାଉଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହାର ଫଳ କଣ ବାହାରୁଛି । ପୁଣି ଅଣ ଇସ୍‌ଲାମୀୟ ବଡ଼ ବଡ଼ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକ, ବଡ଼ ବଡ଼ ଶକ୍ତି ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜର ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଆପୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଏମାନେ ତାହା କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କର ସାଧନ, ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦ ଓ ଧନ ଦୌଳତ ଉପରେ ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକର କବ୍‌ଜା ହୋଇସାରିଛି । କହୁଛନ୍ତି “ଏହି ପ୍ରକାରର ଅବସ୍ଥା ବେଳେବେଳେ ହୋଇଥାଏ । ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ଏହା କି ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହା ଦେଖୁଥାନ୍ତି ଯେ କିହ୍ନା ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍‌ଲ୍‌ହା ତ ପାଠ କରୁଛି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଆଉ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମକୁ ରହିଛି ଏବଂ ନିଜର କର୍ମଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସାଂସାରିକ ହୋଇସାରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପୁଣି ଇଶ୍ଵରଙ୍କର କ୍ରୋଧ ନିଜ ରୂପେ ଦେଖାଇଥାଏ । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି “ଇଶ୍ଵର ଭୟ ଏଥିରେ ଅଛି କି ମଣିଷ ଏକଥା ଦେଖୁ ଯେ ତା’ର କଥା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କେତେ ମାତ୍ରାରେ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟ ସହିତ ମେଳ ରଖୁଛି । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହା ଦେଖୁବ ଯେ ତା’ର କଥା ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମାନତା ନାହିଁ, ତେବେ ସେ ବୁଝିଯାଉ ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ତା ଉପରେ ହେବ । ଯେଉଁ ହୃଦୟ ଅପବିତ୍ର ତା’ର କଥା ଯେତେ ପବିତ୍ର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି ହୃଦୟ

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୂଲ୍ୟହୀନ” । ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଏହା ବହୁତ ଚିନ୍ତା କରିବାର କଥା, ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ଦେବାର କଥା କି ନିଜର ହୃଦୟକୁ ପରଖନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ନିଜର ମନକୁ ପରଖିପାରିବେ । ଯଦି ହୃଦୟ ଅପବିତ୍ର ତେବେ ପୁଣି ମନଇଚ୍ଛା ଯେତେ ଭଲ କଥା କହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ତା’ର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ବରଂ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଭିତ୍ତିକ ବରଂ ଏତିକି ନୁହେଁ ଯେ କେବଳ ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ତାହା ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କ୍ରୋଧକୁ ଆହୁରି ଭିତ୍ତିକାକାରୀ ବାଲା ହେବ । ଏହାଦ୍ଵାରା ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନାରାଜ ହେବେ । ସୁତରାଂ କହୁଛନ୍ତି “ତେଣୁ ମୋ ଜମାତ୍ ଏହା ଜାଣିନେଉ ଯେ ସେମାନେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ କି ଋଣ ରୋପଣ କରାଯିବ ଯଦ୍ଵାରା ସେ ଫଳନ୍ତି ଗଛ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଭିତରକୁ ଅନୁଶୀଳନ କରିନେଉ ଯେ ତାର ଅନ୍ତର କିପରି ଅଛି ଓ ତାର ଅନ୍ତରର ଅବସ୍ଥା କ’ଣ” । କହୁଛନ୍ତି “ଯଦି ଆମ ଜମାତ୍ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ଵର ନକରନ୍ତୁ ସେହିପରି କି ତା ମୁହଁରେ କିଛି ଓ ମନରେ ଆଉକିଛି ଅଲଗା ତେବେ ପୁଣି ଖାତ୍ମା ବିଲ୍ ଖଏର୍ (ଶେଷ ପରିଶ୍ରମ ଠିକ୍) ହେବନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯେବେ ଦେଖେ କି ଗୋଟିଏ ଜମାତ୍ ଯାହା ହୃଦୟରୁ ଖାଲି ଏବଂ ମୁହଁ ଦାବା କରିଚାଲିଛି ତେବେ ସେ (ଇଶ୍ଵର) ହେଉଛନ୍ତି ଗନି (ସ୍ଵୟଂ ସମ୍ପନ୍ନ) ଏବଂ ସେ କାହାର ପରବାୟ କରେନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି କି “ଦେଖନ୍ତୁ ବଦର ଯୁଦ୍ଧର ବିଜୟର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ହୋଇସାରିଥିଲା । ପ୍ରତ୍ଵେକ ପ୍ରକାରର ବିଜୟର ଆଶା ଥିଲା । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ଏ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଥିଲା ଯେ ମୁଁ ବିଜୟ କରାଇବି କିନ୍ତୁ ପୁଣି ମଧ୍ୟ ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ କାଦି କାଦି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଅବୁ ବକର୍ ସିଦିକ୍ ର:ଅ କହିଲେ କି ଯେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ବିଜୟର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଛି ତେବେ ଏତେ ଚିନ୍ତା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ କଣ ଅଛି ? ଏତେ କାଦିବାର କଣ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ? ଏତେ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର କଣ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ- ସେହି ଅସ୍ତ୍ର (ଅର୍ଥାତ୍ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସତା) ହେଉଛି ସ୍ଵୟଂ ସମ୍ପନ୍ନ । ତେଣୁ ସମ୍ଭବତଃ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିର କୌଣସି ଲୁକ୍କାୟିତ ସର୍ତ୍ତ ଥିବ, ଯାହା ମୋ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନଥିବ ଏବଂ ବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିବ ଓ ପୂରଣ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପୃଷ୍ଠା-୧୫ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...